

อิทธิพลแนวคิดตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส

นายวณัฏฐ์ ประทุมรัตน์

รหัสนักศึกษา 05550635

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย อิทธิพลแนวคิดตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส

ชื่อ-นามสกุลนักศึกษา นายวณัญญ์ ประทุมรัตน์

ชื่อ-นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลแนวคิดตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกทั้งในด้านปรัชญาครอบคลุมตั้งแต่เรื่องจิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิตรวมถึงการศึกษาบทบาทและความสำคัญของแนวคิดแบบเอเชียตะวันออก ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส

ผลการศึกษาแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส พบว่า จอร์จ ลูคัส ผู้แต่งเรื่องสตาร์ วอร์สนั้น มีความชื่นชอบและความสนใจเป็นพิเศษในวัฒนธรรมตะวันออก และได้รับแรงบันดาลใจหลักๆ ในการสร้างภาพยนตร์ชุด สตาร์ วอร์ส มาจากงานภาพยนตร์ของอะกิระ คุโรซะวะ ลูคัสได้นำเอาเค้าโครงเรื่อง แก่นเรื่อง และลักษณะเด่นในด้านแนวคิด และวัฒนธรรมตะวันออกทั้งในด้านปรัชญา จิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต มาดัดแปลงและตีความเสียใหม่ให้เข้ากับวัตถุประสงค์ที่ตนต้องการ โดยไม่ได้มีการอ้างอิงโดยตรง มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบดั้งเดิม และนำวัฒนธรรมตะวันออกมาผสมผสานกับวัฒนธรรมตะวันตกเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย และตอบสนองผู้ชม โดยการนำเสนอแนวคิดและลักษณะเด่นทางด้านแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกในหลายๆ รูปแบบ ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดในการนำเสนอแนวคิดของลูคัสนั่นก็คือ อัสวินเจได ซึ่งอัสวินเจไดนั้น จะมีลักษณะภายนอกเหมือนกับนักพรตของลัทธิเต๋ายึดมั่นในพลัง (Force) มีหน้าที่ในการปกป้อง รักษาสันติภาพและความยุติธรรมเพื่อความสงบเรียบร้อยในสาธารณรัฐกาแลคติก รวมทั้งต่อต้านกับซิท คัทรูที่ร้ายกาจ ผู้ที่เรียนรู้และใช้พลังด้านมืด อัสวินเจไดมีนิสัยรักสันโดษ มีคุณธรรม มีการฝึกฝนการใช้พลัง ซึ่งพลังในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สนั้น เปรียบเสมือนกับปราณ ชี หรือกำลังภายใน ในศาสตร์วิทยายุทธ์ของจีน และการฝึกพลังนั้นก็สามารถอธิบายได้ด้วยหลักวิชาของทางตะวันออกได้ โดยการฝึกวิ่งแบกของหนัก กระโดดไปมา เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง และมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อที่สามารถรับการฝึกในขั้นต่อไปได้ และมีการฝึกเอาเท้าชี้ฟ้าหัวทิ่มดิน นั่นก็คือ หลักการฝึกโยคะ หรือฝึกโคจรพลังสู่ศีรษะ และมีการฝึกควบคุมพลัง เพื่อใช้บังคับสิ่งของต่างๆ ก็ไม่ต่างกับการฝึกสมาธิในแง่หนึ่ง จะพบว่าการใช้พลังยกสิ่งของ

ต่างๆ ได้นั้น เพราะมีการรวบรวมพลังทั้งหมดเพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และการรวบรวมพลังนั้นก็ไม่ต่างไปจากการฝึกสมาธิ หรือการหัดควบคุมความคิดแต่อย่างใด

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือสำคัญของ “อาจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์ กานานนท์” ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ที่ทำให้โอกาสแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด ข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์บุญส่ง เป็นอย่างยิ่งที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาและแง่คิดในการปรับปรุงแก้ไขงานสารนิพนธ์ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งงานสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเกิดปัญหามากมายแต่อาจารย์ก็ยังคงให้โอกาสและความช่วยเหลือมาโดยตลอด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณกำลังใจสำคัญจาก “ครอบครัว”

...ขอขอบคุณ “คุณยาย” สำหรับความห่วงใย เอาใจใส่ ทุกๆด้าน รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ

...ขอขอบคุณ “คุณตา” สำหรับความรัก และความห่วงใย และกำลังใจที่มีให้เสมอมา

...ขอขอบคุณ “คุณแม่” สำหรับกำลังใจสำคัญในยามเหน็ดเหนื่อย ความรัก และความห่วงใย

...ขอขอบคุณ “คุณพ่อ” สำหรับกำลังใจ และสนับสนุนทางการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านผู้ซึ่งได้ให้ความรู้และแง่คิดต่างๆตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากรแห่งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆเอเชียทุกคน โดยเฉพาะ “แก๊งเสื่อใหญ่” สำหรับมิตรภาพ ความห่วงใย กำลังใจ และความช่วยเหลือมาโดยตลอด ยินดีที่ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันในตลอดระยะเวลา 4 ปี

ขอขอบคุณเพื่อนๆพี่ๆที่ร้าน “ไลท์ มาย ไฟร์” โดยเฉพาะอาจารย์แป๋ง อาจารย์ฉอย อาจารย์ปราชญ์ และอาจารย์โจ้ สำหรับทุกอย่าง ประสบการณ์ใหม่ๆ ข้อคิดดีๆ ที่ทั้งชีวิตไม่คิดว่าจะได้มาเจอผู้คนแบบนี้

ขอขอบคุณนายวรพล ถาวรวานนท์ บุรุษที่เปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้าไปตลอดกาล

ขอขอบคุณนายจอร์จ ลูคัส ที่ได้สร้างมหากาพย์ภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส ขึ้นมา

ขอขอบคุณคุณปู่ ด้วยรัก และคิดถึง

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติมากรรมประกาศ.....	ข
บทที่	
1. บทนำ.....	1
หลักการและเหตุผล.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตและวิธีการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2. แนวคิดเอเชียตะวันออก.....	9
2.1 แนวคิดปรัชญาเต๋า.....	9
2.1.1 ความหมายของคำว่า “เต๋า”.....	9
2.2 นิยามกำลังภายในกับมวยจีน.....	12
2.2.1 ความหมายของ “วิชากำลังภายใน”.....	12
2.2.2 เป้าหมายของการฝึกวิชากำลังฝีมือ.....	13
2.3 นิยามเซน.....	14
2.3.1 การบรรลุธรรม.....	15
2.3.2 วิธีการบรรลุธรรม.....	17
2.3.2.1 ซาเซน (Zazen).....	18

2.3.2.2	ชั้นเซ็น (Sanzen).....	18
2.3.2.3	มนโด (Mondō).....	18
2.3.3	ปริศนาธรรม.....	19
2.3.3.1	จุดหมาย.....	19
3.	ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส.....	22
3.1	ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส.....	22
3.1.1	เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส.....	23
3.1.1.1	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 1: ภัยซ่อนเร้น.....	23
3.1.1.2	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 2: กองทัพโคลนส์จู่โจม.....	26
3.1.1.3	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 3: ซิธชำระแค้น.....	28
3.1.1.4	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 4: ความหวังใหม่.....	34
3.1.1.5	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 5: จักรวรรดิโต้กลับ.....	37
3.1.1.6	สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 6: การกลับมาของเจได.....	38
3.1.2	อัศวินเจได.....	39
3.1.2.1	ประวัติศาสตร์ “อัศวินเจได”.....	40
3.1.2.2	หนทางสู่การเป็นเจได.....	41
3.1.2.3	อาวุธประจำกาย.....	41
3.1.3	ซิธ.....	42
3.1.3.1	ประวัติศาสตร์ “ซิธ”.....	42
3.1.3.2	หนทางสู่การเป็นซิธ.....	44

3.1.3.3	อาวุธประจำกาย.....	44
3.1.4	พลัง.....	45
3.1.4.1	ด้านสว่างของพลัง.....	45
3.1.4.2	ด้านมืดของพลัง.....	46
4.	อิทธิพลแนวคิดตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส.....	47
4.1	เกี่ยวกับ “อัสวินเจได”.....	47
4.2	เกี่ยวกับ “พลัง”.....	49
4.3	เกี่ยวกับระบบการฝึก “พลัง”.....	53
4.4	เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในเชิง “ครู” กับ “ศิษย์”.....	54
4.5	เกี่ยวกับด้านมืดของ “พลัง”.....	55
4.6	ใบหน้าที่แท้จริง.....	58
4.7	เกี่ยวกับการต่อสู้ของเจได.....	61
5.	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	64
5.1	สรุปผลการศึกษา.....	64
5.2	ข้อเสนอแนะ.....	66
	บรรณานุกรม.....	68
	ประวัติผู้ศึกษา.....	73

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ภาพยนตร์ชุดเรื่อง สตาร์ วอร์ส เป็นภาพยนตร์อเมริกันแนวอวกาศออกฉายในปี พ.ศ. 2524 เขียนบทและกำกับโดยจอร์จ ลูคัส มหาภาพยนตร์สตาร์ วอร์สแบ่งออกเป็น 2 ไตรภาค โดย 3 ภาคแรกนั้นนับเป็นไตรภาคเดิม และภาคก่อนอีก 3 ภาคเป็นไตรภาคต้น รวมเป็นมหากาพย์ 6 ภาค โดยมีการดำเนินเรื่องในจักรวาลสมมติ มีมนุษย์ต่างดาวหลากหลายเผ่าพันธุ์ มีหุ่นยนต์รับใช้ทั่วไป การเดินทางในอวกาศ เป็นเรื่องธรรมดา ดาวเคราะห์หลายดวงในกาแล็กซี่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรการปกครองเดียวกัน อาจเป็นสาธารณรัฐหรือจักรวรรดิตามแต่ช่วงเวลาของท้องเรื่อง

ภาพยนตร์ชุดเรื่อง สตาร์ วอร์ส ได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากตำนานเทพปกรณัม แนวคิดทางปรัชญา และความเชื่อทางศาสนา โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างการต่อสู้ของอำนาจด้านสว่างและด้านมืด ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับศาสนาไซโรอัสเตอร์ ในขณะที่ความสัมพันธ์อันแนบแน่นนั้นทำให้นึกถึงพลังหยิน-หยางของลัทธิเต๋า ทฤษฎีวิถินิยมของลูคัสนั้นอาจได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดเรื่องพลังหยิน-หยาง แต่ก็ได้รับแรงบันดาลใจมาจากทฤษฎีวิถินิยมของศาสนาไซโรอัสเตอร์ในเรื่องความดีและความชั่วเหมือนกัน ทั้งด้านมืดและด้านสว่างได้ถูกแสดงให้เห็นในภาพของการใช้พลังกำลัง (เหมือนกับในลัทธิเต๋า) แต่ในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สนั้น อำนาจด้านมืดจะเกี่ยวข้องกับ ความชั่วร้าย และอำนาจด้านสว่างจะเกี่ยวข้องกับ ความดี ซึ่งตามหลักในลัทธิเต๋าไม่ได้มีความสัมพันธ์แบบนี้ (Kraemer, Ross; Cassidy, William; Schwartz, Susan L. 2009: 16-17) นอกจากนี้ความคิดของลูคัสเรื่องความเป็นคู่ หรือทิวภาวะก็ยังมีสิ่งที่ไม่สอดคล้องสัมพันธ์กัน อย่างเช่นเรื่องความสมดุลระหว่างกัน และทิวภาวะของความดี-ความชั่ว ที่ซึ่งความชั่วร้ายถูกมองว่าเป็นสิ่งผิด (Brode, Douglas; Deyneka, Leah. 2012: 156-157) แต่อย่างไรก็ตามในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์วอร์สก็ยังมีปัจจัยหรือองค์ประกอบทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธและลัทธิสโตอิก

ในด้านของตัวละคร ความดีของเจไดก็มีส่วนมาจากนักคิดของลัทธิสโตอิก คือ ความอดทน การมีกาลเทศะ การมีความรับผิดชอบอย่างสูง ความเคร่งขรึม (ตรงข้ามกับความเหลวไหล) ะไม่

จริงจัง) ความใจเย็น (ตรงข้ามกับความฉุนเฉียวหรือความสนุกสนาน) ความสงบ (ตรงข้ามกับความก้าวร้าว) ความรอบคอบ (ตรงข้ามกับความประมาท) ความมีเมตตา (ตรงข้ามกับความเกลียดชัง) ความเบิกบาน (ตรงข้ามกับความบึ้งตึง) ความนิ่งเฉย (ตรงข้ามกับความร้อนรน) และความมีสติปัญญา ซึ่งในเรื่องสตาร์ วอร์ส ตัวละครโยดา เป็นตัวละครที่มีลักษณะคล้ายกับสิ่งที่ลัทธิต โดอิก โบราณเรียกว่า “นักคิด” หรือผู้วิเศษที่เพียบพร้อมทั้งการมีเหตุผลและเปี่ยมด้วยสติปัญญา และยังเป็นผู้ที่มีความดีทั้งหมดที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ (Decker, Kevin S. 2013; Eberl, Jason T. 2013; Irwin, William. 2013) ส่วนแนวคิดเรื่องความชั่วร้ายในเรื่องสตาร์ วอร์สก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสนา มาณิกที่สอนเชิงจักรวาลวิทยาว่าจักรวาลแบ่งออกเป็นของด้าน คือด้านความดีงาม จิตวิญญาณ และความสว่าง กับความชั่วร้าย วัตถุ และความมืด อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ศาสนาคริสต์มองความชั่วร้ายว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีความดีมากกว่าสิ่งที่เป็นความจริง ดังนั้นแนวคิดเรื่องความชั่วร้ายในเรื่องสตาร์ วอร์สจึงขัดแย้งกับความคิดของชาวคริสต์ (Rowlands, Mark, 2012: 214)

ส่วนหนึ่งที่สำคัญของสตาร์ วอร์สคือ "พลัง" ซึ่งเป็นพลังงานเหนือธรรมชาติอย่างหนึ่งที่สามารถเรียกใช้ได้โดยผู้มีความสามารถพิเศษ ภาพยนตร์ภาคที่ออกมาแรกสุดได้อธิบายพลังไว้ว่าเป็น "สนามพลังที่สร้างขึ้นโดยสิ่งมีชีวิตรอบๆ ตัว มันล้อมรอบเรา แทรกซึมเข้ามาในตัวเรา ผูกมัดกาแลกซีทั้งกาแลกซีไว้ด้วยกัน" การมีพลังนี้ทำให้ผู้ที่สามารถใช้พลังได้มีความสามารถเหนือธรรมชาติหลายอย่าง (เช่น พลังเคลื่อนย้าย การทำนายอนาคต การควบคุมจิตใจ) รวมทั้งการเพิ่มความสามารถทางกาย เพิ่มความเร็ว เพิ่มปฏิกิริยาโต้ตอบ ความสามารถเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในผู้ใช้แต่ละคนและสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน แม้พลังจะสามารถใช้ได้ในพื้นที่มืดที่มีด้านมืดที่หากถูกชักจูงด้วยความเกลียด ความโกรธ ความคิดมุ้งมิ้ง ภาพยนตร์ทั้งหกเรื่องแสดงให้เห็นถึงเจไดซึ่งเป็นผู้ที่ใช้พลังในทางที่ดี และเหล่าซิทที่ใช้พลังในทางชั่วร้ายและพยายามยึดครองกาแลกซี (patchon bouthong [นามแฝง], 2555: ย่อหน้าที่ 2)

เจได เป็นสมาชิกของ นิกายเจได ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรหนึ่งในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส นิกายเจไดเป็นนิกายที่ศึกษาและทำหน้าที่และใช้พลังลึกลับของสิ่งที่เรียกว่าพลังในด้านสว่าง เจไดได้ต่อสู้เพื่อสันติภาพและความยุติธรรมเพื่อความสงบเรียบร้อยในสาธารณรัฐกาแลกติก รวมทั้งต่อต้านกับ ซิท ศัตรูที่ร้ายกาจ ผู้ที่เรียนรู้และใช้พลังด้านมืด ความเป็นอยู่โดยทั่วไปของเจได จะมักไม่ปรากฏตัวอยู่ในสังคมคนหมู่มาก มักจะโดดเดี่ยว สมถะ แยกตัวอยู่ห่างไกลจากชุมชน มีลักษณะเหมือนนักพรตมากกว่าทหาร (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558: ย่อหน้าที่ 1) สำหรับลักษณะที่พิเศษ

ของพวกเจไดก็คือ มีพลังอำนาจจิตสูง และสามารถควบคุม “พลัง” ได้ อัสวินเจไดจึงเหมือนการผสมผสานกันของ “นักรบ” และ “นักพรต” และมักถูกกล่าวถึงในแง่เป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณมากกว่า กองกำลังเพื่อการทำลายล้าง เป็นเวลานานมาแล้วที่วิชาศิลปะการต่อสู้ของตะวันออกไม่ว่าจะเป็นจีนหรือญี่ปุ่น โดยเฉพาะวิชาในระดับสูงได้หลอมรวมเอาปรัชญา หลักศาสนา ความเชื่อ ความเจริญสูงสุดแห่งธรรมชาติเข้าไว้กับศิลปะการต่อสู้ต่างๆ จนแยกออกจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะวิชามวยภายในของจีน เช่น วิชามวยไท่เก๊ก มวยฝ่ามือแปดทิศ หรือมวยสิ่งอื่น หลักพื้นฐานของวิชามวยเหล่านี้ ต่างวางอยู่บนปรัชญาเต๋าทั้งสิ้น ถ้ามองในอีกแง่หนึ่ง การฝึกวิชาศิลปะป้องกันตัวแบบนี้ก็ไม่ได้ต่างจากการปฏิบัติธรรมหรือถือเป็นการแสวงธรรมอย่างหนึ่ง การร่ายรำกระบวนท่ามวยหรือกระบวนท่าต่างๆ ไม่ใช่เพื่อปรารถนาที่จะเข้มข้ม ทำลายล้างหรือโอ้อวด แต่ถือเป็นการแสดงความรู้ความเข้าใจ “ความจริง” โดยไม่ต้องเอ่ยปากอธิบายออกมา ดังนั้นผู้ฝึกวิชาเหล่านี้ในระดับสูง แม้จะมีลักษณะภายนอกที่เป็นคนสามัญธรรมดา แต่ความเป็นอยู่หลายๆ อย่างก็ไม่ต่างจากนักบวชเลย เช่น สมณะ รักสันโดษ มีคุณธรรม แม้จะเป็นนักรบ ฝึกวิชาของนักรบ แต่ก็เพื่อทำสงครามในสมรภูมิภายในของตนคนเหล่านี้คนแล้วคนเล่าจึงเป็นนักรบ-นักพรตแห่งจิตวิญญาณ อัสวินเจไดในสตาร์วอร์ส จะว่าไปแล้วก็คือ “จอมยุทธ์” หรือ “นักรบแห่งจิตวิญญาณ” ของตะวันออก โดยจะเห็นได้จากความสอดคล้องหลายๆ ประการของทั้งสองกลุ่ม (เวทิน ชาติกุล, ม.ป.ป. : ย่อหน้าที่ 22)

ซิช หมายถึงกลุ่มลัทธิความเชื่อของนักบวชที่อุทิศตัวให้กับด้านมืดของพลัง มีผู้นำคือ "ซิช ลอร์ด" ลักษณะเด่นของกลุ่มบุคคลนี้คือความละโมภในอำนาจและพร้อมที่จะใช้ทุกวิถีทางในการทำให้ได้มาซึ่งอำนาจ ปฏิบัติตนเป็นศัตรูของอัสวินเจได ซิช เป็นพวกที่ใช้พลังด้านมืด ใช้ความโกรธ ความโลภ ความทะเยอทะยาน ความเห็นแก่ตัว เป็นพลังในการห้าห้า พวกเขาซิชมีแนวคิดเป็นเผด็จการ ต้องการครอบครองทุกสิ่ง เพื่อบงการไปตามความต้องการของตนเอง เป็นพวกพอกพูนกิเลส เข้าหาชั้นชั้นมาร ขณะที่เหล่าเจไดเลือกใช้ดาบหลายสี แต่พวกซิชกลับเลือกสีเดียวคือสีแดง สีแห่งความเกลียดชังและคุณของซิชต่อถึงแนวคิดแบบ เผด็จการ ไม่เป็นอิสระธรรมชาติอย่างเจได (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559: ย่อหน้าที่ 1) หากเปรียบเทียบกับเจได ก็คล้ายกับชั่วตรงข้ามเหมือนขาวและดำ

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าภายในภาพยนตร์สตาร์ วอร์สนั้นมีกลิ่นอายของแนวคิดตะวันออกอยู่มากทีเดียว กระทั่งการตั้งชื่อตัวละคร โยดา มาจากคำภาษาสันสกฤต แปลว่า นักรบ หรือแพดเม คนรักของอนาคิน หรือคาร์ธ เวเดอร์ ก็เอามาจากคำว่า ปัทมะในภาษาสันสกฤตที่

แปลว่า ดอกบัว หรือแม้การแต่งตัวของตัวละครในบางตัวก็คล้ายกับชุดกำลังภายในของจีน หรือชุดชาмуไรของญี่ปุ่น เช่น ชุดของคาร์ธ เวเดอร์ที่ถอดแบบมาจากชุดเกราะของนักรบชาмуไรยามออกศึก (สุทธิดา มะลิแก้ว, 2548 : ออนไลน์) โดยมีรากเหง้ามาจากความประทับใจของจอร์จ ลูคัส ที่มีต่อภาพยนตร์ของอากิระ คูโรซาวะ ผู้กำกับชาวญี่ปุ่น อีกทั้งบุคลิกของอาจารย์โยดา ผู้ปลื้มใจแต่เข้าใจทุกสรรพสิ่ง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าหลวมๆ ถือไม้เท้าแทนดาบ คล้ายกับนักพรตของลัทธิเต๋า (julyrhapsody [นามแฝง], 2551 : ย่อหน้าที่ 12) แม้สตาร์ วอร์ส จะเป็นเพียงจินตนาการที่สร้างขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินของผู้ชม แต่จินตนาการนั้นก็ทำให้จะเลื่อนลอยอยู่บนพื้นฐานความว่างเปล่าเสียทีเดียว ที่จริงแล้วกลับวางอยู่บนพื้นฐานของความจริงและเป็นความจริงที่สำคัญในทางตะวันออกอีกด้วย

จากลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นนี้เองผู้ศึกษาจึงเห็นว่า การศึกษาอิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส เป็นสิ่งที่น่าศึกษาและน่าทำเป็นสารานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาศึกษาแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกทั้งในด้านปรัชญา ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องจิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต
2. เพื่อศึกษาบทบาทและความสำคัญของแนวคิดแบบเอเชียตะวันออก ที่ปรากฏในภาพยนตร์ เรื่องสตาร์ วอร์ส

3. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตในการศึกษาสารานิพนธ์เล่มนี้คือศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาสาระในแนวคิดเอเชียตะวันออก ทั้งในด้านปรัชญา ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องจิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต และศึกษา วิเคราะห์เปรียบเทียบ อิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส โดยการรับชมภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส ตั้งแต่ภาคแรกถึงภาคที่หก(Episode IV: A New Hope – Episode III: Revenge of the Sith) วิธีการศึกษาเป็นการศึกษา ค้นคว้าทางเอกสาร รวมถึงหนังสือและบทความต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดแบบเอเชียตะวันออก และภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงบทบาทและความสำคัญของแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส
2. ทำให้ทราบถึงแนวคิดแบบเอเชียตะวันออก ทั้งในด้านปรัชญา ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องจิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พจนานุกรมสันติ (2533) “วิถีแห่งเต๋า” กล่าวถึงวิถีของเต๋าว่า เต๋าไม่ใช่ลัทธิ และไม่ใช่วิถีทั้งศาสนา เพราะเต๋ามีปราศจากพิธีกรรม ปราศจากความเชื่อให้ยึดมั่นถือมั่น หากมุ่งเข้าสู่เนื้อหาสาระโดยตรง หาก เต๋าเป็นลัทธิความเชื่อหรือเป็นศาสนา เต๋าก็แยกอยู่ต่างหากจากชีวิตจริง เพราะสิ่งทั้งสองเป็นสิ่งอยู่ภายนอก เป็นของเทียม ศาสนาและลัทธิความเชื่อใดๆ ตราบใดที่ยังเป็นความเชื่อเป็นศาสนาอยู่ ก็เป็นของเทียม จนกว่าศาสนาและความเชื่อนั้นจะละลายไหลเข้ามารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเราเท่านั้น นั่นคือชีวิต และชีวิตเป็นของจริง เป็นส่วนที่หนักแน่นและสมเหตุสมผล เต๋าก็ไม่ใช่ทั้งศาสนาและลัทธิความเชื่อ หากเต๋าคือ “วิถีชีวิต” นั่นเอง เมื่อคนได้แลเห็น ใจของเขา ย่อมสว่าง หนทางอันยิ่งใหญ่ย่อมเปิดออก เป็นหนทางอันยิ่งใหญ่ที่รวมทางเล็กทางน้อยทุกสายไว้ ภายใน เราเพียงแต่เดินไปโดยมิต้องกังวล เราเดินตามทางไปโดยมิต้องตั้งจุดหมายหรือวางแผนการ ชีวิตของเราจะเป็นไปเอง เรียบง่ายดังการไหลของน้ำ ดังนกที่บินอยู่บนอากาศ และดังปลาที่แหวกว่ายอยู่ในสายธาร เราจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกอย่างเหมาะสมกลมกลืน เราจะอยู่ในสังคมที่สับสนด้วยใจที่สว่าง โดยมิต้องหลบเข้าป่าบวช หรือหนีหน้าออกจากสังคม เราจะรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับโลกและธรรมชาติ ลีลาจังหวะชีวิตของเราจะดำเนินไปอย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ พร้อมๆกับการหมุนของโลก ดังการเปลี่ยนฤดู หรือดังใบไม้ที่ปลิวไหวกับสายลม นี่ก็ความเป็นไปของมนุษย์ที่แท้ นี่ก็หนทางอันยิ่งใหญ่ นี่ก็วิถีแห่งเต๋า

เหล่าซือ [นามแฝง] (2535) “วิทยายุทธเซน” กล่าวถึงเซนว่า ในญี่ปุ่นมีการฝึกวิทยายุทธหรือบูโด ร่วมกับวิถีแห่งเซน คือการศึกษาที่เป็นประเพณีอันยาวนานซึ่งเหลือรอดมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบูโดของ ชาวญี่ปุ่นจะต้องมลทินของทวิลักษณ์ และนักศึกษาสมัยใหม่สนใจเรียนรู้เพื่อให้เป็นคนแข็งแรงกว่าที่จะเรียนรู้เพื่อให้เป็นคนฉลาดก็ตาม เซนสอนเราในเรื่องเข้มแข็งและฉลาด

โดยรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ร่างกายและจิตใจของเรามีขีดความสามารถจำกัด เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนด สภาวะการณ์ของเรา ภูมิปัญญาของเราก็มีขีดจำกัดเหมือนกัน พละกำลังของมนุษย์ไม่อาจเทียบ กับราชสีห์ให้ได้ฉันใด เราก็ไม่อาจเสแสร้งว่าเราฉลาดเท่าเทียมพระเจ้าได้ฉันนั้น อีกทั้งวิทยายุทธ์ให้ กำเนิดหลักการ วาชา เป็นการตอบสนองต่อความหวัง วาชาอาจนิยามได้ว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง สุด ยอดเทคนิคอย่างหนึ่งที่ถ่ายทอดจากอาจารย์สู่ศิษย์ วิธีที่คนๆหนึ่งสามารถรับสิ่งที่ดีที่สุดจากคนอื่น ๆ และครอบงำพวกเขาได้ ก่อให้เกิดอำนาจสูงส่งและเหนือกว่าพละกำลังส่วนตัวของปัจเจกชนไม่ว่า คนใด เช่นยังให้กำเนิดสุดยอดเทคนิคอีกอย่างหนึ่ง อันเป็นเทคนิคที่ไม่ได้ให้แต่พลังทางกายและทาง ใจเท่านั้น หากยังเป็นหนทางไปสู่ภูมิปัญญา อันเป็นหนทางไปสู่ภูมิปัญญาซึ่งมีธรรมชาติอย่าง เดียวกับภูมิปัญญาของพระเจ้าหรือของพุทธองค์ นั่นคือ ชาเซน : การนั่งในท่าที่สืบเนื่องมาดั้งเดิม รวมทั้งการเดิน การยืน และการหายใจอย่างถูกต้อง จักก่อให้เกิดทัศนคติที่เราเรียกว่า อิชิริเยว : ภาวะ ของความคิดที่ปราศจากการคิด ภาวะของจิตสำนึกที่อยู่พ้นไปจากความคิด

โธมัส คัลลีรี (2545) “บุชโศ กฏของซามูไร” กล่าวถึงลัทธินุชโศว่า บุชโศเปรียบเสมือนคู่มือ ชี้นำการปฏิบัติตนและสอนศีลธรรมให้แก่นักรบ หรือบทบัญญัติที่กำหนดลักษณะทุกๆด้านของ นักรบ ทั้งทางด้านสังคมและอาชีพ ที่เป็นมาตรฐานของบุชโศ หรือวิถีแห่งนักรบ ประเพณีอันห้าว หาญของญี่ปุ่น กฏของซามูไร คือกระแจะงาที่ชื่อสัตย์ ที่สะท้อนภาพจริงแห่งบุคลิกภาพและนิสัยทั้ง ปวงของอารยธรรมญี่ปุ่นยุคใหม่ ที่มีเกียรติภูมิและอำนาจที่มีอายุอันยาวนานเป็นแกนกลาง ความ รับผิดชอบของบุคคล สัมพันธภาพในครอบครัว หน้าที่ต่อสังคม การศึกษา การเงิน จริยธรรม และ อื่นๆ

ชาติรี แซ่บ่าง (2551) “ปรัชญาเต๋า” กล่าวถึงปรัชญาเต๋าว่า เต๋าดำรงอยู่สองลักษณะ คือ ลักษณะ ว่างเปล่า ไม่มีตัวตน ที่จริงแล้วก็คือ พลังเดิมของจักรวาลนั่นเอง ซึ่งเต๋าหรือพลังเดิมของ จักรวาลนี้เป็นแหล่งกำเนิดของสรรพสิ่ง และอีกลักษณะหนึ่งก็คือ มีรูปร่างเป็นตัวตน มีการ เจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างมีขอบเขตมีระบบ เต๋าว่างเปล่านั้นยอดเยี่ยมมาก คือ มีพลังมี ประโยชน์และมีความสร้างสรรค์อย่างมหัศจรรย์ สรรพสิ่งนับไม่ถ้วนในจักรวาล มีรูปร่างสีสันทันที แตกต่างกัน มีพลัง และสมรรถภาพอย่างยอดเยี่ยมในการดำรงอยู่ ล้วนเกิดจากความสร้างสรรค์ของ เต๋า หรือพลังเดิมของจักรวาลที่ว่างเปล่าทั้งสิ้น หากฝึกฝนจิตใจให้ว่างเปล่า ปลดปล่อยจากการ ครอบงำทางวัตถุ และร่างกาย ทำให้จิตสงบเป็นธรรมชาติ มีประโยชน์สำหรับชีวิตและสุขภาพ และ การฝึกอบรมจิตเข้าสู่สภาวะว่างเปล่าทำให้พลังเดิมในร่างกายฟื้นตัว เลือดลมไหลเวียนคล่อง

หนังสือพิมพ์ข่าวสด (2557) “ไม่ใช่แค่ซ้ำๆ เปิดงานวิจัย "เจไดนิยม" จากหนังสตาร์ วอร์ส จะผันเป็นศาสนาใหม่หรือไม่” กล่าวถึงระบบความเชื่อต่างๆ ในภาพยนตร์สตาร์ วอร์ส โดย เบธ ซิงเกิลอร์ นักวิจัยแห่งมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษกล่าวว่า ระบบความเชื่อของสตาร์ วอร์ส เป็นการนำความเชื่อของลัทธิต่างๆ มาปะติดปะต่อกัน ไม่ว่าจะ เต๋า พุทธ คาทอลิก และชาмуไร แล้วจับคู่กันแบบธรรมดา ระหว่างความดีกับความเลว ความสว่างกับความมืด ส่วนไมเคิล คิตเชน โฆษกกลุ่ม Temple of the Jedi Order กล่าวว่า หลักการของเจไดนิยมในสหรัฐอเมริกา มี 3 หลักความเชื่อ คือ สมานี ความรู้ และปัญญา การใคร่ครวญทางปรัชญาและทฤษฎีของเจไดนิยมนั้น ไม่ได้มาจากหนังเรื่องสตาร์ วอร์ส มากนัก อาศัยว่า หนังสตาร์ วอร์ส มีฐานความคิดด้านตำนานที่ผลักดันโดยนักเขียนชื่อ โจเซฟ แคมป์เบล ผู้ได้รับอิทธิพลมาจากนักคิดอย่าง คาร์ล จุง อลัน วัตส์ และจิตทฤษฎีของมูร์ติ ทางกลุ่ม Temple of the Jedi Order อาศัยการศึกษาความคิดเหล่านี้ ไม่ใช่จากตัวบุคคลในด้านบาทหลวงเดวิด วอล์กเกอร์ แองกลิกัน บิชอปแห่งแมนเชสเตอร์ กล่าวว่า เจไดนิยมเป็นอีกทางหนึ่งที่บอกว่าคนเรามองความหมายของชีวิต แต่ไม่เหมือนอภิปรัชญาของศาสนาอื่นๆ เจไดนิยมเป็นเพียงวิถีของชีวิต เจไดนิยมมุ่งหวังให้คนอยู่อย่างมีความสุขขึ้น เต็มเต็มชีวิตมากขึ้น และยังมีองค์ประกอบของความไม่เห็นแก่ตัว

Douglas Brode และ Leah Deyneka (2012) “Sex, Politics, and Religion in Star Wars: An Anthology” กล่าวถึงภาพยนตร์สตาร์ วอร์สว่า ความคิดของลูคัสเรื่องความเป็นคู่ หรือเทวภาวะยังมีสิ่งที่ไม่สอดคล้องสัมพันธ์กัน เช่นเรื่องความสมดุลระหว่างกัน และเทวภาวะของความดี-ความชั่ว ที่ซึ่งความชั่วร้ายถูกมองว่าเป็นสิ่งผิด

Kevin S. Decker, Jason T. Eberl และ William Irwin (2013) “Star Wars and Philosophy: More Powerful than You Can Possibly Imagine” กล่าวถึงภาพยนตร์สตาร์ วอร์สว่า ตัวละครในภาพยนตร์สตาร์ วอร์สนั้น ในส่วนของความดีของเจไดมีส่วนมาจากนักคิดของลัทธิสโตอิก คือ ความอดทน มีกาลเทศะ การมีความรับผิดชอบ ความเคร่งขรึม ความใจเย็น ความสงบ ความรอบคอบ ความมีเมตตา ำรง เนืองนิตย์ และมีสติปัญญา ซึ่งในเรื่องสตาร์ วอร์ส ตัวละครโยดา เป็นตัวละครที่มีลักษณะคล้ายกับสิ่งที่ลัทธิสโตอิกโบราณ เรียกว่า “นักคิด” หรือผู้วิเศษที่เพียบพร้อมทั้งการมีเหตุผลและเปี่ยมด้วยสติปัญญา และยังเป็นผู้ที่มีคุณความดีทั้งหมดที่กล่าวมาก่อนหน้านี้

MGR Online (2554) “ศาสนา "เจได" : เมื่อ Star Wars เป็นมากกว่าภาพยนตร์” กล่าวถึงนิยายเจไดในภาพยนตร์สตาร์ วอร์สว่า เจไดเป็นนิยายที่ศึกษาความหมาย จนไปถึงการฝึกตนเพื่อ

เพื่อบังคับสิ่งที่เรียกว่า "พลัง" (The Force) ที่อาจจะเป็นไปได้ทั้งพลังในด้านสว่าง และด้านมืด แต่สำหรับเจได ต้องต่อสู้เพื่อสันติภาพ และความยุติธรรมด้วยพลังด้านสว่างเท่านั้น กับภารกิจเพื่อความสงบเรียบร้อยในสาธารณรัฐกาแลคติก อันเป็นเรื่องราวที่ผู้กำกับชื่อดัง จอร์จ ลูคัส แต่งขึ้นเพื่อถ่ายทอดลงในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส แต่คนกลุ่มหนึ่งกลับเชื่อว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาปฏิบัติใช้ และเป็นแนวทางสำหรับการดำรงชีวิตได้ ซึ่งนอกจากประชากรชาวเช็กแล้วก็ยังมีชาวนิวซีแลนด์ และสหราชอาณาจักรอีกจำนวนไม่น้อยที่นับถือศาสนานิกายเจได จากข้อมูลเมื่อปี 2001 ของนิตยสาร Time ยังเปิดเผยว่ามีชาวอังกฤษจำนวนถึง 390,000 คนที่ระบุว่าตนเองกำลังดำเนินชีวิตไปตามความเชื่อแบบเจได โดยในเว็บไซต์ <http://www.jedichurch.org> ที่ผู้มีความศรัทธาต่อนิยายเจไดรายหนึ่งได้ริเริ่มขึ้น มีคำอธิบายถึงความเชื่อของพวกเขาโดยเฉพาะกับความเชื่อต่อสิ่งที่เรียกว่า "พลัง" คือสนามพลังงานที่ก่อกำเนิดสิ่งมีชีวิต มันอยู่รอบตัวเรา แทรกซึมไปถึงตัวเรา และผูกโยงจักรวาลเข้าด้วยกัน พวกเขายังเชื่อว่าเป็นแนวคิดที่ไม่ได้แตกต่างอะไรกับความเชื่อของอีกหลายๆ ศาสนาที่ผู้คนในโลกนับถือกัน ถือเป็นแนวคิดที่หลายๆ ศาสนามีร่วมกัน บ้างก็อ้างอิงพลังงานในฐานะพระเจ้า บ้างก็อ้างอิงในฐานะพลังแห่งชีวิต แต่ที่เกือบทุกศาสนาเห็นพ้องต้องกันก็คือ มันมีพลังงานหนึ่งเดียวที่เชื่อม โยงทุกสรรพสิ่งอยู่จริงๆ

Ross Kraemer, William Cassidy และ Susan L. Schwartz (2009) “Religions Of Star Trek” กล่าวถึงอิทธิพลของจอร์จ ลูคัสว่า ทฤษฎีวิภาษวิทยาของลูคัสนั้นอาจได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดเรื่องพลัง หยิน-หยาง แต่ก็ได้รับแรงบันดาลใจมาจากทฤษฎีวิภาษวิทยาของศาสนาไซโรัสเตอร์ในเรื่องความดีและความชั่วเหมือนกัน ทั้งด้านมืดและด้านสว่างได้ถูกแสดงให้เห็นในภาพของการใช้พลังกำลัง (เหมือนกับในลัทธิเต๋า) แต่ในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สนั้น อำนาจด้านมืดจะเกี่ยวข้องกับ ความชั่วร้าย และอำนาจด้านสว่างจะเกี่ยวข้องกับ ความดี ซึ่งตามหลักในลัทธิเต๋าไม่ได้มีความสัมพันธ์แบบนี้

บทที่ 2

แนวคิดเอเชียตะวันออก

2.1 แนวคิดปรัชญาเต๋า

2.1.1 ความหมายของคำว่า “เต๋า”

ความหมายของคำว่า “เต๋า” เป็นคำที่ไม่สามารถให้นิยามจำกัดความที่ชัดเจนแน่นอน แม้แต่ท่านเหลาจื่อ ผู้ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นผู้นิพนธ์คัมภีร์ “เต๋าเต๋อจิง” ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ปรากฏแนวคิดสำคัญของปรัชญาเต๋อ ก็ยังไม่ปฏิเสธการให้คำจำกัดความความหมายของคำว่า “เต๋า” นี้เช่นกัน ดังเช่นข้อความในเต๋าบทแรกที่ว่า

เต๋าที่อธิบายได้มิใช่เต๋อันอมตะ

ชื่อที่ตั้งให้กันได้ก็มิใช่ชื่ออันสูงส่ง

เต๋านั้นมีอาจอธิบายและมีอาจตั้งชื่อ

เมื่อไรชื่อทำฉันใดจักให้ผู้อื่นรู้

ข้าพเจ้าขอเรียกสิ่งนั้นว่า “เต๋า” ไปพลางๆ

(พจนานุกรมสันติ

2521:27)

ใน “คัมภีร์เต๋า” (ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ 2530) อธิบายว่าเต๋า เป็นมารดาแห่งสรรพสิ่ง เต๋ามีอยู่ก่อนสวรรค์และดิน เราไม่อาจจะอธิบายถึงเต๋าได้ เพราะเต๋ายู่เหนือรูปและนาม ไม่เปลี่ยนแปลง และคงสภาพเป็นนิรันดร ลักษณะสำคัญที่เป็นพื้นฐานแห่งแนวความคิดของเต๋าคือ

1.) “ความไม่มี,ไม่เป็น” เต๋าทำให้สรรพสิ่งเป็นไปตามแบบแผน แต่ละอย่างก็มีหลักการเฉพาะและแตกต่างจากสิ่งอื่นโดยหลักการนั้น จึงมีการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป แต่สำหรับสิ่งที่เรียกว่า เต๋า ไม่มีหลักการเฉพาะ ไม่มีขอบเขต จึงมีสภาพเป็นนิรันดรและด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจพูดถึงได้ ธรรมชาติของเต๋านั้น อธิบายว่าเป็นนิรันดร คือไม่มีนามเรียกขานได้

2.) “การไม่กระทำ” ถือเป็นลักษณะที่สำคัญอีกประการของเต๋า แต่การไม่กระทำของเต๋านี้ ไม่ได้หมายความว่าให้อยู่เฉยๆ แต่เป็นการไม่กระทำสิ่งใดที่เป็นการฝืนธรรมชาติ ปล่อยให้ทุกสิ่ง เป็นไปตามครรลองของมัน เมื่อสรรพสิ่งปฏิบัติตามกฎแล้ว จักรวาลจะอยู่อย่างมีความสุขด้วยความ สามัคคีกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เห็นได้ว่า หน้าที่ของเต๋าเป็นไปตามแบบแผนที่สม่าเสมอ ไม่มีอะไรลึกลับ เต๋าเป็นความละเอียดอ่อน สุขุม ลึกซึ้ง เพราะเป็นสารัตถะแห่งความจริง

เต๋าเป็นธรรมชาติที่มีอยู่เหนือถ้อยคำ จึงยากที่จะอธิบายให้ผู้คนเข้าใจได้ง่าย แต่มิได้ หมายความว่าเราจะไม่มีโอกาสเข้าถึงเต๋า เพราะเรายู่กับเต๋า และสัมผัสเต๋ายู่แล้วตลอดเวลา การ เข้าถึงเต๋าและรู้จักเต๋ากะทำได้ด้วยการเปิดใจ รับรู้ โดยไม่ต้องผ่านความคิดดั่งเช่น เด็กทารก หรือ ชาวนาที่ไร้การศึกษา ซึ่งรับรู้ถึงธรรมชาติที่แวดล้อมตน

คำว่า “เต๋า” ในภาษาจีน แปลว่า “หนทาง” หรือ “วิถีทาง” ซึ่งวิถีทางนี้สามารถแบ่งออกได้ เป็น ทางโลกและทางปรมาตม์ ซึ่งเต๋าได้อธิบายในระดับปรมาตม์ เต๋านี้คือทาง แต่เป็นทางที่ไม่มี หนทาง เป็นวิถีที่ไม่มีวิถี หากมีทางสายหนึ่งที่ทอดยาวไปข้างหน้า สามารถนำเราไปสู่จุดหมาย เรา มองเห็นทางสายนั้นได้ และก็สามารถเดินไป ทางสายนี้ถือเป็นทางของโลก กล่าวคือเป็นทางขึ้นต่ำ แต่แนวคิดในปรัชญาเต๋าบอกว่าหนทางแห่งเต๋านั้นเป็นหนทางที่ยิ่งใหญ่ มีอยู่จริง และไม่สามารถไป ถึงจุดหมายได้ด้วยการเดิน เพราะแท้จริงแล้วตัวหนทางนั้นเองคือจุดหมาย เราไม่อาจบรรลุถึงสิ่งใด ได้อีก และแท้ที่จริงตัวเราเองก็คือทางสายนั้น เมื่อเราดำเนินชีวิตไปอย่างไม่ฝืนก็จะเป็นไปตาม ธรรมชาติอย่างที่เราควรจะเป็น ดังเช่นหน่อไม้ที่ไม่เคยต้องการงอกขึ้นจากพื้นดิน แตกกิ่งก้านและ ใบ หน่อไม้เป็นสิ่งบริสุทธิ์ไม่มีความปรารถนาใดๆ มันทะลุขึ้นมาจากพื้นดิน งอกสูงขึ้น มีปุ่มสีเขียวขึ้น ออกมาและค่อยๆกลายเป็นกิ่งก้านและใบ เราต้อง ไปกังวลห่วงใยเกี่ยวกับมัน เพราะเมื่อได้เวลา อันควร ทุกอย่างจะเป็นไปของมันเอง ตามเวลาที่สมควร เป็นจังหวะ และสอดคล้องกับธรรมชาติ เราไม่อาจว่าได้ว่ากิ่งใดไม่เหมาะสม เพราะธรรมชาติมีเหตุผลที่เราไม่อาจคำนวณได้ และวิถีของต้นไม้ ได้บอกเราถึง “เต๋า” รวมทั้งช่วยชี้ถึงหนทางการดำเนินชีวิตที่ไม่มีการเลือก การตัดสินใจ ความอยาก และความปรารถนา (พจนานุกรมสันติ 2521:29-30)

นอกจากนี้ ปรัชญาเต๋ายังมองว่าโลกของเรานั้น เป็นโลกแห่งสัจจะและสัญลักษณ์ นับตั้งแต่ ความคิด ความรู้ ศาสตร์แขนงต่างๆ รวมไปถึงภาษาที่เราใช้กันในชีวิตประจำวัน ซึ่งสัจจะหรือความ จริงนั้นเปรียบได้กับแก่น และสัญลักษณ์เปรียบได้กับเปลือกที่ห่อหุ้มสัจจะไว้ เต๋ามองว่าโลกของเรา นั้นตั้งอยู่บนระบบความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ที่สลับซับซ้อน มีความเกี่ยวพันกันอย่างไม่มีวัน

สิ้นสุด เช่นเรื่องของภาษา ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ต่างก็เป็นสิ่งสมมติไม่ใช่ความจริง สมมติเรียกสิ่งนี้ว่าโต๊ะ เรียกสิ่งนั้นว่าต้นไม้ เรียกสิ่งนี้ความงาม เรียกสิ่งนั้นว่าอุปสรรค ฯลฯ ซึ่งที่จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงสิ่งสมมติที่เกิดจากจิตใจแบบแบ่งแยกของเราเอง ดังในเต๋าบทที่ 2 ที่ว่า

เมื่อคนในโลกรู้จักความสวยว่าสวย ความน่าเกลียดก็อุบัติขึ้น

เมื่อคนในโลกรู้จักความดีว่าดี ความชั่วก็อุบัติขึ้น

มีกับ ไม่มีเกิดขึ้นด้วยการรับรู้ หากกับง่ายเกิดขึ้นด้วยความรู้ลึก

สูงกับต่ำเกิดขึ้นด้วยการเทียบเคียง เสียงดนตรีกับเสียงสามัญเกิดขึ้นด้วยการรับฟัง

หน้ากับ

หลังเกิดขึ้นด้วยความนึกคิด

(พจนานุกรมสันติ

: 2521,35)

มนุษย์เราได้ถูกฝึกมาให้คิดดังนี้ ความคิดของเราจึงไม่เป็นความคิดที่เป็นแบบเปรียบเทียบ และแบ่งแยก เช่นเมื่อเราพูดถึงหิน และได้ยินคำว่า “หิน” ความคิดของเราก็จะสร้างภาพของหินที่เราเคยเห็นมาก่อน นึกของรูปร่างบิดเบี้ยวและผิวขรุขระหยาบแข็งของมัน ซึ่งในบางครั้งผู้ที่พูดอาจไม่ต้องการสื่อถึงหินแบบที่เรานึกของมาก็ได้ เต็มองว่าแท้จริงสัจจะหรือแก่นของหินนั้นย่อมอยู่ลึกลงไปกว่ารูปลักษณ์ภายนอกที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ และก้อนหินก็ไม่ได้เป็นเพียงมวลของสสารที่มีเนื้อแข็ง หยาบ ขรุขระ ประกอบขึ้นด้วยแร่ธาตุหลายชนิด ที่เรารู้กันนั้น สัจจะความเป็นก้อนหินยังมีอยู่อีกมาก ความเป็นหินที่แท้จริงยังมีอะไรลึกซึ้งเกินกว่าจะใช้ภาษาบรรยายออกมาได้อีก

ดังนั้นคำว่า “เต๋า” จึงเป็นคำที่สมมติขึ้น เพื่อใช้เรียกสภาวะหนึ่ง ซึ่งเป็นสภาวะสูงสุดและนิ่งสนิทในตัวเองไม่อาจอธิบายได้ด้วยคำพูด ข้อความก่อให้เกิดข้อความ และเหตุผลก็ก่อให้เกิดเหตุผล เรื่อยไป ไม่มีที่สิ้นสุด แต่ “เต๋า” เป็นสภาวะอันสูงที่ไม่ต้องการการยอมรับหรือปฏิเสธ ดังนั้นคำพูด ข้อความ หรือเหตุผลใดๆที่แสดงออกเพื่ออธิบายเต๋า จึงเป็นเพียงการเปรียบเทียบเท่านั้น ดังเช่น คัมภีร์ก็คือคัมภีร์ เต๋าทบทแรกที่ว่า คัมภีร์เต๋าก็คือคัมภีร์เต๋า ไม่ใช่สัจจะที่แท้จริง อย่าไปยึดติด จงผ่านเลยมันไป เพื่อจะได้มองเห็นสิ่งนั้นด้วยตาตนเอง คัมภีร์เต๋าก็คือคัมภีร์เต๋า ไม่ใช่สัจจะที่แท้จริง อย่าไปยึดติด จงผ่านเลยมันไป เพื่อจะได้มองเห็นสิ่งนั้นด้วยตาตนเอง คัมภีร์เต๋าเป็นเพียงคัมภีร์กระดาษ เขียนออกมาเพื่อให้เป็นเครื่องชี้นำไปสู่เต๋าที่แท้จริง และเมื่อเราเข้าสู่เต๋าที่แท้จริงแล้ว เราก็ย่อมจะลืมคัมภีร์เต๋ากะดาษนี้ ดังคำกล่าวของจางจื่อ นักปราชญ์เต๋ายุ่งใหญ่ในยุคหลังนี้ได้กล่าวไว้ว่า “เหมียวไว้

จับปลา เมื่อจับปลาได้แล้วก็ลืมหเสียได้ เร็วมีไว้สำหรับดักกระต่าย จับกระต่ายได้แล้ว ก็ลืมหเสียได้ ถ้อยคำมีไว้สำหรับสื่อความหมาย เข้าใจความหมายแล้วก็ละเลยถ้อยคำเสียได้ ข้าพเจ้าจะหาใครที่ไหน ผู้ซึ่งละเลยต่อถ้อยคำ อันข้าพเจ้าอาจสนทนาด้วย กับท่านผู้นั้น ” (พจนานุกรมสันติ 2521:28)

ทั้งนี้ต้นกำเนิดเดิมของลัทธิเต๋าไม่ใช่ลัทธิหรือศาสนา แต่เป็นปรัชญาธรรมชาติ เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า โดยอยู่อย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ ตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นของชีวิต รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีที่ฟุ่มเฟือยและฝืนกับธรรมชาติ โดยกลับไปมีชีวิตแบบง่ายๆ ท่ามกลางความสงบของป่าเขาลำเนาไพร แต่เมื่อเวลาผ่านไป ปรัชญาเต๋าได้ถูกดัดแปลงให้สอดคล้องกับความเชื่อดั้งเดิมของจีน ซึ่งบูชาพระเจ้าประจำธรรมชาติ ผสมกับความเชื่อในทางไสยศาสตร์อื่นๆ จึงเกิดเป็น “ลัทธิเต๋า”

2.2 นิยามกำลังภายในกับมวยจีน

2.2.1 ความหมายของ “วิชากำลังภายใน”

“กำลังภายใน” คือพลังแห่งชีวิตที่มีอยู่ในตัวของพวกเราทุกคน แต่ไม่ปรากฏเป็นรูปลักษณะออกมาให้เห็นด้วยตาเปล่า แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่สามารถรู้สึกรับรู้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี กำลังภายในของคนเราเกิดขึ้นมาจากองค์ประกอบแห่งชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมอย่างสุขภาพ ร่างกาย และที่เป็นนามธรรมอย่างจิต เจตนา สติ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และทำปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กัน จนก่อให้เกิดเป็น “พลังงาน” ที่เรียกในภาษาจีนว่า “จี่” ขึ้นภายในร่างกายของคนเรา พลังงานนี้ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีแล้ว จะก่อให้เกิดพลังที่มีประสิทธิภาพและพละกำลังมากกว่าในกรณีที่ไม่ได้ฝึกฝนเป็นอย่างมาก ตามปกติ พลังงานนี้แยกได้ออกเป็น พลังก่อนกำเนิด กับพลังหลังกำเนิด พลังก่อนกำเนิดเป็น พลังที่แต่ละคนได้รับติดตัวมาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติ ซึ่งมีมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ส่วนพลังหลังกำเนิดเป็นพลังที่เกิดจากลมปราณ หรือลมหายใจเผาผลาญอาหารเปลี่ยนให้เป็นพลังงาน โดยมีจิตเป็นผู้ควบคุม เพราะฉะนั้นพลังหลังกำเนิดนี้เป็นสิ่งที่สามารถทำให้เพิ่มพูนสูงขึ้นได้ด้วยการหมั่นฝึกสมาธิจิตและการหายใจ หรือการเดินลมปราณให้ถูกวิธี ซึ่งจะไปบริหารกายให้เนื้อเยื่อและอวัยวะภายในแกร่งกล้าทนทาน อันจะก่อผลให้เกิดพลังเสริมสมรรถภาพของร่างกาย ให้ได้ประสิทธิผลสมบูรณ์และแข็งแรงทนทาน ยิ่งขึ้นกว่าปกติของคนทั่วไป การฝึกฝนพลังหลังกำเนิดนี้แหละ ที่มีความหมายมากในวิชากำลังฝีมือ

ของจีน ที่ทำให้คนตัวเล็กสามารถโค่นคนตัวใหญ่ได้ บทบาทของกำลังภายในเป็นเพียงส่วนเสริมให้ วิทยายุทธมีอำนาจสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (สุวินัย ภรณวลัย 2538:32-33)

2.2.2 เป้าหมายของการฝึกวิชากำลึงฝีมื้อ

กิมย้งได้แสดงทัศนะของเขาในเรื่องนี้โดยผ่านคำพูดของเตี้ยชู่ยั้ง (ศิษย์คนที่ 5 ของ เตี้ยซำฮง แห่งสำนักบู๊ตึ้ง) ใน “มังกรหยกภาค 3” ว่า

“พวกเราได้พยายามฝึกฝนวิชากำลึงฝีมื้อมาด้วยความลำบากยากเย็น ก็ปรารถนาที่จะช่วยดับความทุกข์ร้อนของผู้อื่นให้ได้รับความเป็นธรรม ... ตนเองตั้งแต่เล็กกลุ่มใหญ่มาก็ได้รับ การอบรมสั่งสอนจากท่านอาจารย์ ก่อนหน้าที่ตนจะฝึกวิชากำลึงฝีมื้อนั้น ตนก็จำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องซบเซาซึ่งถึงความสำคัญในการเป็นผู้กล้าหาญที่ก่อปรด้วยคุณธรรม ดังนั้น การฝึกฝนวิชากำลึงฝีมื้อก็คือ การประพฤติดนเป็นผู้กล้าหาญ อาศัยหลักคุณธรรมประจำใจ ของผู้กล้าหาญเป็นธาตุแท้และเป็นความมุ่งหมายประการสุดท้ายของการฝึกฝนวิชากำลึง ฝีมื้อด้วย”

คำว่า วิชากำลึงฝีมื้อ ตรงกับภาษาจีนว่า “บู๊ซุก” ซุกแปลว่าวิชาหรือศิลปวิทยา ส่วนบู๊แปลว่า การต่อสู้ คำว่า บู๊ ในภาษาจีนนั้นเกิดจากอักษร “หยุดยุดหรือระงับ” กับอักษร “หอก อาวุธ หรือการ ต่อสู้ทำร้าย” รวมกัน ความหมายที่แท้จริงของคำว่าบู๊ก็คือ “ระงับการใช้อาวุธยุติการต่อสู้” อันเป็น ความหมายที่สะท้อนให้เห็นถึงปรัชญาวิชาการต่อสู้ของจีนว่า มิใช่เพื่อยุติข้อวิวาทขัดแย้ง เพื่อผดุง ความสงบสุข มิใช่มีไว้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้าธุรกิจเช่นมวยอาชีพ หรือเพื่อแสดง อำนาจ หรือเพื่อข่มเหงรังแกผู้อื่น หลักคุณธรรมประจำใจของนักสู้ตามแบบฉบับของจีนนั้น จะ ประกอบขึ้นมาจากคุณธรรม 7 ประการที่แสดงเป็นตัวอักษรจีนได้ 7 ตัว ดังต่อไปนี้ 仁 義 禮 智 信 嚴 勇

仁 หมายถึง จิตใจอันอ่อนโยนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรม

義 หมายถึง จิตใจรักความเป็นธรรมที่มุ่งจะช่วยเหลือผู้อื่น

禮 หมายถึง จิตใจสุภาพที่มุ่งจะประพฤติดชอบ

智 หมายถึง ปัญญาที่สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดีได้อย่างถูกต้อง

信 หมายถึง การทำตนให้เป็นคนที่น่าเชื่อถือ รักษาวาจาจริงจัง

嚴 หมายถึง การเข้มงวดต่อตนเอง มีวินัยดี

勇 หมายถึง ความกล้าหาญในทางที่ถูก

ผู้ที่ได้ฝึกฝนวิชากำลังฝีมืออย่างแท้จริง จะต้องมีบุคลิกที่สุภาพ อ่อนน้อม อ่อนโยน เยือกเย็น เต็มเปี่ยมไปด้วยจิตใจที่ใฝ่สันติ แต่พร้อมที่จะพลีชีพเพื่อผดุงธรรม เพราะฉะนั้นในการฝึกวิชานี้ของจีน นอกจากจะต้องฝึกฝนร่างกายให้แข็งแรง แข็งแรง พอที่จะไปทำการต่อสู้ได้แล้ว ยังมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกจิตใจให้หนักแน่น อดทน สงบ เยือกเย็น และตั้งมั่นอยู่ในความดีงามควบคู่กันไป ด้วย มิฉะนั้นแล้ว ไม่เพียงแต่วิทยายุทธ์ของคนผู้นั้นจะไม่รุดหน้าเท่านั้น เขาผู้นั้นอาจกลายเป็น “ตัวอันตราย” ที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตัวเองและสังคม

ในระบบหรือหลักวิทยายุทธ์ของจีน การประสานการฝึกฝนกำลังภายในเข้ากับการฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะการประสานการฝึกฝนกำลังภายในเข้าไปในศิลปะการต่อสู้ นอกจากจะเป็นการยกระดับฝีมือแล้ว ยังมุ่งที่จะช่วยถนอมรักษาร่างกายโดยรวม มิให้ทรุดโทรมสูญเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการต่อสู้ด้วย (สุวินัย ภรณวลัย 2538:30-31)

2.3 นิกายเซน

เซน เป็นนิกายในศาสนาพุทธฝ่ายมหายาน นับถือกันอย่างแพร่หลายในแถบเอเชียตะวันออกเฉียง (จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลี)

คำว่า เซน เป็นชื่อภาษาญี่ปุ่นของคำว่า ฉาน (จีน: 禪, Chán แต่จื๊อออกเสียงว่า เซียง) ในภาษาจีน ที่มาจกคำว่า ชุยาน ในภาษาสันสกฤตอีกทอดหนึ่ง (ตรงกับคำว่า ฉาน ในภาษาบาลี) ซึ่งหมายถึง การเพ่งอารมณ์จนใจแน่วแน่เป็นอัปนาสมาธิ มีจิตที่สงบและประณีต

เซน มีต้นกำเนิดจากประเทศอินเดีย พัฒนาที่ประเทศจีน ก่อนที่จะถูกเผยแพร่มาสู่เกาหลี และเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น โดยได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋า ในช่วงระหว่างที่เผยแพร่มาสู่ญี่ปุ่น การฝึกตนของนิกายเซน เน้นที่การนั่งสมาธิเพื่อการรู้แจ้ง ช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 เซนยังได้เป็นปรัชญาในการดำรงชีวิต และรู้จักกันทั่วโลก โดยแสดงถึงแนวทางการใช้ชีวิต การทำงาน และศิลปะ

เช่น ยึดถือหลักปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธเจ้า ตามหลักของการฝึกสติ อริยสัจ 4 และมรรค 8 เช่น ได้รับการยอมรับจากบุคคลที่ไม่ใช่พุทธศาสนิกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลนอกทวีปเอเชีย ที่สนใจในเซนสามารถศึกษาและปฏิบัติธรรมได้ วัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นที่ชาวต่างชาติรู้จักกันดี ได้เผยเอาพุทธปรัชญา แบบเซนไว้อย่างแนบแน่น เช่น พิธีชงชา อิเคบานะ (การจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น) วิถีชาบูไร คิวโด (การยิงธนูแบบญี่ปุ่น) แม้แต่แนวทางการเล่น โกะหรือหมากล้อมแบบญี่ปุ่น เป็นต้น (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2558: ออนไลน์)

2.3.1 การบรรลุธรรม

การบรรลุธรรมในพุทธปรัชญาเซน (禪 Zen) เรียกว่า “ซาโตริ” (悟り satori) หมายถึง การรู้แจ้งแห่งสภาวะความจริงสูงสุด กล่าวคือ ซาโตริ เป็นประสบการณ์การรับรู้ความจริงว่าสรรพสิ่งในจักรวาลล้วนเป็นหนึ่งเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่าประสบการณ์ซาโตรินี้เป็นการทำลายความยึดมั่นถือมั่นที่ทำให้เกิดความแบ่งแยก เป็นการได้มาซึ่งความเข้าใจว่าที่แท้แล้วทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นหนึ่งเดียว กล่าวคือ เป็นเพียงความว่าง หรือความเป็นเช่นนั้นเอง (Suchness) มีวิธีการหลักเพื่อการบรรลุธรรม 3 วิธีด้วยกัน คือ ซาเซ็น(座禪 zazen) หรือการนั่งสมาธิ ซันเซ็น (参禪 sanzen) หรือการขบคิดปริศนาธรรม (公案 kōan) และ มนโด (問答 mondō) หรือ การถามตอบอย่างลับปล้น

ท่านเซ็นไก ชิบายามะ (Zenkai Shibayama) ได้อธิบายปรัชญาเซนไว้ดังนี้

“เซนมิใช่ข้อสรุปทางความนึกคิด ที่เข้าถึงได้ด้วยเหตุผลและการคิดใคร่ครวญ วิธีแห่งเซน นั้นมีอาจพบได้โดยความรู้แบบแบ่งแยกของเรา และมีใช่เพียงเท่านั้น แม้ความรู้และความคิดของเรา ทั้งหมด ซึ่งเป็นผลผลิตของจิตสำนึกก็จำเป็นจะต้องจัดออกอย่างสิ้นเชิงด้วย หากทำได้สำเร็จแล้วจะเข้าถึงสัจจะแห่งประสบการณ์บริสุทธิ์ ซึ่งจะช่วยให้เราตื่นขึ้นสู่ความว่างหรือสุญญตาและในประสบการณ์ภายในอันลึกซึ้งนี้แหละที่เซนดำรงอยู่ ถ้าพูดในแง่จุดหมายแล้ว ประสบการณ์แห่งเซนก็คือ การตระหนักรู้ถึงรากฐานแห่งการดำรงอยู่ ถ้าพูดในแง่มุมมองส่วนตัวแล้วก็อาจอธิบายได้ว่า เซน คือ การตื่นขึ้นสู่จิตอันล้ำลึกของมนุษย์ ซึ่งโดยภาษาแห่งเซน เราเรียกการตื่นขึ้นนั้นว่า ‘ซาโตริ’ ซึ่งแปลว่า การตรัสรู้ เพื่อหมายถึง สัจจะแห่งประสบการณ์ทางศาสนา”

(เซ็นไก ชิบายามะ

, 2526: 59)

นิกายเซ็นมองว่าสรรพสิ่งคือความว่าง เซ็นมองว่ามนุษย์มิใช่ศูนย์กลางแห่งจักรวาล สรรพสิ่งล้วนต้องอิงอาศัยซึ่งกันและกัน และเชื่อว่าสรรพสัตว์มีพุทธภาวะอยู่ในตัวอยู่แล้ว การบรรลุซาโตริก็คือการเห็นตามความเป็นจริงของโลกและชีวิต โดยที่โลกและชีวิตนั้น คือ ความว่าง ในเมื่อว่างจากตัวตนแล้ว ก็จะว่างจากการยึดติด เมื่อว่างจากการยึดติดก็จะประจักษ์ถึงศูนย์กลางธรรมในที่สุด

จะเห็นได้ว่าสภาวะของซาโตริคั้งที่กล่าวมานั้นเป็นสภาวะที่ยากแก่การเข้าใจด้วยเหตุผลธรรมดาทั่วไป ทั้งนี้เพราะซาโตริไม่อาจแสดงออกมาในรูปของตรรกะหรือภาษาใดๆ หากไม่มีประสบการณ์ตรง ถึงแม้เมื่อมีประสบการณ์ตรงก็ยังเป็นเรื่องยากในการสื่อสาร เพราะซาโตริเป็นสภาวะแห่งการรู้แจ้งอย่างฉับพลันที่ก้าวพ้นสามัญสำนึกแห่งทวินิยม เช่น การแยกแยะเชิงมโนทัศน์ ภายกับจิต ศักดิ์กับชั่ว ผู้รับรู้อะไรกับสิ่งที่ถูกรับรู้ โลกภายนอกกับโลกภายใน เป็นต้น สำหรับผู้ที่บรรลุซาโตริแล้ว จะไม่ยึดติดกับสมมติบัญญัติต่างๆ เพราะสมมติบัญญัติเหล่านี้มีลักษณะสัมพัทธ์ กล่าวคือ ในบริบทหนึ่ง สมมติบัญญัติชุดหนึ่งอาจเข้ากับบริบทหนึ่งนั้นได้ เมื่อบริบทเปลี่ยน ชุดของสมมติบัญญัติที่เคยใช้อาจต้องเปลี่ยนตามไปด้วย แต่ผู้ปฏิบัติเซ็นจะดำรงชีวิตตามความเป็นจริง คือ มองโลกตามที่เป็นและไม่ไปยึดมั่นกับโลก กล่าวคือ บุคคลสามารถมองตนเองว่าเป็นตนเองอยู่ได้ แต่ทั้งนี้จะอยู่ภายใต้กรอบความจริงที่ว่าความเป็นตนเองไม่มี มีแต่ความว่างอันเป็นหนึ่งเดียว

แนวคิดและหลักปฏิบัติของเซ็นวางอยู่บนหลักแห่งความว่างอันเป็นหนึ่งเดียวแห่งสรรพสิ่ง ซึ่งทำทลายความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปที่คุ้นเคยกับกรอบแห่งความยึดมั่นถือมั่น กรอบแห่งความยึดมั่นสำหรับเซ็นล้วนแต่เป็นเรื่องที่มนุษย์สมมติขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุธรรม คือ การเห็นตามความเป็นจริงของโลกและชีวิตที่ว่างจากกรอบมโนทัศน์ใด ๆ เราอาจทำความเข้าใจประเด็นนี้มากขึ้นจากการพิจารณาปริศนาธรรมดังต่อไปนี้

ก่อนฝึกเซ็น แม่น้ำก็เป็นแม่น้ำ ขุนเขาก็เป็นขุนเขา [การรับรู้ตามปกติของคนทั่วไป] แต่เมื่อปฏิบัติเซ็นแล้ว ฉันเห็นว่าแม่น้ำก็ไม่ใช่แม่น้ำ ขุนเขาก็มิใช่ขุนเขาอีกต่อไป [การรับรู้ของผู้บรรลุธรรม] มาบัดนี้ ฉันกลับเห็นแม่น้ำก็ยังคงเป็นแม่น้ำและขุนเขาก็ยังเป็นขุนเขาอยู่ดังเดิม [การรับรู้ของผู้บรรลุธรรมแล้วแต่ก็ยังสื่อสารกับคนปกติได้] (ติช นัท ฮันท์ , 2532: 74, ข้อความในวงเล็บเป็นของผู้เรียบเรียง)

จะเห็นได้ว่าในการรับรู้ตามปกติของคนทั่วไปจะมีลักษณะที่ยึดถือตามความหมายที่กำหนดไว้ จึงทำให้มองว่า แม่น้ำก็คือแม่น้ำ ขุนเขาก็คือขุนเขา ตามความหมายและความเข้าใจในระดับ

ปกติ แต่เมื่อเกิดการรู้แจ้งแล้วการยึดมั่นถือมั่นต่าง ๆ ก็ได้ถูกทำลายสิ้น ภาพการมองภูเขาและแม่น้ำ จะเปลี่ยนไป แม่น้ำจึงไม่ใช่แม่น้ำและขุนเขาจึงไม่ใช่ขุนเขาอีกต่อไป หลังจากที่อยู่แจ้งแล้วก็กลับมา มีสภาวะปกติดังเดิม แม่น้ำจึงเป็นแม่น้ำ ภูเขาก็คือภูเขา แต่ภาพของภูเขาและแม่น้ำสำหรับผู้บรรลุธรรมแล้วจะเป็นคนละอย่างกับผู้ยังไม่บรรลุธรรม คือ ไม่ยึดติดกับความหมายเดิมของคนทั่วไป ผู้บรรลุธรรมยังดำรงอยู่ในโลกตามความเป็นจริง กล่าวคือผู้ที่บรรลุซาโตริจะสามารถมีชีวิตอยู่อย่างธรรมดาโดยไม่ถูกละอองครอบงำอยู่กับปัจจุบันขณะ คือ ไม่ไปหวนรำลึกถึงอดีต และไม่วิตกกังวลกับอนาคต แต่จะมองทุกอย่างตามที่เป็นในปัจจุบันขณะ

แม้การบรรลุธรรมจะทำให้เห็นแจ้งตามความเป็นจริงอันเป็นหนึ่งเดียวกันของสรรพสิ่งที่ปราศจากความคิดแบ่งแยก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่บรรลุซาโตริแล้วจะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่กับคนทั่วไปในชีวิตประจำวัน ผู้ที่บรรลุซาโตริจะเข้าใจและรู้เท่าทันกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อหน้าของเขาในขณะที่คนทั่วไปอาจไม่รู้ ในทางตรงข้าม จิตของมนุษย์มักถูกรอบงำด้วยกิเลสต่าง ๆ ทำให้เห็นภาพบิดเบือนไปจากความเป็นจริงแล้วไปยึดติดกับภาพสมมติที่มนุษย์บัญญัติขึ้น ทำให้ไม่เข้าใจการกระทำหรือการพูดของอาจารย์เช่นซึ่งพ้นไปจากสมมติบัญญัติ เช่น กรณีพระเซ็นอู่ม ผู้หญิงข้ามแม่น้ำ เรื่องมีอยู่ว่าวันหนึ่งอาจารย์ตันซานกับอาจารย์เอโดกิเดินทางไปตามถนนเฉอะแฉะ เพราะฝนกำลังตกหนัก และได้พบหญิงสาวสวยกำลังรีรอจะข้ามแม่น้ำ อาจารย์ตันซานจึงเข้าไปอุ้มเธอข้ามฝั่ง อาจารย์เอโดกิดกใจมาก แต่ไม่กล้าปรึกษาพูด จนกระทั่งตอนกลางคืน อาจารย์เอโดกิจึงถามอาจารย์ตันซานว่า “พระเราแต่ละต้องผู้หญิงไม่ได้ โดยเฉพาะสาวสวยเช่นนั้นยิ่งอันตราย ทำไมท่านกล้าทำถึงขนาดนั้น ” อาจารย์ตันซานตอบว่า “ผมวางเธอไว้ที่นั่นตั้งนานแล้ว คุณยังอุ้มเธออยู่หรือนี่” (เสฐียรพงษ์ วรรณปก, 2540: 28) เรื่องพระอู่มผู้หญิงข้ามแม่น้ำนี้แสดงให้เห็นว่า วิธีคิดของอาจารย์ตันซานได้ก้าวข้ามพ้นจากการแยกแยะของสมมติบัญญัติ ซึ่งในที่นี้คือพระวินัยไปสู่แก่นแท้ของหลักธรรมคือการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ในขณะที่อาจารย์เอโดกียังคงยึดติดกับสมมติบัญญัติอยู่ หรือกล่าวได้ว่าอาจารย์ตันซานได้ปลดปล่อยตัวเองจากบัญญัติทางโลกในขณะที่อาจารย์เอโดกินั้นยังติดอยู่ในบัญญัติ

2.3.2 วิธีการบรรลุธรรม

การบรรลุซาโตริคือการรู้แจ้งแห่งสังขารม กล่าวคือ เป็นการทำลายอวิชชา ตัณหา และอุปทาน ก้าวพ้นทวิลักษณ์ มองเห็นสรรพสิ่งเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีการแบ่งแยกแต่อย่างใด เป็นแต่

ความว่างอันเป็นหนึ่งเดียวกัน แนวการปฏิบัติเพื่อบรรลุซาโตริของทั้งสำนักโซโตและรินไซ มี 3 ประการ ดังนี้

2.3.2.1 ซาเซน (Zazen)

ซาเซนหมายถึงการนั่งสมาธิอันเป็นพื้นฐานในการเตรียมจิตเพื่อการขบคิดพิจารณา สภาวะธรรมและปริศนาธรรมต่าง ๆ เพื่อการบรรลุซาโตริ เพราะหากไม่มีการฝึกซาเซนเพื่อพัฒนา จิตให้แข็งแกร่งแล้วก็จะเป็นการยากยิ่งในการขบคิดปริศนาธรรมให้กระจ่างแจ้งได้และเมื่อไม่สามารถขบคิดปริศนาธรรมได้สภาวะซาโตริก็จะเกิดขึ้นได้ยาก ในการบรรลุซาโตรินั้น มักต้องอาศัย การขบคิดปริศนาธรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความงุนงงสงสัยคุกรุ่นเต็มเปี่ยมอยู่ในจิตแล้ว “ระเบิดออก” สู่การรู้แจ้งอย่างทันทีทันใด

2.3.2.2 ซันเซ็น (Sanzen)

แนวการปฏิบัติแบบซันเซ็น หรือวิธีการแห่งปริศนาธรรมนี้ ศิษย์จะเข้าไปพบอาจารย์เพื่อรับ ปริศนาธรรมมาขบคิดพิจารณา ทั้งนี้ ปริศนาธรรมเป็นเพียงเครื่องมือในการกระตุ้นให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางชีวิตแก่ผู้ฝึกฝนเท่านั้น หากใช้ความจริงไม่ รูปแบบหรือคำตอบของปริศนา ธรรมจะแตกต่างกันออกไป แม้ว่าจะเป็นปริศนาธรรมชนิดเดียวกัน แต่ถ้าถามกับคนต่างกัน ก็จะได้ คำตอบที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพจิตที่ผ่านการฝึกฝนมาและอุปนิสัยของแต่ละคน อาจารย์จะเป็นผู้ ตัดสินว่าคำตอบของศิษย์ที่มีต่อปริศนาธรรมนั้น เกิดจากการตระหนักรู้จริง ๆ หรือเป็นเพียงการจำ หรือลอกเลียนแบบมาจากคนอื่น

2.3.2.3 มนโด (Mondō)

มนโด คือ การถามตอบอย่างฉับพลัน โดยไม่ผ่านการใช้ความคิดพิจารณาปริศนาธรรมอย่าง ต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะการใช้มนโดจะเป็นการบังคับให้เราตอบในทันทีโดยไม่ผ่านการคิดหรือเหตุผล ใดๆ เพื่อให้หลุดพ้นจากกรอบความคิดแบบเดิมไปสู่การรับรู้โลกตามความเป็นจริง ไม่ผ่านการปรุง แต่งหรือการครอบงำของวิชาและกิเลส

2.3.3 ปริศนาธรรม

ปริศนาธรรม หรือ โคอัน (Koan) ในอดีตสมัยปลายราชวงศ์ถังหมายถึง “เอกสารสาธารณะ” หรือ “พระราชบัญญัติ” แต่ต่อมามีความหมายถึงเรื่องราวหรือบทสนทนาระหว่างอาจารย์กับศิษย์ หรือปัญหาที่อาจารย์หยิบยกขึ้นมาแสดงแก่ศิษย์

อาจารย์ซะซะกิ (Sasaki, 1965: 4 - 9) เสนอว่าคำว่า “โค” หมายความว่า “สาธารณะ” (public) นอกจากนี้ยังมีความหมายแฝง คือ การสิ้นสุดลงแห่งความคิดความเข้าใจอันเป็นส่วนตัวที่เต็มไปด้วยความยึดมั่นถือมั่นในลักษณะทวินิยม ส่วน “อัน” มีความหมายว่า “บันทึกหรือเอกสาร” (records) ซึ่งแฝงนัยว่าเป็นการยืนยันสถานะแห่งพุทธะที่แสดงออกมา ฉะนั้น โคอันจึงมีความหมายแฝงว่าเป็นการแสดงออกแห่งธรรมะอันแท้จริงสูงสุด

2.3.3.1 จุดหมาย

จุดหมายแห่งปริศนาธรรมมิใช่การอธิบายแก่นแท้แห่งพุทธธรรม แต่เป็นไปเพื่อผลในเชิงปฏิบัติ มีผู้เปรียบเทียบการใช้ปริศนาธรรมว่าเป็นดั่ง “นิ้วที่ชี้สู่ดวงจันทร์” หมายความว่า จุดมุ่งหมายของปริศนาธรรมไม่ได้อยู่ที่การพยายามหาความหมายภายในตัวปริศนาธรรมนั่นเอง ทั้งนี้เพราะปริศนาธรรมไม่ใช่จุดหมายปลายทางแต่เป็นเพียงวิธีการเท่านั้น ถ้าเรายังคงยึดติดอยู่ที่ปริศนาธรรมแล้วจะไม่สามารถก้าวพ้นไปสู่สถานะอันแท้จริงได้ เปรียบได้กับการมองเพียงนิ้วที่ชี้ไปสู่ดวงจันทร์ ซึ่งถ้ามองเพียงแต่นิ้วเราก็ไม่อาจมองเห็นดวงจันทร์ได้ กล่าวคือ สิ่งที่เราต้องการคือไม่ใช่การมองเพียงที่นิ้ว แต่เป็นการมองดูดวงจันทร์อันเป็นเป้าหมายของการชี้นิ้วสู่ดวงจันทร์

การขบปริศนาธรรมมีเป้าหมายให้บรรลุสถานะแห่งซาโตริอันอยู่พ้นจากกรอบของภาษา และเหตุผลธรรมดาทั่วไป ปริศนาธรรมมักแสดงออกในลักษณะที่เป็นปฏิทรรศน์ (paradox) ในการทำความเข้าใจจุดหมายแห่งปริศนาธรรมนี้ เราจำเป็นต้องทราบถึงลักษณะและประเภทของปริศนาธรรมก่อน การแบ่งประเภทของปริศนาธรรมนี้ อาจารย์จุง-อิง-เจง (Chung-ying Cheng, 1973: 87 - 90) ได้แบ่งปริศนาธรรมตามลักษณะความเป็นปฏิทรรศน์ไว้ 3 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่ 1 ปริศนาธรรมที่มีความขัดแย้งภายในอยู่ในลักษณะของคำตั้งง่าย ๆ หรืออยู่ในคำถามเพียงคำถามเดียว เช่น

“จงแสดงใบหน้าที่แท้จริงของท่านก่อนท่านเกิด” หรือ “อะไรคือเสียงของมือข้างเดียว”

ประเภทที่ 2 ปริศนาธรรมที่มีความขัดแย้งภายในอยู่ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามและคำตอบ โดยที่คำถามหรือคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่งจะมีลักษณะขัดแย้งกันเองภายในตัว เช่น

คำถาม: อะไรคือหลักธรรมของพุทธศาสนา

คำตอบ: ข้าพเจ้าเห็นภูเขาไม่ใช่ภูเขา เห็นแม่น้ำไม่ใช่แม่น้ำ

ประเภทที่ 3 ปริศนาธรรมที่มีความขัดแย้งภายในอยู่ในความสัมพันธ์ระหว่างคำถามและคำตอบ แต่ในที่นี้ตัวคำถามและคำตอบไม่ได้มีความขัดแย้งกันภายใน เช่น

คำถาม: อะไรคือความหมายของการที่ท่านโพธิธรรมเดินทางมาจากทางตะวันตก

ตอบ: มีต้นสนอยู่หน้าลานวัด

ในประวัติศาสตร์นิกายเซ็น สถานการณ์การใช้ปริศนาธรรมนั้นจะเกิดขึ้นในเฉพาะระหว่างอาจารย์กับศิษย์ อาจารย์เซ็นใช้ปริศนาธรรมเป็นเครื่องมือตรวจสอบความเข้าใจและความรู้แจ้งของศิษย์ และอาจารย์เซ็นจะมีบทบาทสำคัญไม่น้อยไปกว่าปริศนาธรรม อาจารย์เซ็นเป็นผู้ใช้ปริศนาธรรมเพื่อตรวจสอบสภาพจิตของศิษย์ว่าอยู่ในระดับใด โดยอาจารย์เซ็นจะพิจารณาจากคำตอบหรือการแสดงออกของศิษย์ นอกจากปริศนาธรรมจะสามารถใช้เป็นเครื่องทดสอบประสบการณ์ทางจิตของผู้ปฏิบัติธรรมแล้ว บทบาทสำคัญของปริศนาธรรมอีกประการหนึ่งคือเข้าไปทำลายความคิดและการใช้ภาษาในระดับปกติ จุดมุ่งหมายแห่งปริศนาธรรมคือการพยายามทำให้เกิดการแสดงออกของความจริงแท้ โดยการทำลายความคิดปรุงแต่งต่าง ๆ ที่เกิดจากกิเลสตัณหาและอวิชชา ทำให้ผู้ฝึกปฏิบัติเข้าไปมีประสบการณ์ตรงกับความจริงแท้ที่ปราศจากการคิด เหตุผล การแยกแยะในโลกแห่งสมมติบัญญัติ หนทางแห่งปริศนาธรรมคือกระตุ้นให้เกิดอาการงุนงงภายในจิตของผู้ปฏิบัติธรรม ในกระบวนการขบคิดปริศนาธรรม แม้ว่าจะเป็นการพยายามขบคิดอย่างต่อเนื่อง โดยในตอนแรกผู้ฝึกอาจพยายามใช้เหตุผลในการขบคิดปริศนาธรรม แต่เมื่อพยายามคิดด้วยเหตุผลมาในระดับหนึ่งจะพบว่าเหตุผลไม่สามารถให้คำตอบแก่ปริศนาธรรมได้ เนื่องจากพบกับความเป็นปริทรรสน์ในปริศนาธรรม ในที่สุด กรอบความยึดมั่นเชิงทวิทัศน์ก็จะถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิงและมีการรู้แจ้ง

นอกจากนี้ ปริศนาธรรมยังใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินหาผู้เหมาะสมกับตำแหน่งสังฆปริณายกองค์ต่อไป กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับการยอมรับจากอาจารย์เซ็นในการสืบทอดตำแหน่งสังฆปริณายกจะต้องผ่านการตรวจสอบโดยอาศัยปริศนาธรรมและกระบวนการต่างๆอย่างเข้มงวด

นอกจากจะมีความเป็นเลิศทางธรรมแล้ว ยังต้องเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยสภาพจิตที่เปี่ยมด้วยความรู้แจ้ง
ความสามารถในการสั่งสอนแนวทางแห่งเซ็น

บทที่ 3

ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส

3.1 ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส

สตาร์ วอร์ส (อังกฤษ: Star Wars) เป็นภาพยนตร์ชุดแนว มหาากาพย์ ละครอวกาศ สร้างโดย จอร์จ ลูคัส นอกจากนี้ยังมีสื่อต่างๆที่นอกเหนือจากภาพยนตร์ เรียกว่า จักรวาลขยาย ได้แก่ หนังสือ ละครโทรทัศน์ วิดีโอเกมและหนังสือการ์ตูน ภาพยนตร์ชุดแรกออกฉายเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ. 1977 ในชื่อ สตาร์ วอร์ส โดย 20th Century Fox ได้รับความนิยมสูงทั่วโลก จนเกิดเป็นปรากฏการณ์ จนมีการสร้างภาคต่ออีก 2 ภาค โดยเว้นระยะห่างแต่ละภาคเป็นเวลา 3 ปี 16 ปี ต่อมาหลังฉายไตรภาคเดิม ก็ได้มีการฉายไตรภาคต้น โดยเว้นระยะห่างแต่ละภาคเป็นเวลา 3 ปี เช่นกัน โดยภาคสุดท้ายฉายเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 2005 ในเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 2012

ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส ดำเนินเรื่องในจักรวาลสมมติ มีมนุษย์ต่างดาวหลายเผ่าพันธุ์ (ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายมนุษย์) มีหุ่นยนต์รับใช้พบได้ทั่วไป การเดินทางในอวกาศเป็นเรื่องธรรมดา ดาวเคราะห์หลายดวงในกาแลกซีเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรปกครองเดียวกัน อาจเป็นสาธารณรัฐหรือจักรวรรดิตามแต่ช่วงเวลาของท้องเรื่อง (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี , 2559: ย่อหน้าที่ 1)

ส่วนหนึ่งที่สำคัญของสตาร์ วอร์ส คือ "พลัง" (อังกฤษ: force) ซึ่งเป็นพลังงานเหนือธรรมชาติอย่างหนึ่งที่สามารถเรียกใช้ได้โดยผู้มีความสามารถพิเศษ ภาพยนตร์ภาคแรกสุดที่ออกฉายได้อธิบายพลังไว้ว่าเป็น "สนามพลังที่สร้างขึ้นโดยสิ่งมีชีวิตรอบๆ ตัว มันล้อมรอบเรา แทรกซึมเข้ามาในตัวเรา ผูกมัดกาแลกซีทั้งกาแลกซีไว้ด้วยกัน" การมีพลังนี้ทำให้ผู้ที่สามารถใช้พลังได้มีความสามารถเหนือธรรมชาติหลายอย่าง (เช่น พลังเคลื่อนย้าย การทำนายอนาคต การควบคุมจิตใจ) รวมทั้งการเพิ่มความสามารถทางกาย เพิ่มความเร็ว เพิ่มปฏิกิริยาโต้ตอบ ความสามารถเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในผู้ใช้แต่ละคนและสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน แม้พลังจะสามารถใช้ได้ผ่านทางที่ดีแต่ก็มีด้านมืดที่หากถูกชักจูงด้วยความเกลียด ความโกรธ ความคิดมุ้งมิ้ง ภาพยนตร์ทั้งหกเรื่องแสดงให้เห็นถึงเจไดซึ่งเป็นผู้ที่ใช้พลังในทางที่ดี และเหล่าซิทที่ใช้พลังในทางชั่วร้ายและพยายามยึด

ครองกาแลกซี เนื้อหาแต่งเสริมหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่ามีผู้ใช้พลังด้านมืดหลายคนที่เป็นเจไดมืด แต่ไม่ใช่ซิธ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากกฎแห่งสองของซิธในยุคที่แสดงให้เห็นในภาพยนตร์

3.1.1 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส

ภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส แบ่งออกเป็น 6 ภาค ดังนี้

1. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 1: ภัยซ่อนเร้น (Star Wars Episode I: The Phantom Menace)
2. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 2: กองทัพโคลนส์จู่โจม (Star Wars Episode II: Attack of the Clones)
3. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 3: ซิธชำระแค้น (Star Wars Episode III: Revenge of the Sith)
4. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 4: ความหวังใหม่ (Star Wars Episode IV: A New Hope)
5. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 5: จักรวรรดิโต้กลับ (Star Wars Episode V: The Empire Strikes Back)
6. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 6: การกลับมาของเจได (Star Wars Episode VI: Return of the Jedi)

1. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 1: ภัยซ่อนเร้น (Star Wars Episode I: The Phantom Menace)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 1: ภัยซ่อนเร้น (Star Wars Episode I: The Phantom Menace) ออกฉายในพ.ศ. 2542 เนื้อเรื่องในภาพยนตร์เป็นภาคแรกสุดในไตรภาคต้นของสตาร์ วอร์ส (แต่ถือเป็นภาพยนตร์สตาร์ วอร์สภาคที่สี่ ถ้าถือตามลำดับการสร้าง)

ในปีที่ 32 ก่อนยุทธการยาวิน เกิดความขัดแย้งกันขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการค้า ระหว่างสหพันธ์พาณิชย์กับดาวนาบู (Naboo) ซึ่งก่อให้เกิดการปิดล้อมดาวนาบูขึ้น สมุหนายกวาโลรัม (ผู้นำสูงสุดของสาธารณรัฐ) ได้ลอบส่งอศวินเจไดสองนาย คือ ไควกอน จินน์ (Qui-Gon Jinn) และ โอบีวัน เคโนบี (Obi-wan Kenobi) ออกไปแก้ปัญหาลักษณะนี้ แต่ไม่มีผู้ใดล่วงรู้เลยว่า แท้จริงแล้วสหพันธ์พาณิชย์นั้นได้ร่วมมือกับคาร์ธ ซิเดียส (Darth Sidious) ผู้ลึกลับ ซึ่งเป็นผู้สั่งการรุกรานดาวนาบู และส่งมาเจไดทั้งสองทันทีที่เดินทางไปถึงยังยานสหพันธ์ แต่อย่างไรก็ตาม ไควกอน และ

โอปีวันก็หลบหนีออกมาได้และเดินทางไปยังดาวนาบู บนดาวนาบู เจไดทั้งสองได้พบกับ จาร์ จาร์ บิงคส์ (Jar Jar Binks) ชาวพื้นเมืองที่อาศัยอยู่บนดาวนาบู จาร์ จาร์ บิงส์ช่วยพาเจไดทั้งสอง คนหลบหนีกองทัพสหพันธ์ฯ ไปยังนครกันก้าเมืองใต้บาดาลของชาวกันแกน ในขณะที่เดียวกัน ทางด้านสหพันธ์ฯ ก็บุกกรุกเข้าสู่นาบูและจับตัวราชินีแพดเม่ อมิดาลา (Queen Amidala) ผู้นำนาบูไว้ ด้านสองเจไดได้พบกับบอสแนซ (Boss Nass) ผู้นำชาวกันแกน และขอให้แนซช่วยชาวนาบู แต่ แนซปฏิเสธและได้ให้ยานแก่เจไดทั้งสองไป ด้วยยานดังกล่าว เจไดทั้งสองพร้อมด้วยจาร์จาร์บิงส์ ได้เดินทางไปถึงเมืองหลวงของนาบู และเข้าช่วยเหลือราชินีอมิดาล่าจากกองทัพดรอย์ของสหพันธ์ ไว้ได้ จากนั้นพวกเขาเดินทางสู่คอรัสซังท์ (Coruscant) ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐ (Galactic Republic) เพื่อขอความช่วยเหลือจากสภาสูง ในระหว่างการเดินทางหลบหนีออกจากดาวนาบูนั้น ดรอย์ตัวหนึ่ง รหัส R2-D2 (เคยเรียกชื่อตามรหัสว่าหุ่น อาร์ทูดีทู) ได้กลายเป็นฮีโร่ เมื่อสามารถช่วย ช่อมแซมยานขณะถูกยานของสหพันธ์ฯไล่ยิงได้

อย่างไรก็ตาม จากการถูกโจมตีระหว่างเดินทางหลบหนีนั้น ทำให้จำเป็นต้องลงจอดยานบน ดาวทะเลทรายทาตูอิน (Tatooine) เพื่อทำการซ่อมแซม ในระหว่างหาซื้ออะไหล่ที่ต้องการอยู่นั้น พวกเขาก็ได้พบกับอนาคิน สกายวอล์คเกอร์ (Anakin Skywalker) ทาสของพ่อค้าอะไหล่ชาวต่างดาว นามวัตโต้ (Watto) อนาคินเป็นเด็กที่มีพรสวรรค์ทางการเป็นนักบินและการประดิษฐ์สิ่งจักรกล ต่างๆ [เขาได้สร้างดรอย์ตัวหนึ่งได้เกือบสมบูรณ์ โดยให้ชื่อว่า ซีทรีพีโอ (C-3PO)] ไควกอน จิน สัมผัสถึงพลังที่แข็งแกร่งในตัวอนาคิน และรู้สึกว่าเขาอาจเป็นผู้ที่ถูกเลือก และนำสมดุลมาสู่พลัง ตามคำทำนายโบราณของเจได

ไควกอนนำอนาคินเข้าสู่การแข่งขันพอดเรซ (Podrace) และพนันกับวัตโต้ในการให้อิสระ แก่ อนาคินหากอนาคินชนะการแข่งขัน (เพียงอนาคินเท่านั้น เนื่องจากไควกอนไม่สามารถต่อรอง ขอแลกอิสรภาพของทั้งอนาคินและแม่ได้) พร้อมกับไควกอนจะได้อะไหล่ยานที่ต้องการ อนาคิน ชนะการแข่งขันและได้ร่วมเดินทางสู่คอรัสซังท์ ซึ่งไควกอนตั้งใจจะขออนุญาตจากสภาเจไดในการ ฝึกฝนอนาคินให้เป็น เจได แต่ในขณะที่เดียวกันนั้น ดาร์ธ มอล (Darth Maul) ศิษย์ของซีเดียสได้ถูก ส่งมายังทาตูอินเพื่อกำจัดเจไดทั้งสองและจับตัวราชินีอมิดาล่า โดยดาร์ธ มอลปรากฏตัวขึ้น ในขณะที่ พวกเขาไควกอนกำลังจะขึ้นยานเพื่อเดินทางออกจากทาตูอิน ดาร์ธ มอลได้ต่อสู้กับไควกอน แต่ ไควกอนก็สามารถขึ้นยานและเดินทางออกจากทาตูอินได้สำเร็จ

บนคอรัสซังท์ ไควกอน ได้แจ้งแก่สภาเจไดถึงบุคคลลับที่เขาต่อสู้ด้วยบนทางทูอิน และเนื่องจากบุคคลผู้นั้นมีศิลปะการต่อสู้แบบเจได ทำให้สภาเป็นกังวลว่านี่อาจจะเป็นสัญญาณการกลับมาของนิกายซิท (Sith) ผู้ใช้ด้านมืดของพลังอันได้หายสาบสูญไปนานแล้ว จากนั้นไควกอนได้แจ้งแก่สภาถึงเรื่องอนาคินและหวังว่าเขาจะได้รับอนุญาตให้ฝึกฝนอนาคินเป็นเจได แต่หลังจากได้รับการทดสอบแล้ว สภาเจไดได้ทำการปฏิเสธที่จะฝึกฝนอนาคินให้เป็นเจไดเนื่องจากเขามีอายุเกินกว่ามาตรฐานตามที่กฎของนิกายเจไดกำหนดไว้ และพวกเขายังกังวลถึงอนาคตที่มีคมัวและความกลัวอย่างรุนแรงที่พวกเขาสัมผัสได้ในตัวอนาคิน ขณะเดียวกัน วุฒิสมาชิกพัลพาทีน (Palpatine) จากดาวนาบู ก็ได้ใช้สถานการณ์ของราชินีอมิดาล่าให้เป็นประโยชน์ โดยโน้มน้าวให้เธอยื่นไม้วางใจต่อสมุหนายกวาโลรัม เพื่อที่ตนเองจะได้รับการเสนอชื่อให้เป็นสมุหนายกคนใหม่(แล้วก็ได้รับเลือกสำเร็จในที่สุด) หลังจากนั้นราชินีอมิดาล่าได้ตัดสินใจเดินทางกลับไปยังนาบูเพื่อต่อสู้กับการรุกรานเนื่องจากเห็นว่าสภาไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ และกว่าที่พัลพาทีนจะได้รับเลือกให้เป็นสมุหนายกคนใหม่ก็คงสายเกินไป โดยที่เจไดทั้งสองนาย ไควกอนและ โอบีวัน ได้ร่วมเดินทาง ไปยังนาบูกับราชินีอมิดาล่าด้วย

ไควกอน จินและ โอบีวัน เคนโนบีกำลังต่อสู้กับดาร์ธ มอลบนดาวนาบู เมื่อถึงดาวนาบู ราชินีอมิดาล่าได้เข้าพบชาวกันแกนและขอความช่วยเหลือ ในการต่อสู้กับกองทัพสหพันธ์ฯ หลังจากต่อสู้กับกองทัพดรอย์ของสหพันธ์ฯ ไปได้ระยะหนึ่ง กองทัพกันแกนก็จวนเจียนจะพ่ายแพ้ แต่ก็กลับมาเป็นฝ่ายชนะ เมื่ออนาคินขับเครื่องบินรบและสามารถทำลายยานบัญชาการกองทัพดรอย์ของสหพันธ์ฯ ซึ่งทำให้กองทัพดรอย์หยุดการทำงานได้สำเร็จ ขณะเดียวกัน ทางด้านราชินีอมิดาล่าก็ได้พากำลังทหารของเธอกลับไปที่พระราชวัง เพื่อจับตัวอุปราชของสหพันธ์ฯ และในเวลาเดียวกันดาร์ธ มอลก็กำลังต่อสู้กับเจไดทั้งสอง เขาสังหารไควกอนได้สำเร็จ แต่ดาร์ธ มอลก็กลับถูกโอบีวันฆ่าตาย ก่อนที่ไควกอนจะสิ้นใจ เขาได้สั่งเสียโอบีวันให้ฝึกฝน อนาคินเป็นเจได ซึ่งโอบีวันก็รับปากตามที่ไควกอนขอ หลังการสู้รบจบสิ้น สภาเจไดแต่งตั้งให้โอบีวันเป็นอัศวินเจได โอบีวันเอ่ยถึงความตั้งใจของไควกอนที่ต้องการฝึกฝนให้อนาคินเป็นเจไดกับ อ.โยดา (Yoda) (เจไดอาวุโสสูงสุดแห่งสภาเจได) โยดาอนุญาตให้โอบีวันรับอนาคินเป็นศิษย์อย่างไม่เต็มใจ ในพิธีเผาศพของไควกอน เมซ วินดู (Mace Windu) (เจไดอาวุโส)และโยดาเห็นต้องกันว่าการตายของไควกอนนั้นเป็นฝีมือของซิท และเนื่องจากซิทจะต้องมีสองคนเสมอ "อาจารย์หนึ่งศิษย์หนึ่ง" ตามกฎแห่งสองของนิกายซิท วินดูและโยดาจึงเชื่อว่ายังมีซิทอีกคนเหลืออยู่ที่ไหนสักแห่ง ภาพยนตร์ปิดฉากลงด้วย

การเฉลิมฉลองอิสรภาพจากสหพันธ์ฯ บนดาวนาบู ราชินีอมิดาล่าได้มอบของขวัญให้แก่ແຂ໊เพื่อเป็นการยกย่องและเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพ

2. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 2: กองทัพโคลนส์จู่โจม (Star Wars Episode II: Attack of the Clones)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 2: กองทัพโคลนส์จู่โจม (Star Wars Episode II: Attack of the Clones) ออกฉายในปีพ.ศ. 2545

10 ปีให้หลังจากเหตุการณ์ที่ดาวนาบู (Naboo) จาก เอพพิโซด 1 มีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นในวุฒิสภากาแลคติก ดาวระบบสุริยะหลายพันดวง ได้แสดงเจตจำนงว่าจะถอนตัวออกจากสาธารณรัฐ (Galactic Republic) ในนาม สหภาพพิภพอิสระ (Confederacy of Independent Systems - CIS) หรือที่นิยมเรียกว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดน ภายใต้การนำของ เคาท์ ดูคู (Count Dooku) ผู้เคยอยู่ในสภาเจไดมาก่อนแต่แยกตัวออกไป สร้างความลำบากใจให้กับเหล่าอัศวินเจไดซึ่งมีจำนวนน้อย ในอันที่จะรักษาความสงบและระเบียบของกาแลคซี วุฒิสมาชิกแพดเม่ อมิดาล่า (Padme Amidala) อดีตราชินีแห่งดาวนาบู(หมดวาระจากการเป็นราชินี ตอนนี้กลายเป็นนักการเมืองแทน) ที่เดินทางกลับมายังสภากาแลคติก ณ คอร์ธซังท์ (Coruscant) เพื่อลงคะแนนเสียงในการจัดตั้งกองทัพของสาธารณรัฐ ได้พบกับเหตุการณ์ลอบสังหาร ส่งผลให้เธอจะต้องอยู่ภายใต้การอารักขาของอัศวินเจได 2 นายคือ โอบีวัน เคโนบี (Obi-wan Kenobi) และ อนาคิน สกายวอล์กเกอร์ (Anakin Skywalker) (อนาคินโตเป็นหนุ่มแล้ว) เมื่อมีการลอบสังหารเธอเกิดขึ้นอีก โอบีวันและอนาคินสามารถจับกุมตัวผู้ลอบสังหารได้ แต่ขณะที่กำลังซักถามถึงผู้ที่ว่าจ้าง ผู้ลอบสังหารคนนั้นก็ถูกฆ่าปิดปากโดยนักล่าเงินรางวัลอีกคนหนึ่ง ทำให้โอบีวันต้องแยกไปเพื่อสืบหาตัวนักล่าเงินรางวัลกับผู้ที่ว่าจ้าง จึงเหลือเพียงอนาคินคนเดียวที่จะต้องปกป้องวุฒิสมาชิกอมิดาล่ากลับสู่ดาวนาบูเพื่อความปลอดภัย และผลจากการใกล้ชิดของทั้งสองนี้เองที่ทำให้เกิดความรักต้องห้ามขึ้น

กลับมาที่โอบีวัน ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนเก่าของเขาคนหนึ่งนาม เด็กซ์เตอร์ เจ็ตส์เตอร์ (Dexter Jettster) รวมทั้งอาจารย์โยดา (Yoda) ทำให้โอบีวันค้นพบดาวคามิโน (Kamino) ซึ่งไม่ปรากฏอยู่บนแผนที่แกแลคซี เพราะมีคนลบบันออกจากรฐานข้อมูลได้สำเร็จ เมื่อได้รู้ว่ามี การอ้างสร้างกองทัพโคลน (Clone Army) เพื่อสาธารณรัฐโดยอาจารย์เจไดคนหนึ่งนาม ซิโฟร์ ดิแอส (Sifo Dyas) ผู้ถูกฆ่าเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ทำให้โอบีวันติดตามนักล่าเงินรางวัลแมนดาลอเรียนนาม จังโก้

เฟ็ทท์ (Jango Fett) ผู้เป็นต้นแบบของมนุษย์โคลนส์ ซึ่งมีการปะทะกับ โอบีวัน และติดตามต่อสู้กันไปยังดาวจีโอ โนซิส (Geonosis) ที่ซึ่งโอบีวันได้พบกับโรงงานสร้างครอยด์ลึกลับขนาดใหญ่ พร้อมกับอุปราชของสหพันธ์พาณิชย์(ที่เคยล้อมดาวนาบูในภาคแรก) ผู้อยู่เบื้องหลังการลอบสังหารอมีดาล้านั่นเอง ช่วงขณะเดียวกันนั้นอนาคิน (พร้อมด้วยแพดเม่) ได้เดินทางไปยังดาวทาทุอินเพื่อช่วยแม่ของเขา แต่พอไปช่วยแม่เขาก็สิ้นใจเสียแล้ว จังหวะพอดีโอบีวันได้ส่งข้อความขอความช่วยเหลืออนาคิน ก่อนที่จะพลาดท่าถูกเกาท์ดูจูจับตัวไว้ หลังจากที่อนาคินได้รับข้อความของโอบีวันแล้วส่งต่อถึงสภาเจได ทำให้เขารีบไปช่วยเหลือแต่ก็ไม่สำเร็จกลับถูกจับไว้อีก และถูกตัดสินประหารชีวิตทั้ง 3 คน

ด้วยเหตุที่วุฒิสภารู้ว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดนกำลังรวมทัพกับสหพันธ์พาณิชย์เพื่อการรุกรานสาธารณรัฐ จึงมีการยกอำนาจลูกเงินให้กับสมุหนายกพัลพาทีน (Palpatine) ส่งผลให้เขามีอำนาจสร้างกองทัพที่เกรียงไกร เหล่าอัศวินเจได พร้อมกับกองทัพโคลนที่ถูกอนุมัติใช้ ภายใต้การนำของ อ.โยดา ขณะนั้นอาจารย์เจได เมซ วินดู พร้อมด้วยอัศวินเจไดกว่า 200 นาย บุกไปช่วยโอบีวัน อนาคิน และอมีดาล่า ที่จีโอ โนซิส ในขณะที่เจไดกำลังเสียท่ากับพวกนักรบครอยด์อยู่ อ.โยดานำกองทัพโคลนส์มาช่วยได้ทัน ทำให้เจไดรอดตาย แล้วสงครามระหว่างกองทัพครอยด์และกองทัพโคลนได้เกิดขึ้น และเจไดที่เหลือก็ลงสนามรบด้วย ขบวนการแบ่งแยกต่างๆ เห็นว่ากำลังพ่ายแพ้จึงถอนทัพกลับ เกาท์ดูจูหนีไปยังโรงเก็บยาน โอบีวันและอนาคินตามไป อนาคินโดนพลังสายฟ้าฟาดจนสลบเหลือเพียงโอบีวันเพียงคนเดียวจึงต่อสู้ด้วยกระบี่แสง แต่ก็พลาดท่าเกาท์ดูจูจนบาดเจ็บ อนาคินฟื้นขึ้นมาและดวลกระบี่แสง โคนเกาท์ดูจูตัดแขนขวาขาด ต่อมา อ.โยดา ได้มาช่วยดวลพลังกับเกาท์ดูจูไม่แพ้ไม่ชนะกัน จึงดวลด้วยกระบี่แสง เกาท์ดูจูเห็นว่าตนอยู่สถานะการณ์ที่เสียเปรียบอาจพลาดท่า จึงปลีกตัวหลบหนีไปได้ เมื่อได้รับชัยชนะอนาคินและอมีดาล่าแต่งงานกันอย่างลับๆ โดยมีแค่ซีทีทีไอและอาร์ทูตีทูเป็นพยาน กรณีความเป็นมาของกองทัพโคลนแท้จริงแล้วเป็นมาอย่างไรแน่ ก็ยังเป็นเรื่องลึกลับอยู่ แต่สภาเจไดก็ไม่ให้ความสนใจนัก เพราะยังเฝ้ากองทัพโคลนที่อยู่ใกล้ตัวรับใช้ฝ่ายสาธารณรัฐซึ่งการมีกองทัพโคลนนั่นเป็นผลดี ขณะที่สถานการณ์สงครามใหญ่อันครุกรุ่นรุนแรงกับฝ่ายแบ่งแยกดินแดนยังดำเนินอยู่ ณ ขณะนั้น ที่เรียกกันต่อมา สงครามโคลน (The Clone Wars)

3. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 3: ซิธชำระแค้น (Star Wars Episode III: Revenge of the Sith)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 3: ซิธชำระแค้น (อังกฤษ: Star Wars Episode III: Revenge of the Sith) เป็นตอนที่สามในภาพยนตร์ชุดสตาร์ วอร์ส (แต่สร้างเป็นลำดับที่ 6) เริ่มฉายเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

สงครามเหนือน่านฟ้าคอรัสซังท์

3 ปีหลังจากเหตุการณ์ ต่อเนื่องมาจากสงครามโคลน ในเอพพิโซด 2 เป็นต้นมา สาธารณรัฐตกอยู่ในวงล้อมของสงครามแห่งยุค โดยฝ่ายแบ่งแยกดินแดนภายใต้ผู้นำของซิธลอร์ดลี้กัลบ์(ดาร์ธ ซิเดียส) กับ เคนท์ ดูกู และผนวกด้วยหัวหน้าทางการทหารที่มีร่างเป็นไซบอร์กของฝ่ายแบ่งแยกดินแดน นามนายพลกรีวัส (Grievous) แห่งกองทัพครอยด์ ได้ทำการแทรกซึมเข้าโจมตีคอรัสซังท์ (Coruscant) และจับตัวสมุหนายกพัลพาทีน (Palpatine) ไปได้ ในขณะที่พวกครอยด์พยายามหลบหนีออกจากคอรัสซังท์ มหาสงครามอวกาศก็ระเบิดขึ้น อัสวินเจได อนาคิน สกายวอล์กเกอร์ (Anakin Skywalker)และอาจารย์เจได โอบีวัน เคโนบี (Obi-wan Kenobi) กำลังปฏิบัติภารกิจเพื่อช่วยเหลือสมุหนายก สองเจไดผู้ทะลุกองยานของฝ่ายแบ่งแยก ขณะปฏิบัติภารกิจ ยานของโอบีวันก็ถูกโจมตีโดยบิชครอยด์ และครอยด์ประจำยานของ โอบีวัน นาม อาร์โพร-พีวันเซเวน ก็ถูกทำลาย ยานโอบีวันจึงเสียหาย อนาคินช่วยโอบีวันอย่างถึงที่สุด ร่วมกับความช่วยเหลือจากอาร์ทูดีทู เจไดทั้งสองก็ลงจอดลงบนยานรบของฝ่ายแบ่งแยกดินแดน ยาน"อินวิซิเบิล แฮนด์" (Invisible Hand) ได้อย่างปลอดภัย หลังจากอนาคินและโอบีวันฝ่าไปถึงยานรบได้สำเร็จ ขณะที่ทั้ง 2 กำลังต่อสู้กับกองทัพครอยด์ อาร์ทูดีทูก็ช่วยเหลือพวกเขาจากโรงจอดยานพร้อมกับปกป้องตนเองจากพวกทหารครอยด์ไปด้วย เจไดได้พบตัวสมุหนายกพัลพาทีนที่ถูกจับในห้องโถงใหญ่ แต่ในระหว่างนั้นพวกเขาได้เผชิญหน้ากับเคาท์นดูกูอีกครั้ง และการควลงระบิ่แสงก็เริ่มต้นขึ้น ขณะทำการต่อสู้โอบีวันพลาดท่าล้มพุ่มหกดสติไป

ดูกูโจมตีโอบีวันด้วยพลัง

อนาคินต้องจึงต้องสู้ต่อไปโดยลำพัง แต่ท้ายที่สุดก็ชนะ โดยได้ตัดมือทั้งสองข้างของดูกูขาด พัลพาทีนที่มองดูเหตุการณ์อยู่จึงอุ้มนาคินมาดูกูชะ โดยกล่าวว่าดูกูได้เคยตัดแขนของอนาคิน ต้องแก้แค้น ด้วยความโกรธและยั่วยุจากพัลพาทีน อนาคินจึงตัดหัวมาดูกูชะ (ทั้งที่ความ

จริงมันไม่ใช่วิถีของเจไดที่จะฆ่าด้วยพลังความโกรธ) แต่แล้วถัดจากนั้นก็เกิดการระเบิดจากภายในของยาน จากการโจมตีของยานพิฆาตดารา วินเตอร์-คลาสกัวารา ทำให้ยาน "อินวินซิเบิล แชนด์" นั้นไม่สามารถควบคุมได้และตกเข้าสู่บรรยากาศของคอรัสซังท์ แม้ว่าสมุหนายกพัลพาทีนจะเชิญชวนให้อนาคินทิ้ง โอบีวันไว้ เพื่อเอาตัวรอดไว้ก่อน แต่อาคินก็ยังแบกเอาโอบีวันทั้งหมดสติขึ้นบนหลังและพยายามหาทางออกจากยานพร้อมกับพัลพาทีน

เผชิญหน้ากับนายพลกรีวัส

นายพลกรีวัสอยู่บนสะพานเดินเรือบนยานอินวินซิเบิล แชนด์ นั้น หลังจากกรีวัสสั่งการลูกเรือให้ควบคุมยานด้วยการเปิดเครื่องแรงดันลูกปืน เขาก็ได้กักตัวเจไดและสมุหนายกไว้ด้วยกับดักเกราะแสง ทำให้ทั้งสามต้องถูกพาไปที่สะพานเดินเรือภายใต้การอารักขา แต่อาร์ทูกก็สามารถหนีเหวความสนใจของนายพลกรีวัส ทำให้เจไดสามารถแก้สถานะการณ์ได้ และได้กระบี่แสงคืนมาและเป็นอิสระ จากนั้นกรีวัสก็ส่ง ไอจี- 100 แมคคาการ์ด หุ่นรอยดัดอันทรงพลังไปต่อกรกับ 2 เจได โอบีวันรีบตัดหัวของไอจี- 101 ด้วยดาบของเขาในทันที แต่รอยดัดก็ยังสู้ต่อได้อีก โอบีวันต้องตัดตัวของมันออกเป็นครึ่งถึงจะหยุดมันได้ อนาคินเอาชนะไอจี- 102 และทำลายรอยดัดรับที่จะลากพัลพาทีนออกจากสะพานเดินเรือ เจไดทั้งสองได้เข้าใกล้กรีวัสในที่สุด แต่นายพลใช้แผนเจ้าเล่ห์โดยการทำให้กระจกหน้าต่างแตก ทำให้อากาศภายในยานถูกดูดออกไปทำให้กรีวัสสามารถหลบหนีออกไปได้ ด้วยการใช้เคเบิลกรีวัสดึงตัวเขาเข้ายานแล้วหนีไปที่ยานนิรภัย โดยในตอนนี้นายได้รับ ความเสียหายหนักยิ่งขึ้นทำ ยานกำลังจะตกพื้นคอรัสซังท์ แต่ในที่สุดอนาคินก็เข้าควบคุมและร่อนมันจนลงถึงพื้น สามารถลงจอดบนที่ลงจอดแห่งหนึ่งบนคอรัสซังท์ อย่างทุลักทุเลพอสมควร แต่ทุกคนก็ปลอดภัย

ณ คอรัสซังท์ อนาคินได้รับการยกย่องจากการสู้รบเชิงวีรบุรุษ แล้วแพดเมได้บอกเรื่องน่าตื่นใจกับเขาว่าเธอได้ตั้งครรภ์แล้ว แต่ในคืนวันนั้นอนาคินก็ตื่นขึ้นกลางดึกด้วยความตกใจ เขาบอกแพดเมว่าเขาได้ฝันถึงเธอกำลังจะตายตอนคลอดเด็กและคำสาบานของเขาคือเขาจะไม่ปล่อยให้ฝันนั้นเป็นจริง สมุหนายกพัลพาทีนขออนาคินให้เข้าพบ ซึ่ง ณ ตอนนี่วุฒิสภาได้มอบอำนาจฉุกเฉินสูงสุดให้กับพัลพาทีน ทำให้เขาสามารถควบคุมสภาสูงเจได (Jedi High Council) โดยตรง พัลพาทีนอยากได้ตัวอนาคินเป็นพวก จึงได้แต่งตั้งอนาคินให้เป็นผู้แทนส่วนตัวของเขาในสภา ซึ่ง

การกระทำเช่นนี้เป็นการเสียมารยาท ผิดธรรมเนียมปฏิบัติกับสภาเจไดเป็นอย่างมาก เพราะกรณีนี้ควร จะผ่านความเห็นชอบจากสภาเจไดก่อน

สภาเจไดเคลื่อนแคลงพัลพาทีน

สภาเจไดเริ่มเคลื่อนแคลงใจในการเลื่อนตำแหน่งของอนาคิน และช่วงขณะเดียวกันนั่นเอง สภาเจไดไม่ได้ยกตำแหน่งอาจารย์ให้กับอนาคิน ทำให้ออนาคินแสดงอาการโมโหเล็กน้อย สภาเจได ดำเนินการหารือเกี่ยวกับสงครามต่อ โดยให้ออนาคินคอยอารักขาสมูหนายก และทางอาจารย์โยดา (Yoda) จะนำกองพันทหารโคลนส์เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือพวกวูกกี (Wookiee) บนดาวคาซิก (Kashyyyk) ซึ่งกำลังถูกโจมตีจากฝ่ายแบ่งแยกดินแดน อนาคินรู้สึกโมโหและผิดหวัง ต่อมาโอบีวัน ที่ได้บอกอนาคินอย่างลับๆว่า สภาเจไดต้องการให้ออนาคินรายงานทุกความเคลื่อนไหวของสมูหนายก ก็คือให้เขาสอดแนมนั่นเอง อนาคินไม่พอใจและรู้สึกสับสนกับสถานการณ์ที่เป็นไป และรู้สึก ถูกตัดขาดระหว่างการเป็นเพื่อนและความจงรักภักดี โอบีวันเองก็รู้สึกไม่คุ้นกับสถานการณ์เช่นนี้ แต่คิดว่าอนาคินเข้าใจสถานการณ์ดี(ทั้งที่จริงแล้วไม่)

โศกนาฏกรรมของคาร์ธเพลกัส

สมูหนายกพัลพาทีน และอนาคิน สกาวอร์คเกอร์ อยู่ด้วยกัน ณ กาแล็กซี่โอเปร่าเฮาซ์ใน เขตอัสทรู อนาคินร่วมชมการแสดงกับพัลพาทีน พัลพาทีนบอกกับอนาคินว่าหน่วยข่าวกรองโคลน ได้พบตัวนายพลกรีวัสแล้ว และทราบว่าเขาซ่อนตัวอยู่ที่ ระบบดาวยูทาเปา อนาคินตื่นเต้นกับการที่รู้ว่าในที่สุดพวกเขาก็จะจับตัวนายพลกรีวัสและยุติสงครามได้สักที พัลพาทีนบอกกับอนาคินว่า เขา จะเคลื่อนแคลงใจในอำนาจของสภาเจได หากพวกเขาไม่ส่งอนาคินไปทำภารกิจนี้ พัลพาทีนให้ ผู้ช่วยของเขาออกจากกระเบียงให้หมด เหลือเพียงพัลพาทีนกับอนาคินเพียงลำพัง ที่กระเบียง พัลพาทีน เริ่มการชักจูงอนาคินเข้าสู่ด้านมืด ทำให้เขาไม่ไว้วางใจเจไดด้วยการบอกว่าเจไดต้องการที่จะ ครอบครองสาธารณรัฐเมื่อสงครามยุติลงได้ และเห็นเขาเป็นผู้ต้องสงสัย อนาคินยืนยันว่าเจไดไม่ ไว้วางใจพัลพาทีน ด้วยความจริงที่พัลพาทีนเข้าครอบครองวุฒิสภาและระบบสาธารณรัฐทั้งหมด อนาคินบอกพัลพาทีนว่าความไว้วางใจของเจไดในตัวสมูหนายกนั้นสั้นคลอน และพัลพาทีนเห็นว่า สภาต้องการให้ออนาคินสืบเรื่องของเขานั้นทำให้ออนาคินรู้สึกไม่เชื่อตรง พัลพาทีนเล่าตำนาน เก่าๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของคนที่มีพลังอำนาจแต่กลัวที่จะสูญเสียมันไป ซึ่งกรณีนี้รวมทั้งเจไดด้วย แต่ออนาคินพยายามที่จะปกป้องเจไดด้วยการพูดว่า พวกเขาใช้พลังในทางที่ถูก พัลพาทีนพรั่ต่อว่า

ซิชและเจไดต่างเหมือนกันทั้งนั้น อนาคตตอบโต้กล่าวว่า ซิชมีความต้องการเพื่อที่ทำให้ตนเอง แข็งแกร่ง คิดแค่ตนเองเท่านั้น แต่เจไดไม่เห็นแก่ตัว พวกเขาคิดถึงแต่ผู้อื่น หลังจากนั้นต่างก็หยุด การสนทนาไปครู่หนึ่ง

พัลพาทีนถามอนาคตว่าเคยได้ยินเรื่อง โศกนาฏกรรมของคาร์ธเพลกัสนั้ผู้ปราดเปรื่องหรือไม่ อนาคตตอบว่าเขาไม่เคย นั่นไม่ทำให้พัลพาทีนแปลกใจเลยเขาบอกว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่เจไดจะไม่ มีทางเล่าให้เขาฟัง พัลพาทีนบรรยายเกี่ยวกับคาร์ธเพลกัสนั้ เขาคือคาร์ธลอร์ดแห่งซิชผู้ที่มากด้วย พลังและความรู้ เขาสามารถรวมมิดิคลอเรียนเพื่อสร้างชีวิต การมีความรู้และพลังทางด้านมิดิทำให้ เขาใช้มันเพื่อช่วยเหลือคนที่เขารักจากความตายได้ ประโยคนั้นถึงกับดึงดูดความสนใจของอนาคต (ซึ่งเป็นสิ่งที่พัลพาทีนต้องการอยู่แล้ว) และพัลพาทีนบรรยายเกี่ยวกับด้านมืดของพลังว่าเป็นหนทาง สู่ความสามารถหลายหลาก ที่ถูกเจไดพิจารณาว่าผิดธรรมชาติ เมื่ออนาคตถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับ คาร์ธเพลกัสนั้ พัลพาทีนจบเรื่องด้วยการตอบ อนาคตว่า เพลกัสนั้มีอำนาจมหาศาลจนกลัวว่าเขาจะ สูญเสียมันไป ซึ่งจริงๆแล้วเขาก็เสียมันในที่สุด โชคร้ายสำหรับเพลกัสนั้ เขาสอนศิษย์ทุกอย่างที่เขา รู้ และศิษย์ก็สังหารเขาตอนที่เขาหลับ พัลพาทีนพูดประชดประชันด้วยว่า เพลกัสนั้สามารถชุบชีวิตของ ผู้อื่นได้แต่ไม่สามารถทำกับตัวเอง เมื่ออนาคตถามว่าเป็นไปได้ไหมที่จะเรียนรู้พลังนี้เพื่อหยุดความ ตาย พัลพาทีนตอบอย่างง่ายดาย "ไม่ จากเจได"

ต่อมาในการประชุมที่สภาเจได อนาคตเปิดเผยเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับกริวัส อธิยาบว่าได้รับ ข้อเสนอมาจากสมุหนายกว่า ให้เขาไปทำศึกษาศึกษาสงคราม จำกัดกริวัสที่ยูทาเปา (สถานการณ์ตอนนี้ หากกำจัดกริวัสได้สงครามก็จะยุติ) เมื่ออนาคตแสดงความสนใจที่จะไปตามคำเรียกร้องของ พัลพาทีน เมซ วินดู กล่าวขึ้นว่าสภาจะเป็นคนตัดสินใจว่าใครไปไม่ใช่สมุหนายก อ.โยดาเสนอว่า งานนี้สำคัญมากควรจะมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากไปเผชิญหน้าและเอาชนะกริวัสเสีย อ.เจได คิ-อติ-มันดี เห็นด้วยกับ อ.โยดา และเสนอชื่อให้ อ.โอบีวัน สภาเจไดเห็นตรงกัน จึงตัดสินใจให้ โอบีวันเตรียมพร้อมไปทำศึกที่ดาวยูทาเปา

เปิดฉากสงครามบนยูทาเปาและคาซีก

โอบีวันได้เดินทางไปที่ยูทาเปา โดยมีเป้าหมายคือเพื่อกำจัดนายพลกริวัสอันเป็นการยุติ สงครามได้เสียที และทาง อ.โยดาเอง ได้ไปที่คาซีกเพื่อสมทบกับกองทัพวุคกี โอบีวันได้ล่วงหน้า กองทัพโคลนไปก่อน เพื่อไปค้นหาพลกริวัส เมื่อไปถึงเขาพบว่ากริวัสประชุมกับอุปราช

สมาพันธ์การค้า และส่งพวกเขาไปที่ ดาวมูสตาฟา โอบีวันจึงได้เผชิญหน้ากับกริวส์และได้ต่อสู้กันขึ้น และเนื่องจากกริวส์เคยถูก อ. วินดู ใช้พลังโจมตีก่อความเสียหายกับเกราะหน้าอก บาดเจ็บรุนแรงและไม่หาย (ในการ์ตูน Clone Wars) ทำให้กริวส์ไม่สามารถสู้ได้อย่างคล่องตัวนัก และขณะนั้นเอง กองกำลังทหารโคลนก็มาสมทบด้วยพอดี กริวส์เห็นว่าไม่น่าจะรับมือไหวจึงรีบหนีไป โอบีวันตามไปติดๆ ต่อสู้กับกริวส์คนเดียว แล้วก็โจมตีจุดอ่อนที่แผงหน้าอกของกริวส์ จนกริวส์สิ้นชีพในที่สุด

การตายของ อ.เมฆ วินดู

อนาคิน สกายวอล์คเกอร์ ได้ล่วงรู้ว่าแท้จริงแล้วสมุหนายกพัลพาทีน ก็คือ ชิธลอร์ด คาร์ธ ซิเดียส ผู้ลึกลับนั่นเอง แต่อนาคินกลัวว่าจะเสียแพดเม่ อมิดาล่าไป ซึ่งสมุหนายกได้บอกกับอนาคินว่าตนนั้นมีวิชาที่สามารถทำให้คนตายสามารถคืนชีพขึ้นมาได้ ทำให้อนาคินเริ่มคิดหนักเกี่ยวกับชิธ แต่สุดท้ายก็ยอมที่จะบอกกับ อ. วินดู ว่าสมุหนายกก็คือชิธลอร์ด อาจารย์วินดูจึงรีบไปพบสมุหนายก และได้มีการต่อสู้กันเกิดขึ้น แล้วอนาคินก็เข้ามาพอดีขณะที่วินดูจะฆ่าสมุหนายกพัลพาทีนได้อยู่แล้วนั้น พัลพาทีนเริ่มเป่าหูอนาคินว่า " เจไดจะเข้าทำการยึดครอง ลบล้างสภาสูง" ส่วน อ.วินดู ก็ได้เตือนอนาคินว่าอย่าไปฟังสมุหนายก แต่สุดท้ายอนาคินด้วยความขัดแย้งในใจจากความที่ไม่อยากให้แพดเม่ตาย อยากเรียนรู้วิชาฟื้นฟูชีวิตคนตายจากวิถีชิธกับพัลพาทีน จึงเกิดอาการหน้ามืดด้านมืดครอบงำพินมือของวินดู ขณะที่วินดูกำลังจะลงดาบฟันสมุหนายกพัลพาทีนจึงใช้จังหวะนี้ปล่อยพลังสายฟ้าของชิธฆ่าวินดูทันที หลังจากนั้นพัลพาทีนจึงได้อนาคินเป็นศิษย์และแต่งตั้งให้เป็น คาร์ธ เวเดอร์ (ถ้าเจ้าหน้าที่ในจักรวรรดิเองจะเรียกว่า "ลอร์ด เวเดอร์" แต่คนทั่วไปจะเรียกว่า "คาร์ธ เวเดอร์")

คำสั่งที่ 66

พัลพาทีนได้มอบหมายภารกิจแรกให้กับเวเดอร์ คือการเข้าโจมตีและสังหารเหล่า "กบฏ" เจไดในวิหารเจได เวเดอร์รับคำสั่งนั้น และนำกองทหารที่ 501 เข้าร่วมปฏิบัติการ เวเดอร์ฆ่าเจไดทุกคนที่พบ รวมไปถึงจอมดาบอย่างชิน ดรากลิก และแม้แต่เหล่าเจไดฝึกหัด (Jedi Youngling) ที่ซ่อนตัวอยู่ในห้องประชุมสภาเจได ระหว่างนั้นเอง พัลพาทีนออกคำสั่งไปถึงเหล่าผู้บังคับบัญชาโคลนทรูปเปอร์ทั่วกาแล็กซี่ให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่ 66 ซึ่งนำไปสู่การกวาดล้างเจไดครั้งใหญ่และสงครามกลางเมืองกาแล็กซี่ โคลนทรูปเปอร์ทั่ว กาแล็กซี่แปรพักตร์เป็นปฏิปักษ์กับเหล่านายพลเจได

ในทันที ที่ผู้ทาเปา โอบีวัน เคโนบี ถูกยิงตกจากหน้าผาแต่รอดชีวิต , ที่ไม่กี่ได้อ.เจได กิ-อะดิ-มุนดิ ถูกยิงโดยโคลนทรูปเปอร์หมายเลข CC-1138, ที่เฟลูเซีย อัสวินเจได เฮย์ลา เซคูรา ถูกยิงโดยโคลนทรูปเปอร์หมายเลข CC-5052, ที่คาโด เนโมเดีย ยานเจได สตาร์ไฟท์-เตอร์ของโพล คุณ ถูกยิงตก และที่ซาลูคามี สปีดเดอร์ไบค์ของเจไดสตราสส์ อัลลี ถูกยิงโดยโคลนทรูปเปอร์หมายเลข CC-8826 และเจ้าหน้าที่ร่วม ส่วนที่คาซีก โยดาเกือบถูกลอบสังหารโดยผู้บังคับบัญชากรีและร้อยโท ลูกสมุน แต่ อ.โยดา รู้ตัวก่อน จึงชิงลงมือตัดศีรษะทั้งสองเสียก่อน วุฒิสมาชิกเบล ออร์กานา มาถึงวิหารเจไดที่ตอนนี้อยู่ไฟลุกท่วมและได้เป็นพยานรู้เห็นการสังหารพาดาวันเจไดนาม เซดต์ จูคาสซา โดยผู้บังคับบัญชาโคลนนาม อับโป เบลหนีออกจากวิหารด้วยความหวาดกลัวและเดินทางออกจากคอร์ธซังท์ด้วยยานแทนทีฟ 4 เพื่อพยายามติดต่อกับเจไดที่ยังรอดชีวิต

ผู้รอดชีวิต

วุฒิสมาชิกเบล ออร์กานา พาเจไดผู้รอดชีวิตอยู่ทั้งสอง คือ โอบีวัน เคโนบีและโยดามาที่วิหารเจได ณ วิหารเจได ทั้งหมด ต่างตะลึงกับร่างอันไร้วิญญาณของเหล่าเจไดฝึกหัดและพาดาวันที่เห็นเบื้องหน้า โอบีวันพยายามส่งสัญญาณหาเจไดผู้รอดชีวิตคนอื่นๆ รวมทั้งอนาคิน โอบีวันเปิดเข้าไปดูในระบบรักษาการณ์แต่ต้องพบกับความเจ็บปวดที่เห็นอนาคิน สกายวอล์คเกอร์ ที่ไปกักตื้อ ชิธลอร์ด โอบีวันตัดสินใจที่จะออกตามหาเวเดอร์ และสังหารเขา ก่อนไป โอบีวันได้บอกความจริงแก่แพดเม่ แต่เธอไม่ยอมรับ จึงขับยานเพื่อเดินทางไปยังระบบดาวมูस्ताฟาเพื่อหาอนาคิน ซึ่ง โอบีวันได้แอบลักลอบขึ้นยานมาด้วย

การต่อสู้บนมูस्ताฟา

แพดเม่พยายามเกลี้ยกล่อมให้ออนาคินหนีไปใช้ชีวิตอย่างสงบกับตน แต่ออนาคินโดนด้ามนึดครอบงำสิ้นเชิงแล้ว หลงมัวเมากับอำนาจของตน โอบีวันที่แอบลอบขึ้นยานมาได้ปรากฏตัวขึ้น ทำให้ อนาคิน โกรธ และคิดว่าแพดเม่พาโอบีวันมาเพื่อฆ่าตน จึงใช้พลังบีบคอแพดเม่จนสลบ และชักชวนให้โอบีวันร่วมมือกับตน แต่โอบีวันปฏิเสธทั้งสองจึงควลงกระบี่แสงกัน ในระหว่างที่โอบีวันสู้กับอนาคิน อาจารย์โยดาก็มาพบกับพัลพาทีน (ดาร์ธ ซีเดียส) ทั้งสองเริ่มประลองพลังกัน ก่อนที่จะสู้กันด้วยกระบี่แสง ในขณะที่สู้กัน โยดาพลาดท่า จึงหลบหนี ทางโอบีวันที่สู้กับอนาคิน ตั้งแต่ห้องโถงจนถึงลานา โอบีวันกระโดดขึ้นไปอยู่บนที่สูง จึงเตือนอนาคินว่าอย่าสู้ต่อเพราะจะแพ้พลาดท่าแน่ แต่ออนาคินไม่ฟังพร้อมทั้งกระโดดขึ้นมา โอบีวันใช้กระบี่แสงตัดแขนซ้ายของอนาคินและขาทั้ง

สองข้างอย่างรวดเร็ว... โอบีวันพูดกับอนาคินว่า "เจ้าเป็นผู้ถูกเลือก ควรจะทำลายล้างซิธ ไม่ใช่เข้าร่วม นำสมคมมาสู่พลังไม่ใช่ทิ้งไว้ในความมืด" อนาคินบอกว่า "ข้าเกลียดท่าน" โอบีวันจึงพูดกับอนาคินต่อว่า "เจ้าเคยเป็นน้องข้า อนาคิน ข้าเคยรักเจ้า"... โอบีวันปล่อยให้ไฟคลอกอนาคิน โดยไม่ดี พร้อมทั้งเดินจากไป และขึ้นยานพาหนะแม่กลบ แต่แล้วดาร์ธ ซีเดียส ก็ได้นำยานมารับตัวอนาคินที่บาดเจ็บปางตายกลับไปรักษาได้ทัน

การเริ่มของจักรวรรดิเอมไพร์

หลังจากการต่อสู้บนมูस्ताฟา อนาคินได้ถูกทำให้เป็นไซบอร์กโดยเสริมแขนขาเทียมเข้าไป และสวมหน้ากาก พร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิต ส่วนแพดเม่ก็คลอดลูกแฝดสองคนก่อนนางจะเสียชีวิต โดยเด็กผู้ชายตั้งชื่อว่า ลุค เด็กผู้หญิงตั้งชื่อว่า เลอา (มาตั้งนามสกุลตอนหลัง) โอบีวัน โยดาและวุฒิสมาชิกออร์กาน่า ปรึกษากันเรื่องลูกทั้งสองคนของแพดเม่ เพื่อไม่ให้พวกซิธหาพบ วุฒิสมาชิกออร์กาน่าสั่งให้ลบข้อมูลการทูตของซีทีทีโอออกทั้งหมด และวุฒิสมาชิกออร์กาน่าและภรรยาได้นำเลอาไปเลี้ยง ส่วนลุค โอบีวันนำไปให้ออเวนน้องชายต่างบิดาของอนาคินกับภรรยาที่ทาทุอินเลี้ยงดู ส่วนตัวเอง และอ.โยดาต่างแยกย้ายกันลี้ภัยซ่อนตัว

มาถึงตอนนี้ ดาร์ธ ซีเดียส หรือ พัลพาทีน ได้ประกาศเปลี่ยนการปกครองเป็นระบบจักรวรรดิ แทน ระบอบสาธารณรัฐเป็นที่เรียบร้อย และก็ได้ประกาศตนเป็นจักรพรรดิปกครองแกลคซีทั้งปวง

4. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 4: ความหวังใหม่ (Star Wars Episode IV: A New Hope)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 4: ความหวังใหม่ (Star Wars Episode IV: A New Hope) ออกฉายในปี พ.ศ. 2524 เป็นภาคแรกของสตาร์ วอร์ส (ถือเป็นภาคที่สี่เมื่อเรียงตามลำดับเหตุการณ์)

เป็นเวลา 19 ปีเต็มที่จักรวรรดิอันชั่วร้ายที่ได้อำนาจของจักรพรรดิพัลพาทีน ได้ยึดครองกาแลคซีมา มีเพียงกองทัพนิคมสาธารณรัฐ หรือ ฝ่ายกบฏ(ถูกฝ่ายจักรวรรดิเรียกเช่นนั้น)เท่านั้นที่ยังยืนหยัดต่อสู้ต่อต้านเจ้าหญิงเลอา ออร์กาน่า วุฒิสมาชิกสาธารณรัฐแห่งดาวอัลเดอราน ได้นำแบบแปลนของดาวมรณะ (สถานีอวกาศขนาดยักษ์ที่ทำลายดาวได้ทั้งดวง) ซึ่งสายลับโคล์ คาทาร์น ขโมยมาได้เพื่อส่งต่อให้กับกองทัพของฝ่ายกบฏ แต่ทว่า ดาร์ธ เวเดอร์ ซีธลอร์ดผู้เป็นมือขวาของจักรพรรดิได้นำกองกำลังของตนตามมาทัน จนจับตัวองค์หญิงเอาไว้ องค์หญิงไม่มีทางเลือกจึงเอา

แปลนใส่ไปในตัวหุ่น อาร์ทูติทู (R2-D2) และซีทีพีโอ (C-3P0) (หุ่นล่ามแปลภาษา) ได้ติดตามไปด้วย ลงไปบนทาทูอิน เพื่อขอความช่วยเหลือจาก โอบีวัน เคโนบี นายพลเจไดของสาธารณรัฐเดิม หลังจากถูกปล่อยจากแคปซูลช่วยชีวิตลงมาบนดาวทาทูอินแล้ว หุ่นทั้ง 2 คันถูกจาวา ชนเผ่าเร่ร่อนขายของเก่าจับตัวไป ณ บนทาทูอินนั่นเอง ลุค สกายวอล์กเกอร์ เด็กหนุ่มอายุย่างยี่สิบ อาศัยอยู่กับลุงโอเวน และป้าเบรู ในไร่ปรับความชื้น เขาเป็นเด็กหนุ่มที่มีความสามารถด้านเครื่องจักรกลและมีความฝันที่จะออกผจญภัยในอวกาศ วันนั้นเองเขากับลุงมาซื้อหุ่นยนต์จากพวกจาวาเพื่อเอาไปใช้ในไร่ บังเอิญอย่างยี่งที่เขาซื้ออาร์ทูติทูและซีทีพีโอมา ระหว่างกำลังตั้งเครื่อง ลุค เกิดไปเจอข้อความของเลอาเข้า "ช่วยด้วย โอบีวัน เคโนบี คุณคือความหวังเดียวของเรา" ทำให้เขานึกถึงเบน เคโนบี ญาติที่อาศัยในทะเลทราย (เบนก็คือ โอบีวัน เคโนบีนั่นเอง แต่เพื่อความปลอดภัยจากพวกจักรวรรดิ เขาจึงเปลี่ยนชื่อเป็นเบน) ลุคจึงตั้งใจจะเอาหุ่นไปให้เบนดู แต่ระหว่างทาง ลุคถูกพวก มนุษย์ทราย (เผ่าเร่ร่อนในทะเลทราย) โจมตีแต่เบนก็มาช่วยทัน จากนั้นเบนได้พา ลุค ไปที่บ้าน ทว่าเมื่อกลับถึงบ้าน ลุคพบว่าลุงและป้าของเขาถูกกองพันพายุ (Stormtrooper) ทหารของจักรวรรดิสังหารตาย ด้วยความเศร้า ลุคจึงตัดสินใจออกเดินทางกับเบนเพื่อไปช่วยเจ้าหญิงเลอา

ลุคกับเบนเดินทางมาถึงมอสไอสเลย์ ท่ายานอวกาศ ของทาทูอิน ด้วยพลังพิเศษของเบน ทำให้ทั้งหมดหลบรอดจากการตรวจค้นของ Stormtrooper มาได้ ในบาร์เขาได้พบกับ ฮัน โซโล นักขนของเถื่อนนักบินอวกาศที่มีฝีมือมั่ง และตกลงจ้างฮันช่วยขับยานพาพวกเขาไปอัลเดอราน ฮันจึงเอาเงินค่าจ้างไปใช้หนี้ แจบบ้า เดอะ ฮัท แต่แจบบ้าได้ตั้งค่าหัวฮันไปแล้ว และส่ง กริโด นักล่าค่าหัวชาวโรเดียนมาฆ่าฮัน แต่ฮันก็รอดมาได้ ฮันมีเพื่อนอีกคนเป็นชาวลูกก็ ขนรุงรังชื่อ ชิวแบคก้า พอทั้งหมดหนีมาที่ยานมิลเลนเนียม ฟอลคอน ของฮันได้ พวกเขาจึงเริ่มออกเดินทาง ระหว่างทาง เบนได้มอบกระบี่แสงเจไดให้กับลุค และฝึกเขาในวิถีแห่งอัศวินเจได ระหว่างนั้นบนดาวมรณะข้าหลวงแห่งจักรพรรดินามทาร์คิน ได้มาสอบปากคองค้หญิงถึงฐานที่มั่นของทัพกบฏ อองค้หญิงไม่ยอมบอก ทาร์คินจึงขู่ว่าจะใช้ดาวมรณะทำลายอัลเดอราน แต่เนื่องจากคองค้หญิงเลอาจะทรยศพวกตนไม่ได้ จึงโกหกว่าฐานของพวกกบฏอยู่ที่ดาวแดนทูอิน (ความจริงเป็นฐานทัพร้างไปนานแล้ว) แต่ทาร์คินกลับอ้างว่าแดนทูอินนั้นไกลเกินกว่ารัศมีทำลายของดาวมรณะจะทำลายได้ เขาจึงสั่งให้ทำลายอัลเดอรานเพื่อทดสอบพลังของดาวมรณะไปด้วยในตัว ขณะเดียวกันนั้น เบนสัมผัสได้ถึงความตายของผู้คนจำนวนมากบนอัลเดอราน และเมื่อพวกเขามาถึงก็พบว่าอัลเดอรานเหลือแต่ซากเศษดาวแล้ว นอกจากนั้นยานของพวกเขายังถูกดูดเข้าไปในดาวมรณะอีกด้วย เบน อาสาไปปิด

ระบบพลังดึงดูดเพื่อหนี ส่วนลูกและพวกพบว่าองค์หญิงถูกจับอยู่ที่นั่นจึงไปช่วย หลังจากเบนปิดระบบดึงดูดสำเร็จ เขาได้พบกับเวเดอร์ศิษย์เก่า ซึ่งสัมผัสได้ถึงพลังของเขา จึงต่อสู้กัน ลูกซึ่งช่วยองค์หญิงสำเร็จ พอได้มาเจอเบนต่อสู้วีเดอร์และโดนเวเดอร์ฟัน แต่ร่างกลับสลายหายวับไปกับตา ลูกคิดจะแก้แค้นแต่คนอื่นห้ามไว้ พวกเขาหนีจากยานมรณะสำเร็จ โดยหารู้ไม่ว่าในยานมีเครื่องติดตามซ่อนอยู่

ณ ที่ฐานลับกบฏบนดาวยาวิน 4 การประชุมวางแผนทำลายดาวมรณะเริ่มต้นขึ้น และพบว่าจุดอ่อนของมันคือท่อระบายความร้อนของเตาพลังงาน ซึ่งสามารถใช้ยานขนาดเล็กเข้าไปโจมตีได้ แต่ในขณะนั้นเองที่ดาวมรณะได้มาถึงแล้ว และกำลังเตรียมที่จะยิงลำแสงทำลายล้างเพื่อทำลายฐานทัพกบฏให้สิ้น พวกเขาเหลือเวลาเพียงน้อยนิดที่จะทำตามแผนซึ่งฟังจะประหลาดไปสดๆ ร้อนๆ ลูกเข้าร่วมในกองยานนี้ด้วย แต่สันขอตัวจากไปเพื่อจ่ายหนี้คืนแจบบ้า กองยานฝ่ายกบฏเข้าโจมตีดาวมรณะ เวเดอร์พบว่าพวกกบฏจะโจมตีจุดอ่อนของยานมรณะ เขาจึงออกรบเองด้วยยานรบส่วนตัว เวเดอร์ฝีมือเยี่ยมมาก เขายังยานฝ่ายกบฏเสียหายราวใบไม้ร่วง

"ใช้พลังซิ ลูก" เสียงของเบนแว่วมาคุยกับเขา

"อย่าฝืนมันลูก" เบนย้ำ

เวเดอร์เห็นว่าลำของลูกมีพลังสถิตอยู่

"ลูกเชื่อมั่นสิ" เบนย้ำอีกครั้ง

ลูกปิดเครื่องเล็งเป้า ลูกเข้าใกล้แกนพลังงานแล้ว แต่เวเดอร์ได้ยิงโดนอาร์ทูตีทู ขณะที่ลูกกำลังจะเสียทีให้เวเดอร์ สันซึ่งย้อนกลับมาช่วยได้ยิงยานของเวเดอร์ที่ผลอ ทำให้ยานกระเด็นออกมาจากดาวมรณะ เปิดโอกาสให้ลูก เข้าไปถึงใจกลางของยานมรณะ ลูกยิงจิปนาวุธไปยังแกนพลังงานสำเร็จในที่สุด และหนีออกมาทันก่อนที่ดาวมรณะจะระเบิดเป็นเสี่ยงๆ ทาร์คินตาย ส่วนเวเดอร์หนีไปได้ ลูก และ สันได้รับเหรียญกล้าหาญ ในที่สุดกองทัพกบฏก็ได้ช่วยต่อจักรวรรดิเป็นครั้งแรก เรียกเหตุการณ์ครั้งนี้ว่า ยุทธการยาวิน

5. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 5: จักรวรรดิโต้กลับ (Star Wars Episode V: The Empire Strikes Back)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 5: จักรวรรดิโต้กลับ (Star Wars Episode V: The Empire Strikes Back) ออกฉายครั้งแรกในปี พ.ศ. 2523

ภาคนี้ จอร์จ ลูคัส ไม่ได้กำกับภาพยนตร์ภาคนี้ด้วยตัวเอง แต่มอบหมายให้เออร์วิน เกิร์ชเนอร์ เป็นผู้กำกับ โดยตัวเขาเป็นผู้อำนวยการสร้างร่วมกับเกริ เคิร์ตซ และภาพยนตร์ภาคนี้ ได้รับรางวัลออสการ์ 2 รางวัล ได้แก่ สาขาบันทึกเสียงยอดเยี่ยม และรางวัลเกียรติยศออสการ์ จากสาขาเทคนิคพิเศษยอดเยี่ยม (รางวัลเกียรติยศจะมีการมอบต่อเมื่อมีภาพยนตร์ที่ดีที่สุดจริงๆ เท่านั้น ไม่ใช่มอบทุกปีเหมือนรางวัลสาขาอื่นๆ ปีใดไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดที่คุณภาพถึง จะไม่มีการมอบรางวัลนี้)

มันคือเวลาอันมีคมของฝ่ายกบฏ แม้ดาวมรณะจะถูกทำลายลง ทหารของจักรวรรดิได้ดื้อน กบฏจากฐานลับและตามล่าพวกเขาไปสู่ดขอบจักรวาล ในการหลบหลีกกองทัพจักรวรรดิ กลุ่มกบฏ นำโดยลุค สกายวอล์คเกอร์ ได้สร้างฐานลับขึ้นใหม่บนดาวน้ำแข็งโฮธ (Hoth) คาร์ธเวเดอร์ผู้ชั่วร้าย ซึ่งมุ่งมั่นที่จะหาตัวสกายวอล์คเกอร์ให้ได้ ได้ส่งหุ่นสอดแนมนับพัน ไปในห้วงอวกาศ เมื่อหาพบก็ ได้ส่งกองกำลัง โจมตีจนฝ่ายกบฏต้องหลบหนีแตกกระเจิงไป ฝ่ายลุค ก็ได้แยกตัวออกไปตามหา ปรมาจารย์เจไดโยดา บนดาวเดโกบ้า (Dagobah) ตามที่โอบีวัน เคโนบี เคยบอกไว้

ระหว่างนั้น ฮัน โซโล ต้องพาเจ้าหญิงเลอา หนีการไล่ล่าจากยาน Star Destroyer ของฝ่าย จักรวรรดิ บังเอิญได้เกิดความเสียหายกับยานมิลเลนเนียม ฟอลคอน ทำให้ไม่สามารถใช้ Hyper Space (อุปกรณ์เร่งความเร็วสู่ความเร็วแสง) ได้ จึงไปพักซ่อมยานที่ดาว Cloud City อันมีเพื่อนเก่าของ ฮัน โซโล คือแลนโด (Lando Calrissian) ประจำอยู่ที่นั่น โดยหารู้ไม่ว่าที่นี่ได้ถูกคาร์ธเวเดอร์ควบคุม ไว้เรียบร้อยแล้ว ด้วยความจำเป็นทำให้แลนโดต้องหักหลังพวกฮัน และจับพวกเขาขังเอาไว้เพื่อเป็น เชื้อล่อลुकให้มาติดกับคาร์ธเวเดอร์ได้จับฮันแช่แข็งในคาร์บอนไนต์ แล้วให้นักล่าเงินรางวัล โบบบ้า เฟ็ตต์ (Boba Fett) ไปส่งแก่ แจบบ้า เดอะ ฮัท ต่ออีกที ผู้ซึ่ง ฮัน เป็นหนี้เขาอยู่นั่นเอง และก็ได้เตรียมที่จะทำแบบนี้กับลุคเช่นเดียวกัน ฝ่ายแลนโด เมื่อเห็นว่าคาร์ธเวเดอร์หาได้ทำตามข้อสัญญาไม่ ก็ได้ กลับใจช่วยเหลือพวก เลอา ให้หนีรอดออกมาได้

ส่วนลูก สัมผัสพลังรับรู้ว่าฮันกำลังตกอยู่ในอันตราย จึงจาก อ.โยดา มาลงคั่น เพื่อมาช่วย แล้วก็ได้เผชิญหน้ากับเวเดอร์โดยลำพัง จึงได้ต่อสู้กัน ลูกเสียท่าถูกเวเดอร์ตัดมือขวา จากการต่อสู้นี้ ทำให้ลูกได้รู้ความจริงว่า แท้ที่จริงแล้วดาร์ธ เวเดอร์คือพ่อของเขา (ประโยคที่ดาร์ธ เวเดอร์ บอกกับ ลูก ว่า "I am your father" เป็นประโยคที่คลาสสิก ที่แฟนสตาร์วอร์สรู้จักกันเป็นอย่างดี) เวเดอร์ได้เกลี้ยกล่อมให้ลูกร่วมมือกับเขาแต่ก็ไม่สำเร็จ ลูก เลยถูกโจมตีร่วงหลุดออกมาจากภายนอกสถานี่ Cloud City เลอารู้ถึงสัมผัสพลังของลูก ว่าเขากำลังอยู่ในอันตราย จึงได้หั้นยานมิลเลนเนียม ฟอลคอน กลับมาช่วยลูกไว้ได้ทันท่วงที แล้วได้พากลับกันไปรวมกับกลุ่มยานกบฏซึ่งกำลังหลบหนีจากฝ่ายจักรวรรดิอยู่เช่นกัน ส่วนแลน โด้ และชีวแบคก้า ได้ออกตามหาที่อยู่ของแจบบ้า เดอะ ฮัท เพื่อช่วยฮัน โขโลกกลับคืนมา

6. สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 6: การกลับมาของเจได (Star Wars Episode VI: Return of the Jedi)

สตาร์ วอร์ส เอพพิโซด 6: การกลับมาของเจได (Star Wars Episode VI: Return of the Jedi) เป็นภาพยนตร์ภาคสุดท้ายในไตรภาคที่สองของภาพยนตร์ชุดสตาร์ วอร์ส ของจอร์จ ลูคัส ออกฉายครั้งแรกในปี พ.ศ. 2526 มีการฉายใหม่โดยมีการปรับปรุงภาพและเสียงในปี พ.ศ. 2540 และปรับปรุงอีกครั้งเมื่อวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2547 ภาพยนตร์ภาคนี้เป็นอีกภาคหนึ่งที่จอร์จ ลูคัส ไม่ได้กำกับด้วยตัวเอง โดยมอบหมายให้ ริชาร์ด มาร์ควานด์ ผู้กำกับชาวเวลส์ เป็นผู้กำกับ โดยตัวลูคัสเองเป็นผู้อำนวยการสร้างร่วมกับฮาร์เวิร์ด คาซานเจียน และ โรเบิร์ต วัตต์ส

อัศวินเจได ลูก สกายวอล์คเกอร์ ได้เดินทางกลับทางูอินดาวบ้านเกิดเพื่อช่วยฮัน โขโลกจากเงื้อมมือมาเพียวยร้ายแจบบา เดอะ ฮัทท์ เจ้าหญิงเลอาได้นำฮันออกมาจากคาร์บอนไนต์ได้ แต่โซคร้ายกลับถูก แจบบาจับตัวไว้ เมื่อลูคมาต่อรองให้ปล่อยตัวพวกฮันแต่ก็โดนแจบบาใช้เล่ห์กลจับไว้อีกคน และถูกนำตัวไปประหารชีวิต สถานการณ์กลับพลิกผันเมื่อลูคที่ได้รับกระบี่แสงที่ซ่อนอยู่ในหุ่นอาร์ทูติทูได้แสดงพลังที่แท้จริงของเจไดทำให้เขาทำลายพวกของแจบบาลงและช่วยเหลือฮันและเพื่อนๆ ออกมาได้สำเร็จ ลูคแยกตัวไปหาโยดาเพื่อฝึกวิชาต่อให้สำเร็จ แต่โยดากลับบอกว่าเขาสำเร็จวิชาแล้ว รวมทั้งบอกความจริงเกี่ยวกับ พี่น้องสกายวอล์คเกอร์อีกคน ก่อนที่เขาจะจากไป ทำให้ลูครู้จากจิตได้สำนึกของเขาว่า สกายวอล์คเกอร์อีกคนก็คือเลอา ซึ่งแท้จริงแล้วไม่ใช่ใครที่ไหนแต่คือน้องสาวฝาแฝดของเขานั่นเอง

ฝ่ายสันเมื่อเป็นอิสระแล้วก็ไปรวมกับกองกำลังกบฏที่รออยู่ จึง ได้ล่วงรู้ถึงการสร้าง
 ความระแวงที่สอง และรู้ว่าองค์จักรพรรดิจะเสด็จไปดูการก่อสร้างด้วยตัวเอง ฝ่ายกบฏจึงต้องการ
 จะถือเอาโอกาสนี้จัดการกับความระแวงและจักรพรรดิไปพร้อมๆกัน แต่ปัญหาคือความระแวงมีเกราะ
 ป้องกันที่สร้างโดยเครื่องกำเนิดพลังงานบนดวงจันทร์เอนคอร์ พวกฮัน และลูกที่เดินทางมาสมทบ
 จึงอาสาไปทำลายมันลง โดยได้ขโมยยานขนส่งของฝ่ายจักรวรรดิ ลอบเข้าไปในดวงจันทร์เอนคอร์
 แต่ดาร์ธ เวเดอร์ ก็ได้รู้ถึงการกลับมาของลูกและบอกกับจักรพรรดิว่าจะเป็นคนไปนำตัวลูกมาเอง
 ฝ่ายสันและเลอาเมื่อติดกับดักของฝ่ายจักรวรรดิจนเกือบเสียชีวิต แต่ก็โชคดีที่ได้ฮิวอี้หรือพวก
 หมี่แคระ ชนเผ่าพื้นเมืองบนดวงจันทร์ช่วยเหลือจึงสามารถทำลายเครื่องกำเนิดพลังงานได้สำเร็จใน
 ที่สุด ส่วนลูกก็แยกไปเผชิญหน้ากับดาร์ธ เวเดอร์ เพียงลำพังเพื่อกล่อมเขาให้กลับสู่ด้านสว่าง ลูก
 ต่อสู้จนชนะเขาตัดมือขวาของเวเดอร์ขาด แต่ไม่ยอมกำจัดเวเดอร์ซึ่งเป็นพ่อของตน จักรพรรดิเห็น
 ว่าลูกไม่ยอมตกอยู่ใต้อำนาจของด้านมืด จึงหมายจะสังหารลูกโดยใช้พลังสายฟ้าซึ่งเป็นอาวุธสำคัญ
 ของพวกซิธ

แต่ว่าดาร์ธ เวเดอร์ ซึ่งทนเห็นลูกชายตายไปต่อหน้าต่อตาไม่ได้ จึงเกิดคิดกลับใจและได้
 กลับมาสู่ด้านสว่างเป็นอนาคิน สกายวอล์กเกอร์คนเดิม เข้าช่วยเหลือลูกชาย โดยทำลายจักรพรรดิ
 ด้วยมือของเขาเอง เขายกร่างของจักรพรรดิขึ้น พลังสายฟ้าจึงหันพุ่งมายังอนาคินเขาทุ่มจักรพรรดิลง
 ไปในช่องอากาศ เขากล่าวขอบคุณลูกที่ช่วยให้เขากลับสู่ด้านสว่างได้ อนาคินให้ลูกถอดหน้ากากสี
 ดำของเขาออก เขาได้มองเห็นหน้าลูกชายด้วยตาเนื้อตนเองเป็นครั้งแรก และครั้งสุดท้าย

บัดนี้คำทำนายโบราณของเจไดได้เป็นจริงแล้ว อนาคิน ผู้ถูกเลือก ผู้สังหารซิธ และนำ
 สมดุลกลับคืนสู่พลัง ได้กลับมา

ส่วนฝ่ายกบฏก็สามารถเข้าไปทำลายความระแวง รวมทั้ง โคน์ลัมจักรวรรดิได้สำเร็จ จึงได้
 เฉลิมฉลองในชัยชนะอย่างยิ่งใหญ่ที่สามารถนำความสงบสุขกลับคืนสู่จักรวาลได้อีกครั้ง

3.1.2 อัสวินเจได

เจได เป็นสมาชิกของนิกายเจได ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส
 นิกายเจไดเป็นนิกายที่ศึกษาและทำหน้าที่และใช้พลังลึกลับของสิ่งที่เรียกว่าพลังในด้านสว่าง เจได
 ได้ต่อสู้เพื่อสันติภาพและความยุติธรรมเพื่อความสงบเรียบร้อยในสาธารณรัฐกาแลคติก รวมทั้ง
 ต่อต้านกับซิธ ศัตรูที่ร้ายกาจ ผู้ที่เรียนรู้และใช้พลังด้านมืด แม่วนิกายนี้เกือบจะถูกทำลายถึงสอง

ครั้ง ครั้งแรกโดยจักรวรรดิซิชของคาร์ธ รีเวน และครั้งต่อมาเมื่อผ่านไปอีก 4,000 ปี โดยการชำระบาปครั้งใหญ่ของคาร์ธ ซิเดียส นิกายยังคงอยู่จนกระทั่งรุ่งเรืองขึ้นด้วยความพยายามของคุณสกายวอล์กเกอร์ ผู้ก่อตั้งนิกายเจไดใหม่เพื่อปกป้องสาธารณรัฐใหม่ หลังจากนั้นก็ได้เป็นตัวแทนของสหพันธ์รัฐพันธมิตรอิสระกาแลคติก (Galactic Federation of Free Alliances)

โดยทั่วไปเจไดหมายถึง อัศวินเจได (Jedi Knight) ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถควบคุมและใช้งานพลัง โดยเจไดจะเลือกใช้งานเฉพาะด้านสว่างของพลังเท่านั้น

3.1.2.1 ประวัติศาสตร์ “อัศวินเจได”

แรกเริ่มในตำนานโบราณไกลโพน Jedi มีรากเหง้าและชื่อเรียกตนเองจากพวก " je'daii" (ประมาณ 36,000 ปี ก่อนภาพยนตร์) อันเกิดจากการรวมตัวของกลุ่มผู้เรียนรู้ปรัชญาลึกลับบน "ดาวไทธอน (Tython)"

Je'daii ก็คือชาวไทธานผู้อาศัยบนดาวไทธอนและได้เข้าร่วมเรียนฝึกฝนสัมผัสแห่งพลังในวิถีแห่ง Je'daii โดยทุกคนที่เป็น Je'daii ล้วนแต่เป็นชาวไทธาน แต่ก็เชื่อว่าเชื้อสายลูกหลานทุกคนของชาวไทธานจะเป็น Je'daii บางคนก็ใช้ชีวิตชีวิตปกติ ส่วนคำว่า Je'daii มาการผสมของคำโบราณ 2 คำ คือ Je แปลว่า อำนาจจิต และ Daii แปลว่า ศูนย์กลาง สองคำรวมกันเป็น Je'daii จึงสื่อถึงผู้ที่ศึกษาการสร้างสมดุลแห่งอำนาจจิตพิเศษ หรือเรียกสั้นๆว่า พลัง, สัมผัสพลัง หรือ The force

และต่อมา เมื่อประมาณ 25,000 ปีก่อนเรื่องราวในภาคภาพยนตร์ ทั้งทั้งกาแลคซีอยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบสาธารณรัฐแกแลคซี (Galactic Republic) เดียวกันทั้งหมด หรือนิยมเรียกสั้นๆว่า "สาธารณรัฐ" (โครงสร้างการปกครองใกล้เคียงกับระบอบประชาธิปไตย) Je'daii ก็ได้เปลี่ยนเรียกเป็น Jedi แทนตามที่เรารู้กันเคยกันในภายหลัง เจไดได้รับการเคารพว่าเป็นผู้มีพลังภายในพิเศษ(The Force) อันมีอาวุธประจำตัวคือ "กระบี่แสง"(Lightsabers) ซึ่งสร้างจากเทคโนโลยีพิเศษอันหลอมรวม พลัง Force จากตัวเองกับผลึกแก้วพิเศษ(Crystal) เจไดเป็นผู้รักษาความสงบ และผดุงความยุติธรรมของกาแลคซี เจใดระดับสูง-เก่งๆหนึ่งคนสามารถสู้กับทหารทั่วไปได้นับร้อยคน พลังของเจไดจึงเป็นที่น่าเกรงขาม ความสุขุมเยือกเย็น บวกความประพฤติดีงามช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ ทำให้พวกเขาเป็นสุดยอดวีรบุรุษเสมอในช่วงเวลาแห่งความทุกข์เข็ญ หรือวิกฤติความขัดแย้งแห่งสงคราม และในที่สุดกลุ่มเจไดก็ได้รับการสถาปนาจากสาธารณรัฐให้เป็นองค์กรพิเศษอย่างเป็นทางการ มีหน้าที่ด้านดูแลความมั่นคง-รักษาความสงบเรียบร้อยหรือพิทักษ์สันติภาพ ชื่อองค์กร

"สภาเจได (Jedi Council)" โดยมีศัพท์เรียกรูปแบบของวัฒนธรรม-วิถีชีวิตแบบเจไดว่า "ระเบียบเจได-นิกายเจได" (Jedi Order) อันมีวิหารเจได หรือ Jedi Temple เป็นศูนย์กลางทำการ ซึ่งตั้งอยู่บนดาวคอรัสซังท์ (Coruscant) อันเป็นดาวนครหลวงของสาธารณรัฐนั่นเอง

3.1.2.2 หนทางสู่การเป็นเจได

กฎแห่งการเป็นเจได

ไร้ซึ่งอารมณ์ ย่อมมีความสงบ

ไร้ซึ่งความเขลา ย่อมมีปัญญาความรู้

ไร้ซึ่งความเกลียด ย่อมมีความปลอดโปร่ง

ไร้ซึ่งความตาย นั่นคือ พลัง

การเป็นเจไดนั้นต้องรับข้อผูกมัดที่ลึกซึ้งและจิตใจที่หลักแหลม ชีวิตของเจไดคือความเสียสละ เจได คือผู้ที่มิสัมผัสของพลัง ที่จะแผ่ออกมาตั้งแต่ยังเล็ก หากเกิดในดาวที่เจไดสามารถไประบุตัวได้ ก็จะได้รับการระบุตัวตั้งแต่ตอนเกิด(หรือโดยเร็วที่สุด) จากนั้นจะถูกนำตัวไปยังวิหารเจไดบนดาวคอรัสซังท์ ตั้งแต่ยังเป็นทารกหรืออายุน้อยมากไม่เกิน 7-8ปี เมื่ออยู่ในวิหารเจได เด็กๆจะได้รับการเลี้ยงดูและสั่งสอนตามวิธีของเจได รวมทั้งวิถีการดำเนินชีวิต กฎของเจไดที่ให้ความสำคัญ เช่น ความสุขุม ความอดทน และความเมตตา และจะต้องระงับความรู้สึกเช่น ความเกลียด ความโกรธ และความกลัว ที่เป็นการทำลายตนและนำสู่หนทางแห่งด้านมืด หรือชิธ (starwars.siligon, 2011: ย่อหน้าที่ 11)

3.1.2.3 อาวุธประจำกาย

อาวุธประจำกายตามธรรมเนียมของเจไดก็คือกระบี่แสง (ไลท์เซเบอร์) ซึ่งเมื่ออยู่ในมือของผู้ที่มีทักษะคล่องแคล่ว จะกลายเป็นอาวุธที่มีอำนาจรุนแรง แม้แต่กับการต่อกรกับคู่ต่อสู้ที่ใช้อาวุธระยะไกล ในการบรรลुरुดับของทักษะนี้ อย่างไรก็ดี การใช้กระบี่แสงนั้น ต้องใช้ความตั้งใจสูง และการฝึกฝนที่เข้มงวด นักเรียนจะฝึกฝนการใช้กระบี่แสงด้วยริโมท และเด็กๆจะใช้กระบี่แสงฝึกหัดในการฝึกฝน เหล่าเจไดยังคงควบกับเจไดด้วยกันเองเพื่อทดสอบฝีมือของพวกเขา เมื่อถึงเวลาการใช้กระบี่จริงๆ เจไดต้องใช้ความระมัดระวังสูง ด้วยเหตุนี้ เช่น การฝึกฝนให้เป็นหนึ่งเดียวกับ

พลัง ตั้งแต่การเป็นหนึ่งเดียวกับความประณีตในเนื้อในของกระบี่แสงและชั้นแรกของประจุพลังซึ่งต้องการความรู้ทางด้านพลังเพื่อสนับสนุน เจไดจะสร้างกระบี่แสงด้วยตนเองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกฝน ใช้คริสตัลพิเศษเป็นจุกวมของใบมีดกระบี่แสง

การสร้างกระบี่แสงถูกพิจารณาเป็นเครื่องวัตรระยะของการเข้าสู่ขั้นอัศวินเจได และเป็นสัญลักษณ์ที่ให้ความหมายแข็งแกร่ง

3.1.3 ซิธ

ซิธ (Sith) เป็นคำที่ใช้อธิบายถึงกลุ่มบุคคลสองกลุ่มที่เป็นเอกเทศแต่มีความเกี่ยวข้องกัน ในความหมายที่ใช้ทั่วไปนั้น ซิธหมายถึงกลุ่มลัทธิความเชื่อของนักบวชที่อุทิศตัวให้กับด้านมืดของพลัง มีผู้นำคือ "ซิธลอร์ด" ลักษณะเด่นของกลุ่มบุคคลนี้คือความละโมภในอำนาจและพร้อมที่จะใช้ทุกวิถีทางในการทำให้ได้มาซึ่งอำนาจ ปฏิบัติตนเป็นศัตรูของอัศวินเจได กลุ่มบุคคลนี้ปรากฏในลักษณะต่างๆ กันตลอดประวัติศาสตร์ของกาแลกซี หมู่เหล่าของซิธนั้นมีจำนวนหลายหมู่ หมู่ที่น่าจดจำที่สุดเช่น จักรวรรดิซิธ และ นิกายซิธลอร์ด

3.1.3.1 ประวัติศาสตร์ “ซิธ”

ซิธ นั้นแบ่งได้เป็น 2 พวก พวกแรกคือ เผ่าพันธุ์ซิธ ซึ่งรุ่งเรืองและล่มสลาย ก่อน Episode IV ถึง 3,997 ปี เผ่าพันธุ์ซิธเป็นเผ่าพันธุ์โบราณมีความสามารถด้านพลังจิตและเวทมนต์คาถา มีความรู้ทางจิตวิญญาณสูงมาก แต่ก็ได้เสื่อมสลายไปแล้ว

อีกพวกหนึ่ง คือ ซิธ ที่เป็นอดีตอัศวินเจได แต่หลงไปในวิธีพลังด้านมืด และทิ้งพลังด้านสว่างรวมทั้งตั้งนิกายของตนขึ้นมาใหม่ ดาร์ธ ซีเดียส, ดาร์ธ มอล, และดาร์ธ เวเดอร์ เหล่านี้ก็คือเป็นพวกซิธกลุ่มใหม่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุนี้ ซิธกลุ่มใหม่จึงไม่เกี่ยวข้องกับเผ่าพันธุ์ซิธทั้งสิ้น

ซิธกลุ่มใหม่ อุบัติขึ้นมาเมื่อสองพันกว่าปีก่อน เป็นอัศวินเจไดผู้สยบยอมต่อพลังด้านมืด และเชื่อมั่นในความคิดที่ว่า "การปฏิเสธอำนาจคือความสูญเปล่า"

ผู้สถาปนาก่อตั้งซิธกลุ่มใหม่ขึ้นนั้นคืออัศวินเจไดนอกรีตคนหนึ่งที่ไม่เชื่อในระเบียบวิถีที่เป็นมาแต่เดิม เขาคือกบฏผู้รู้ที่อยู่เต็มหัวอกแล้วว่า "อำนาจที่แท้จริงของพลังมิได้อยู่ในด้านสว่าง" หากแต่อยู่ใน "ด้านมืด" เมื่อสภาเจไดไม่ยอมรับหลักการนี้ เขาจึงได้แยกตัวออกมาจากองค์กร พร้อม

ความรู้และทักษะและความลับที่จะจัดการกับใครก็ตามที่ขวางทางเขา หรือพูดอีกอย่างได้ว่า พลังที่มาจากความเกลียดชัง (ซึ่งเป็นด้านมืด) มีพลังที่รุนแรงกว่าพลังที่มาจากความสงบ (ซึ่งเป็นด้านสว่าง) หลายเท่า และความเกลียดชังสามารถสร้างได้ง่ายกว่าความสงบ ความเมตตา

ในเบื้องต้นมีอัสวินเจไดนอกคอกเพียงแค้นเดียว แต่นานเข้ามีอัสวินเจไดหลายต่อหลายคน เริ่มเห็นพ้องกับแนวคิดของเขาและตามเขาไปศึกษา "ด้านมืดของพลัง" ทำให้ในที่สุด "ชิธ" ก็มีสมาชิกร่วม 50 คน พวกเขาละทิ้งแนวคิดเรื่องการร่วมมือและความสมานฉันท์ของสภาเจได หันมายึดถือว่า "การได้มาซึ่งอำนาจจำเป็นต้องมาจากความแข็งแกร่ง และมีชัยเหนือผู้อื่นเท่านั้น..." "

พวกชิธกลุ่มใหม่เริ่มตั้งลัทธิของตนขึ้น และเป็นปรปักษ์กับสภาเจได องค์กรของพวกเขาได้มีไว้เพื่อ “รับใช้” แต่มีไว้เพียง “ปกครอง” ผู้คน

ชิธกลุ่มใหม่ประกาศสงครามกับเจได และห้าหันต่อสู้กันด้วยความโหดเหี้ยมทารุณ และได้สร้างความพินาศอย่างมากมายมหาศาล เจไดนอกคอกที่สถาปนาชิธกลุ่มใหม่ขึ้นมาคือผู้นำของฝ่ายชิธ แต่ความทะยานอยากของเขา ทำให้แตกความสามัคคีและขาดการรวมกลุ่มไปในที่สุด ลูกศิษย์เริ่มทรยศอาจารย์และเริ่มไม่ไว้ใจกันเอง ชิธกลุ่มใหม่ จึงแบ่งออกเป็นฝักเป็นฝ่ายเป็นเหล่าขึ้นมา และต้องเผชิญศึกสองด้าน รบรากันเองศึกหนึ่ง พร้อมกับทำศึกกับเจไดอีกศึกหนึ่งไปในคราวเดียวกัน ในที่สุด ชิธก็ทำสงครามทำลายล้างพวกเดียวกันเอง เริ่มจากหัวหน้าแล้วหันมาฆ่าฟันกันในหมู่ศิษย์ ชิธที่รอดพ้นจากการนองเลือดในครั้งนั้นถูกจับตามองอยู่แล้วโดยพวกอัสวินเจได ในเวลาเพียงหนึ่งอาทิตย์เดียว ชิธก็ถูกกำจัดไปจนหมดสิ้น

เว้นแต่เพียงหนึ่งคน ชิธที่เหลือรอดอยู่ได้เพียงคนเดียว พัฒนาการเพื่อความอยู่รอดโดยใช้ความอดทนอดกลั้นให้ยึดเป็นจรรยาบรรณของชิธ พร้อมกับยอมรับในการออกอุบายกลโกงต่าง ๆ นานาที่นอกเหนือจากพลังด้านมืด และยึดการปิดบังซ่อนเร้นอำพรางกาย ปกปิดสถานภาพความเป็นชิธของตน ถือสัน โดยเป็นวิถีทางพื้นฐานแห่งชิธ ซึ่งวิถีเหล่านี้แต่เดิมแล้วเป็นวิถีของการฝึกฝนเป็นอัสวินเจไดที่ครั้งหนึ่งพวกชิธเคยปฏิเสธ จนนำไปสู่ความพินาศของพวกตนอย่างรวดเร็วในที่สุด และเมื่อไรที่ชิธสร้างความมั่นคงได้อย่างพร้อมสรรพ ชิธก็จะเปิดเผยสถานภาพ เผื่อโอกาสที่จะมาถึงเพื่อทวงคืนหนี้แค้น

เมื่อตอนที่ชิธถูกกระหนาบด้วยศึกสองด้าน และประสบความพ่ายแพ้จนต้องเร่ร่อนกายปกปิดสถานะภาพ ทุกฝ่ายเชื่อกันอย่างสนิทใจว่า “ชิธ” นั้นถูกทำลายไปหมดแล้ว แต่ในความเป็นจริงนั้น

ซิชได้ค่อยๆ เปิดเผยสถานภาพตัวตนที่ละน้อย โดยในเบื้องต้นซิชจะทำงานเพียงลำพัง แต่เมื่อแก่ตัวลง และตระหนักว่าเหลือซิชอยู่เพียงคนเดียว ซิชจึงหาศิษย์เพื่อมาฝึกปรือ เพื่อเป็นปรมาจารย์ซิชเป็นตัวตายตัวแทนสานงานกันต่อไป ซึ่งในคราวหนึ่งจะมีซิชเพียงสองคนเท่านั้น มีมากกว่านี้ ทั้งนี้เพื่อมิให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย จะไม่มีการเข่นฆ่ากันเองในฝ่ายซิช ศัตรูของซิชคืออศวินเจไดมิใช่พวกเดียวกัน ซิชจะต้องรักษาตัวเองไว้เพื่อทำการต่อกรกับเหล่าอศวินเจได

ซิชที่หลงเหลือจากสงครามคราวนั้น ได้สถาปนาองค์กรขึ้นมาใหม่ ซิชผู้นั้นคือ “คาร์ธ เบน” และพันปีผ่านไปหลังจากที่เชื่อกันว่าไม่มีซิชเหลืออยู่อีกแล้ว หลังจากที่พวกเขาเฝ้ารอมานานแสนนาน “ในที่สุด เราจะได้โผล่มาเจอพวกเจไดซะที.. เวลาแห่งการล้างแค้นมาถึงแล้ว ” “คาร์ธ มอล” เป็นคนพูดประโยคนี้ ใน Episode I

3.1.3.2 หนทางสู่การเป็นซิช

ซิช จะมีอยู่สองแบบ แบบแรกคือ พวกที่ได้รับการฝึกด้วยพลังด้านมืดมาตั้งแต่แรกเริ่ม อย่าง “คาร์ธ มอล” รับการฝึกจาก “คาร์ธ ซีเดิส”(หรือสมุหนายก พัลพาทีน)ตั้งแต่เด็กๆซึ่งจะมีแนวการฝึกจิตตรงข้ามกับนิกายเจไดก็คือฝึกในวิถีของด้านลบหรือด้านมืด กับอีกพวกคือเจไดที่จิตใจตกลงสู่ด้านมืด หรือที่เรียกกันว่า Fallen Jedi ที่รู้จักกันดีในภาพยนตร์ก็คือ เคาท์ ดูกู และ คาร์ธ เวเดอร์ หรือ อนาคิน สกายวอร์คเกอร์

3.1.3.3 อวูธประจำกาย

อวูธประจำกายของซิช จะมีลักษณะเดียวกันกับเจได แต่ซิชนั้นจะใช้คริสตัลสังเคราะห์ในการสร้างกระบี่แสง เพื่อเน้นรูปร่างของดาบ คริสตัลนั้นเป็นสีแดง ดาบจึงเป็นสีแดงตาม คริสตัลแบบนี้ทรงพลังแต่ไม่ค่อยมีเสถียรภาพ ทำให้มันมีขนาดสั้นเกินไปหรือไม่ก็พังลงไม่นานซึ่งเร็วกว่าคริสตัลแบบอื่น

3.1.4 พลัง

“พลังคือสิ่งที่มอบพลังอำนาจให้กับเหล่าเจได มันเป็นสนามพลังที่ถูกสร้างโดยสิ่งมีชีวิตทั้งหมด มันอยู่รอบตัวเรา และแทรกซึมเข้าไปในตัวเรา รวมทั้งเชื่อมโยงกาแลกซีทั้งกาแลกซีเข้าไว้ด้วยกัน”

- โอบีวัน เคโนบี

ในจักรวาลสตาร์ วอร์ส นั้น "พลัง" หมายถึงสิ่งเหนือธรรมชาติที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งซึ่งถูกใช้โดยลัทธิเจไดและซิท ด้วยเหตุว่ามีเพียงสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียว มิติคลอเรียน เท่านั้น ที่สามารถสื่อสารกับ "พลัง" ได้ การที่บุคคลจะมี "พลัง" สถิตแข็งกล้านั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของมิติคลอเรียนที่อยู่ในร่างของบุคคลนั้น

อาจารย์เจได โอบีวัน เคโนบี อธิบายว่า "พลัง" คือ "สนามพลังที่ถูกสร้างโดยสิ่งมีชีวิตทั้งหมด" บางสังคมหรือกลุ่มองค์กรเชื่อว่า "พลัง" เป็นสิ่งที่มีความคิดสติปัญญาราวกับเป็นพระเจ้าอย่างหนึ่ง ในขณะที่กลุ่มคนอื่นเชื่อว่า "พลัง" เป็นสิ่งที่มีอยู่เป็นธรรมดา และสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำต่าง ๆ ได้ตามปรารถนา

3.1.4.1 ด้านสว่างของพลัง

ด้านสว่างของพลัง ยังรู้จักโดยทั่วไปว่า อาชลา (Ashla) หรือเรียกง่าย ๆ ว่าพลัง เป็นด้านหนึ่งของพลังที่อยู่บนความซื่อสัตย์ ความเห็นใจ ความเมตตา เสียสละ และความรู้สึกด้านบวกอื่นๆ ส่วนใหญ่แล้ว เจไดจะสื่อถึงด้านนี้ของพลัง

ด้านสว่างของพลังอยู่ในแนวเดียวกับความสุข ความสนุก รัก และความดี ซึ่งบางคนเชื่อในการใช้ด้านสว่างและเข้าใจในจริยธรรมในการใช้ของมัน มันถูกมองโดยทั่วไปว่าเป็นความคิดของ ความดี ความมีน้ำใจ การเยียวยา และสติปัญญา ตรงกันข้ามกับความชั่วร้าย ความรุนแรง และความหุนหัน เพื่อที่จะผสมผสานเข้ากับด้านสว่างของพลัง ผู้ฝึกจะต้องนั่งสมาธิบ่อยครั้งเพื่อขจัดอารมณ์ของพวกเขา โดยเฉพาะอารมณ์ความรู้สึกด้านลบอย่างความเกรี้ยวกราด ความโกรธ และความเกลียดชัง เพราะอารมณ์เหล่านี้จะนำเจไดเข้าสู่ด้านมืด (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559: ย่อหน้าที่ 5)

3.1.4.2 ด้านมืดของพลัง

ด้านมืดของพลัง ถูกเรียกว่า โบกัน (Bogan) โดยเจไดโบราณ เป็นเครื่องมือหลักของซิทลอร์ด และเป็นด้านที่มีพลังทำลายมากกว่าในด้านอื่นของพลัง ต่างกับด้านสว่างของพลัง ผู้ใช้ด้านมืดมีพลังจากอารมณ์ ทั้งด้านบวกและลบ พลังมาจากความแข็งแกร่งและรุนแรง ในขณะที่ด้านสว่างนั้นเกี่ยวข้องกับการสร้างและชีวิต ด้านมืดนั้นเกี่ยวข้องกับความตายและการทำลาย ผู้ใช้พลังซึ่งเดินบนทางของด้านมืดจะถูกเรียกว่าผู้อยู่ด้านมืด (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559: ย่อหน้าที่ 1)

บทที่ 4

อิทธิพลแนวคิดตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส

4.1 เกี่ยวกับ “อัสวินเจได”

ในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส ของทุกภาคนั้นล้วนปรากฏกลุ่มตัวละครที่เรียกกันว่า “อัสวินเจได” ซึ่ง ตัวละครกลุ่มนี้ถือเป็นตัวละครหลัก

“เป็นพันๆ ชั่วอายุแล้ว อัสวินเจไดเป็นพลังอำนาจที่ได้รับการเคารพยกย่องมากที่สุด ในจักรวาลนี้ อัสวินขณะนี้ทำหน้าที่พิทักษ์รักษาความสงบและความเที่ยงธรรมให้แก่สาธารณรัฐเก่า”

- เบน เคโนบี

ทุกเรื่องเล่าของเบน เคโนบี ทำให้เห็นว่า ทั้งตัวเบน เคโนบี และลูกศิษย์ของเขา “อนาคิน สกายวอล์คเกอร์” พ่อของลุค สกาย วอล์คเกอร์ ล้วนเป็นยอดอัสวินเจได แต่เนื่องจากเหตุการณ์ใน สตาร์ วอร์ส ภาคแรกนั้น (Episode IV)ดำเนินไปเมื่อเหล่าอัสวินเจไดได้หมดอำนาจและถูกทำลายไปจนไม่เหลือแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับอัสวินกลุ่มนี้มีน้อยมากว่า มีต้นกำเนิดอย่างไร หรือมีจำนวนเท่าไร มีระบบระเบียบในกลุ่มอย่างไร และทำไมถึงกลายมาเป็นผู้พิทักษ์สาธารณรัฐเก่า ในทางกายภาพ “อัสวินเจได” ก็คนที่ดูแปลกๆ ในสายตาของคนทั่วไป มักสวมเสื้อคลุมสีเข้มคลุมทั้งตัว ค่อนข้างบวชในยุคกลาง มีอาวุธประจำกายคือ “กระบี่แสง” ซึ่งแม้ว่าจะมีอาวุธไฮเทคมากมาย แต่เหล่าเจไดก็ยังคงใช้กระบี่แสงสู้กันอยู่ ไม่ยอมใช้อาวุธชนิดอื่น

“กระบี่แสงนอกจากจะเป็นอาวุธประจำกายของเหล่าเจไดแล้วยังเป็นสัญลักษณ์อีกด้วย การตัดโดยทั่วไปทำได้ด้วยมีดดาบ แต่กระบี่แสงนั้นหมายถึงการมีตัวตนของใครบางคน และการตัดนั้นมิใช่การตัดธรรมดาๆ”

- เบน เคโนบี

ความเป็นอยู่โดยทั่วไปของอัสวินเจไดมักจะปรากฏตัวอยู่ในสังคมคนหนุ่มมาก มักจะโดดเดี่ยว สมถะ แยกตัวอยู่ห่างไกลจากชุมชน มีลักษณะเหมือนนักพรต นักบวช มากกว่า “ทหาร” และลักษณะที่พิเศษที่สุดของคนกลุ่มนี้คือมีพลังอำนาจจิตสูงและสามารถควบคุม “พลัง” ได้

ภาพที่ 1. อัศวินเจได

(ที่มา : <http://nerdsontherocks.com/wp-content/uploads/2015/12/JediKnights.jpg>)

อัศวินเจไดจึงเหมือนการผสมผสานกันของ “นักรบ” และ “นักพรต” และมักถูกกล่าวถึงในแง่เป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณมากกว่าองค์กำลังเพื่อการทำลายล้าง

ในส่วนวิชาศิลปะการต่อสู้ของทางเอเชียตะวันออก ไม่ว่าจะเป็น “จีน” หรือ “ญี่ปุ่น” โดยเฉพาะในระดับสูงได้หลอมรวมเอาปรัชญา หลักศาสนา ความเชื่อ ความจริงสูงสุดแห่งธรรมชาติ เข้าไว้กับศิลปะการต่อสู้ต่างๆ จนแยกออกจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะวิชามวยภายในของจีน เช่น วิชามวยไท่จีฉวน มวยฝ่ามือมังกรแปดทิศ หรือมวยสิงอี้ โดยหลักพื้นฐานของวิชามวยเหล่านี้ต่างวางอยู่บนปรัชญา “เต๋า” ทั้งสิ้น ถ้ามองในอีกแง่หนึ่ง การฝึกวิชาศิลปะป้องกันตัวแบบนี้ นั้นไม่ต่างจาก “การปฏิบัติธรรม” หรือ “การแสดงธรรม” อย่างหนึ่ง การร่ายรำกระบวนท่าหรือการใช้กระบวนท่าต่างๆ ก็ไม่ใช่เพื่อความปรารถนาที่จะเข่นฆ่า ทำลายล้าง หรือโอ้อวด แต่ถือเป็นการแสดงความรู้ความเข้าใจใน “ความจริง” โดยไม่ต้องเอ่ยปากอธิบาย

ดังนั้น ผู้ฝึกวิชาเหล่านี้ในระดับสูง แม้จะมีลักษณะภายนอกที่เป็นคนสามัญธรรมดา แต่ความเป็นอยู่หลายอย่างที่ไม่ต่างจากนักบวชเลย เช่น สมณะ รักสันโดษ มีคุณธรรม แม้จะเป็น

นักรบ ฝึกรบ นักรบ แต่ก็เพื่อทำสงครามในสมรภูมิภายในของตน คนเหล่านี้จึงเปรียบเสมือน “นักรบแห่งจิตวิญญาณ”

“อัสวินเจได” ในสตาร์ วอร์ส จึงเหมือนกับ “จอมยุทธ์” หรือ “นักรบแห่งจิตวิญญาณ” ของ ตะวันออกโดยจะเห็นได้จากความสอดคล้องหลายประการทั้งสองกลุ่ม

4.2 เกี่ยวกับ “พลัง”

ลูค สกายวอล์คเกอร์ ได้รับรู้เรื่องราวของ “พลัง” เป็นครั้งแรกจากเบน เคโนบี อดีตอัสวินเจไดผู้หลบหนีมาดำรงตนอย่างนักพรตบนดาวทะเลทราย เบนได้มอบกระบี่แสงให้ลูค แล้วสอนเขาเกี่ยวกับ “พลัง” ว่า

“พลังคือสิ่งหนึ่งที่เหล่าเจไดจะต้องเกี่ยวข้องกับ มันยังไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจน เหมาะสม พวกนักวิทยาศาสตร์อธิบายว่า มันเป็นขุมพลังอย่างหนึ่งซึ่งมีอยู่ในสิ่งมีชีวิต คนในยุคก่อนเชื่อว่ามันอยู่นั่นอน และมันยังทำให้คนต้องมกมายกับอำนาจของมันต่อมาอีกเป็นพันๆปี”

“คนธรรมดาบางคนพูดว่า เขารู้ว่าพลังคืออะไร คนพวกนี้ถูกหลอกประณามอย่างรุนแรง บางคนก็ถูกเรียกว่า พวกคุยโต หลอกหลวง ลึกลับ มีไม่กี่คนที่ใช้มันได้ และโดยปกติมักควบคุมมันไม่ได้ มันเป็นสิ่งที่อำนาจเหนือคน และคนที่มีความสามารถควบคุมมันได้ มักจะถูกผู้อื่นมองอย่างไม่เข้าใจอยู่เสมอ”

“พลังนี้มีอยู่รอบๆตัวเรา บางคนเชื่อว่า เจ้าพลังนี้เป็นผู้ควบคุมการกระทำของตนให้ทำอย่างโน้นอย่างนี้ ความรู้เรื่องพลังและการควบคุมการใช้พลังนี้มีแต่ผู้ที่เป็นอัสวินเจไดเท่านั้นที่รู้ และมันถูกใช้เป็นอำนาจพิเศษ เธอต้องเรียนรู้วิธีใช้พลังนั้นด้วยเหมือนกัน ...ลูค”

“เบน เคโนบี” ผู้ถือว่าเป็นครูคนแรกของ “ลูค สกายวอล์คเกอร์” ได้ชี้แนะลูคเกี่ยวกับ “พลัง” เพิ่มเติมอีก หลังจากที่ลูคต้องประสบชะตากรรมผกผัน ต้องร่วมเดินทางไปกับเบนด้วย ในครั้งนี้เบนได้ให้ลูคหัดใช้กระบี่แสง

“การฟื้นต้องฟื้นให้เรียบและตรง ไม่ใช่กระโดดกระเดกเหมือนลูกคลื่น จำไว้ว่าพลังเป็นสิ่งที่มืออยู่ทุกแห่งและตลอดเวลา มันจะแผ่ขยายออกจากตัวเธอเป็นรัศมีไปโดยรอบ เจโดจะรู้สึกถึงการใช้พลังไม่ต่างไปจากการใช้กำลังจากร่างกายอย่างหนึ่งเท่านั้น...”

“มันคือสนามพลังหรือเปล่าครับ” ลูคถาม

“มันเหมือนสนามพลังและอย่างอื่นด้วย มันเป็นทั้งรัศมีซึ่งเราสามารถควบคุมบังคับได้ด้วย มันเหมือนสิ่งมหัศจรรย์ชนิดหนึ่ง จึงไม่มีใครแม้แต่พวกนักวิทยาศาสตร์สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับ ‘พลัง’ นี้ได้ถูกต้อง... ไม่มีใครเลยจริงๆ

บางครั้งมันคล้ายกับสิ่งที่อัศจรรย์มากกว่าที่วิทยาศาสตร์จะไปอธิบาย แต่การฝึกใช้สิ่งนี้นั้นเป็นเรื่องที่เป็นขั้นตอนไป ตามทฤษฎี ไม่ใช่มายาก...”

“โยดา” ประมาจารย์ของเหล่าเจโด พูดถึงพลังไว้ว่า

“ภายในร่างกายของคนเราเต็มไปด้วย ‘พลัง’ ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือแก่เรา มันเข้มแข็ง มีพลังงานภาพ ชีวิตเกิดจาก ‘นี้’ และโตจาก ‘นี้’ พลังชนิดนี้นั้นหอมล้อมเราอยู่อย่างหนาแน่น ร้อยรัดตัวเราอยู่ การที่เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในอวกาศอย่างสดชื่นแจ่มใส ก็เพราะพลังเป็นผู้อำนวย”

“เธอจะสามารถบรรลุถึงอาณาเขตแห่งพลังได้ต้องมีความสำนึกว่า ‘พลัง’ เคลื่อนไหวอยู่ภายในกายของตัวเอง นั่นก็คือ สำนึกถึง ‘พลัง’ ที่แทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง... ในกายของเธอ ...ระหว่างเธอกับฉัน ...ระหว่างฉันกับต้นไม้ ...ก้อนหิน ทุกหนแห่งล้วนมี ‘พลัง’ ที่ไร้รูปสถิตอยู่ทั้งสิ้น”

“สายตาเราไปถึงไหน ‘พลัง’ มันก็สถิตอยู่ที่นั่น ไม่เพียงแค่นั้น มันยังสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่รู้จักหมดและไม่มีวันเหือดแห้ง ... ที่ฉันพูดอย่างนี้ไม่เกินจากความจริงไปแม้แต่น้อย”

ภาพที่ 2. การใช้พลังของอควินเจโด

(ที่มา : <http://vignette.wikia.nocookie.net/starwars/images/a/a6/YodaCatch-hd.jpg/revision/latest?cb=20070901030605>)

คำอธิบายเกี่ยวกับ “พลัง” นี้ มีความสอดคล้องกับ “มวยภายใน” หรือ “โยคะ” และศาสตร์ ตะวันออกทุกแขนง หรือ “พลัง” ที่กล่าวมาทั้งหมดก็คือ “ปราณ” หรือ “ชี” หรือ “กำลังภายใน”

“โยคี รามจระ” เขียนถึงเรื่อง “ปราณ” ไว้ในหนังสือเรื่อง “Science of Breath” ว่า

“ปราณถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของ ‘แรง’ และ ‘พลัง’ ทั้งหมดในจักรวาล

ปราณแทรกอยู่ในอะตอมของมวลสารหรือสรรพสิ่งที่อยู่ทุกแห่งในโลก ทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นแรงโน้มถ่วงของโลก แรงผลักรวม แรงเหวี่ยง แรงดึงดูด และแรงต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในจักรวาล ล้วนแต่มีกำเนิดมาจากปราณ

ปราณแทรกอยู่ในมวลสาร แต่หาใช้มวลสารไม่ อยู่ในอากาศ แต่ไม่ใช่อากาศ อยู่ในอาหาร แต่ไม่ใช่อาหาร ปราณแทรกอยู่ในดิน แต่ไม่ใช่ธาตุที่ประกอบเป็นดิน

ปราณแทรกอยู่ในสิ่งมีชีวิต บางครั้งก็เรียกว่า ‘พลังแห่งชีวิต’ (Vital Force) มันจะแทรกอยู่ในสิ่งมีชีวิตนั้นตั้งแต่สัตว์เซลล์เดียว ตัวอะมีบา ไปจนถึงมนุษย์ หรือจากอนุภาคเล็กๆ ของพืชชั้นต่ำจนถึงชีวิตสัตว์

ปราณ ไม่ใช่ตัวตนที่มองเห็นได้ แต่มันเป็นพลังงานที่ถูกใช้ในมวลสารต่างๆ สำหรับปราณที่แทรกอยู่ในสิ่งมีชีวิต เช่น มนุษย์ หากมนุษย์สิ้นชีวิตไปแล้ว ปราณจะไม่สามารถถูกควบคุมได้

ปราณกับจิตมีความสัมพันธ์แนบแน่น อุปมาดั่งม้ากับคนขี่ม้า จิตมีอำนาจเด็ดขาด ในการบังคับปราณในร่างกายของคนเราให้สมดุลกับพลังปราณภายนอกที่มีมากมายราวกับ มหาสมุทรอันกว้างใหญ่ ...”

จากความหมายของ “ปราณ” ในแง่นี้จะพบว่า “ปราณ” เป็นตัวเชื่อมของโลกแห่ง “กาย” อันประกอบด้วยอนุภาคต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันด้วยแรง 4 แบบ คือ แรงโน้มถ่วง แรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงนิวเคลียร์อย่างอ่อน และแรงนิวเคลียร์อย่างแข็ง

นอกจากนี้ จะเห็นว่า “ปราณ” ยังมีความสัมพันธ์กับ “จิต” อีกด้วย นั่นคือ นอกจากปราณจะเป็นพื้นฐานของโลกกายภาพแล้ว ปราณยังเป็นพื้นฐานของ “ชีวิต” อันประกอบด้วย “จิต” อีกเช่นกัน ปราณจึงเชื่อมโลกแห่ง “กาย” และ “จิต” เข้าไว้ด้วยกันอย่างแยกกันไม่ออก

“กำลังภายใน คือ พลังชีวิตที่มีอยู่ในตัวเราทุกคน แต่ไม่ปรากฏเป็นรูปลักษณะ ออกมาให้แลเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ก็เป็นสิ่งที่พวกเราสามารถรู้สึกรับรู้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี ไม่ใช่แค่คนเท่านั้นที่มีพลังเช่นนี้ จะว่าไปแล้ว จักรวาลล้วนเต็มไปด้วยพลังชีวิตเหล่านี้ ไม่ว่าจะบนฟ้า ในดิน หรือในต้นไม้ แต่ถ้ากล่าวเป็นพิเศษ เฉพาะกำลังภายในของคนเราจะพบว่า กำลังภายในของคนเราเกิดขึ้นมาจาก ‘องค์ประกอบแห่งชีวิต’ ทั้งที่เป็นรูปธรรมอย่างสุขภาพร่างกาย และที่เป็นนามธรรมอย่างจิต เจตนา สติ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และทำปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กันจนก่อให้เกิดเป็น ‘พลังงาน’ ที่เรียกว่า ‘ชี่’ ขึ้นภายในร่างกาย ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีแล้ว จะก่อให้เกิดพลังที่มีประสิทธิภาพและพละพลาพมากกว่าในกรณีที่ไม่ได้ฝึกฝนเป็นอันมาก ...”

จากความหมายของ “พลัง” ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง สตาร์ วอร์ส กับ “ปราณ” หรือ “ชี่” นั้นมีความหมายใกล้เคียงกันอย่างมาก ดังนั้น การเรียนรู้และฝึกฝน “พลัง” ของเหล่าอัศวินเจได อาจเปรียบได้กับการเรียนรู้เรื่อง “ปราณ” และการฝึกควบคุม “ปราณ” นั่นเอง

4.3 เกี่ยวกับระบบการฝึก “พลัง”

เมื่อ ลุค สกายวอล์คเกอร์ เริ่มฝึกเพื่อเป็นอัศวินเจได นั้น อาจารย์โยดา ไม่ได้ให้ลุคเริ่มฝึกพลังเลยแต่ให้ลุควิ่งกระโดดไปมา จากนั้นก็ให้เริ่มฝึกเอาเท้าชี้ฟ้า ฝึกรวบรวมพลัง เพื่อบังคับสิ่งของต่างๆ ทั้งหมดเป็นลำดับ เป็นขั้นเป็นตอนตามความก้าวหน้าของผู้ฝึก

การฝึกของเจไดนั้น สามารถอธิบายด้วยหลักวิชาของทางเอเชียตะวันออกได้ โดยการฝึกวิ่งแบกของหนักกระโดดไปมานั้นก็คือ การฝึกพื้นฐานร่างกายให้มีความแข็งแรง แต่มีความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้ร่างกายสามารถรับการฝึกในขั้นสูงต่อไป การฝึกเอาเท้าชี้ฟ้านั้นก็คือ หลักการฝึกโยคะ หรือ ฝึกโคจรพลังสู่ศีรษะ

ในแง่ของกายภาพก็เพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมองได้มากขึ้น กระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวและทำให้ความคิดของผู้ฝึกฝนฉับไวยิ่งขึ้น ในแง่ของ ‘พลัง’ คือ การฝึกให้ ‘พลัง’ ไปรวมอยู่ที่ ‘ศูนย์พลัง’ ในศีรษะ (จักร 7) เป็นการฝึกทะลวงพลังผ่านเส้นท่อของพลังที่แนบขึ้นมาตามกระดูกสันหลัง เพื่อให้ ‘พลัง’ โคจรไปได้สะดวกขึ้น อีกทั้งเป็นการกระตุ้นศูนย์พลังบนศีรษะเพื่อให้สามารถเปิดรับ ‘พลัง’ ที่มีอยู่ภายนอกได้มากยิ่งขึ้น โดยการฝึกเอาเท้าชี้ฟ้า ศีรษะที่มิดินนี้นับว่ามีความสำคัญมากในระบบการฝึกของทางเอเชียตะวันออก

ภาพที่ 3. การฝึกพลังของอัศวินเจได

(ที่มา : http://www.sciencealert.com/images/392994-training_web.jpg)

การฝึกอบรม ‘พลัง’ เพื่อบังคับสิ่งของต่างๆ ก็ไม่ต่างจากการฝึกสมาธิในแง่หนึ่ง จะพบว่าการใช้พลังยักสิ่งของต่างๆ ได้นั้น เพราะมีการรวบรวมพลังทั้งหมดเพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และการรวมพลังนั้นก็ไม่ได้ต่างจาก ‘การฝึกสมาธิ’ หรือ ‘การหัดควบคุมความคิด’ เลยแม้แต่น้อย

4.4 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในเชิง “ครู” กับ “ศิษย์”

นอกเหนือไปจากคุณสมบัติต่างๆ ในตัวผู้ฝึกและระบบการฝึกที่ถูกต้องแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการฝึกฝนวิทยายุทธก็คือ ครู ผู้ถ่ายทอดวิชา

ความสัมพันธ์ในเชิง ‘ครู’ กับ ‘ศิษย์’ ในทางตะวันออกนั้นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างมาก ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบกลไก แต่เป็นความสัมพันธ์ในแบบเฉพาะ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบ ‘ปัจเจก’ ต่อ ‘ปัจเจก’

ในระหว่างเจโดด้วยกัน จะเห็นถึงความชัดเจนในความสัมพันธ์แบบนี้มาก ตั้งแต่ความสัมพันธ์ระหว่าง โยดา กับ เบน (โอปี-วัน) เคโนบี, เบน เคโนบี กับ ลุค สกายวอล์กเกอร์, โอปี-วัน (เบน) กับ คาร์ธ

เวเดอร์ และ โยดากับ ลุค ทั้งหมดสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันแบบ ‘ครู’ กับ ‘ศิษย์’ ในแบบใกล้ชิด ซึ่งในแนวคิดแบบตะวันตกทั่วไปมีน้อยนักที่จะมีความสัมพันธ์แบบนี้

การศึกษาศาสตร์ตะวันออกให้ความสำคัญกับ ‘ผู้ถ่ายทอดวิชา’ เท่ากับวิชาที่ถ่ายทอด เพราะสิ่งที่ผู้ถ่ายทอดวิชาทำนั้นไม่เพียงแต่ถ่ายทอดวิชาให้ศิษย์เท่านั้น แต่ยังสามารถถ่ายทอด ‘ใจ’ และ ‘จิต’ ของผู้ถ่ายทอดให้ศิษย์ด้วย

ในศาสตร์ตะวันออก ครูจะเลือกศิษย์เอง โดยที่ครู จะทดสอบความตั้งใจของศิษย์เป็นเวลานานจนแน่ใจว่ามีคุณสมบัติเบื้องต้นที่จะเรียนรู้วิชานั้นได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ฐานะของศิษย์ไม่ใช่ผู้เรียนรู้วิชาเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นผู้สืบทอดวิชานั้นๆ อีกด้วย นั่นคือศิษย์ ซึ่งในอนาคตจะกลายเป็นครูต่อไปอีก และอีกเหตุผลหนึ่งคือ การถ่ายทอดวิชาจะได้ผล ศิษย์จะต้องมีพื้นฐานความคิดและจิตใจคล้ายคลึงหรือเหมือนกับครู เพราะในระดับสูง การเรียนรู้เป็นเรื่องของจิต ที่มีลักษณะไปในทางเดียวกันจะสามารถถ่ายทอดให้กันได้ง่ายกว่า

เมื่อ ลุค สกายวอล์กเกอร์ มาพบ โยดา ในครั้งแรก โยดา ดำเนินใจว่า

“สายตาของเจ้ามันจะมองไปไกลลิบๆ โน่น ขอบฟ้าเอ๋ย อนาคตเอ๋ย ใจของไอ้หนูนี้ มันไปไกลเหลือเกิน มันอยากจะผจญภัย อยากจะบินไปไหนต่อไหนก็ไม่ได้ เจอใครไม่ต้องการอย่างนั้น”

“ผมเข้าใจความรู้สึกของตัวเองดี” ลูคอธิบาย

“แกมันเป็นคนไม่มีความคิด!”

อีกครั้งที่โยดาถามเบนว่า

“เขาเริ่มฝึกพลังมาบ้างหรือยัง ข้าว่าตอนนี้จะหยุดเสียก็ไม่ช้าเกินไปนะ”

และ

“ข้าสอนเจไดมานาน ข้าจะเป็นคนบอกเองว่า คนไหนเรียนได้ เรียนไม่ได้”

ทั้งหมดนี้เป็นเหมือนการทดสอบของโยดาที่มีต่อลูก ครูย่อมเห็นจุดอ่อนของศิษย์ตั้งแต่ต้นที่เจอกัน และการทดสอบ นอกจากจะดูความหนักแน่น ความตั้งใจของศิษย์แล้ว ยังดูด้วยว่า ศิษย์นั้นพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองแค่ไหน จะเห็นได้ว่า ศาสตร์ตะวันออกนั้นเป็นศาสตร์ของการฝึกจิต ควบคู่ไปกับการฝึกกายเสมอ

เมื่อครูรับใครเข้าเป็นศิษย์ นั้นหมายถึงสัมพันธ์ในลักษณะพิเศษนี้ย่อมเกิดขึ้น และเป็นความสัมพันธ์แบบตลอดชีวิต ครูถือว่าศิษย์เป็นดั่งคนในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งความสัมพันธ์ในแบบครอบครัวนี้ทำให้ความเป็นกลไกของระบบการศึกษานั้นหายไป โยดากับลูก ร่วมกินอาหารด้วยกัน อยู่ในกระท่อม โคลนด้วยกัน หรือตอนที่โยดากำลังจะตาย ลูกก็ได้มานั่งเฝ้าอย่างใกล้ชิด ดูไม่ต่างจากคนในครอบครัวเดียวกัน

ดังนั้น การศึกษาศาสตร์ตะวันออกแบบมีครูก็เหมือนไม่มี คือมีแต่ ผู้แนะนำ (Instructor) แต่ไม่ได้มีความสัมพันธ์แบบ ‘ครู’ กับ ‘ศิษย์’

4.5 เกี่ยวกับด้านมืดของ “พลัง”

เมื่อโยดาขอรับลูกเป็นศิษย์คนสุดท้าย ลูกบอกกับโยดาว่าเขาไม่กลัวสิ่งใด โยดาจึงเสียใจไม่พูดอะไร แต่สุดท้ายก็พูดออกมาเบาๆ ว่า “เจ้าจะต้องกลัว”

พลังถูกแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ พลังฝ่าย ‘สว่าง’ ที่เป็นตัวตนของความดี ความรัก กุศลกรรมและความหวัง เจตที่สมบูรณ์จะเปี่ยมไปด้วยพลังนี้ ขณะที่ฝ่าย ‘มืด’ เปรียบดั่งตัวแทนของความเกลียด ความโกรธ ความกลัว

แนวคิดของศาสตร์ตะวันออกมีรากฐานอยู่บน ‘ปรัชญา’ แบบทวิภาวะ คือ ถือว่าทุกสรรพสิ่งในโลกแห่งปรากฏการณ์ล้วนเป็นของคู่ มีอ่อนย่อมมีแข็ง มีต่ำย่อมมีสูง มีคำย่อมมีขาว ทุกสิ่งล้วนมีคู่ตรงข้าม ซึ่งไม่ใช่คู่ที่จะทำลายล้างกัน แต่จะเป็นปัจจัยให้เกิดการเคลื่อนไหวเป็นวงกลมที่หมุนไปอย่างไม่หยุดหย่อน

ในต้นตระกูลทศกถาว่าไว้ว่า มีพลังอย่างหนึ่งซึ่งดำรงอยู่ได้ด้วยตัวของมันเอง ซึ่งอุบัติขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เป็นสากลและดำรงอยู่ทุกหนแห่ง พลังนี้มากที่จะอธิบายด้วยคำใดๆ เพราะโดยพื้นฐานแล้วมันคือ ‘พลังแห่งจิตใจ’

พลังนี้เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทวิภาวะ คือ ประสบการณ์ที่ตัวตนดำรงอยู่และผู้อื่นดำรงอยู่ เมื่อมีทวิภาวะเกิดขึ้น กระแสไฟฟ้าที่วุ่นก็จะก่อเกิดไหลเวียนอยู่ตลอดเวลา พลังนี้จึงเกิดขึ้นอย่างธรรมดาเพราะมันเป็นเพียงการขัดสีกันเองของทวิภาวะของ ‘เรา’ และ ‘โลก’ และทวิภาวะของ ‘เรา’ และ ‘ผู้อื่น’

เมื่อมีการแบ่งแยกระหว่างตัวเราและผู้อื่นเกิดขึ้น พลังก็เกิดขึ้น หากเราไปปฏิเสธ พยายามปิดบังการแบ่งแยกนั้นเสียก็จะเป็นเหตุของปัญหาต่างๆ แต่การรวมตัวเข้ากับการแบ่งแยกก็ไม่ได้เกิดผลดีแต่อย่างใด ดังนั้นสิ่งที่ควรทำคือ เข้าใจช่องว่าง ของทวิภาวะ โดยไม่พยายามไปรวมตัวหรือปฏิเสธปิดกั้นมัน ไม่มีใครจะปฏิเสธว่าตนเองปราศจากทวิภาวะ จิตใจของเรานั้นมีทั้งฝ่ายดีงามและชั่วร้าย เพียงแต่ในคนธรรมดาทั่วไปมักปิดกั้นความเลวร้ายของตนเองไว้ด้วยกรอบของ ‘ศีลธรรม’

สำหรับการฝึกฝนตนเองของเจไดนั้น การเรียนรู้เรื่องพลังด้านมืดจึงเป็นเหมือนบททดสอบของตนเองไปด้วย ‘เจได’ ไม่เกรงกลัวพลังด้านมืด แต่ต้องระวังไม่ให้มันเข้ามาครอบงำเท่านั้น เมื่อเริ่มฝึกใหม่ๆ โยดาได้เตือนลูกในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

“โทสะ ! มันเป็นเพียงโทสะ ความกลัวและก้าวร้าวหุนหัน ด้านมืดของพลังไหลเวียนอยู่ในตัวเจ้า มันจะส่งเสริมจิตใจในการต่อสู้ของเจ้าเพียงอย่างเดียว เจ้าต้องตั้งใจ ! ตั้งใจ! ตั้งใจ! ไม่เช่นนั้นแล้วจะต้องเสียค่าตอบแทนอย่างใหญ่หลวง”

“คำตอบแทนอะไรครับ”

“มันคือด้านมืดของพลัง เมื่อเจ้าเข้าสู่วิถีเส้นทางที่เลว ทุกอย่างก็จบสิ้น ไม่ต่างอะไรกับลูกศิษย์คนหนึ่งของโอบีวัน” (หมายถึง คาร์ธ เวเดอร์)

“ด้านมืดแข็งแกร่งกว่าหรือครับ”

“ไม่! เร็วกว่า ง่ายกว่า เข้าใจกว่า...”

“แล้วมีวิธีที่จะกลับจากด้านมืดมาสู่ด้านสว่างไหมครับ”

“แล้วเจ้าจะรู้เองในไม่ช้า เพียงปล่อยให้สงบและสันติ รอให้มันมาถึง เจ้าได้ใช้พลังเพื่อการเรียนรู้ ไม่ใช่เพื่อเข่นฆ่า...”

ลูก สกายวอล์คเกอร์ เป็นเจไดโดยสายเลือด นั่นเป็นสิ่งที่โยดาและเบน ต่างก็หวังไว้ที่เจไดในใจว่า ลูกอาจจะไม่สามารถต้านทาน ‘พลังมืด’ ได้ เช่นเดียวกับพ่อของเขา ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่ง จักรพรรดิและคาร์ธ เวเดอร์ ที่รู้ดีเช่นกัน ลูกจึงเป็นเหมือนผู้กุมชะตาของจักรวาลเอาไว้ หากลูกเลือกฝ่ายพลังด้านมืด จักรวรรดิก็จะมิชยเหนือจักรวาลในทันที

ในความคิดของตะวันตกที่ยืดหยุ่นและมีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic) กว่าแบบตะวันตก ถือว่า ‘ด้านมืดของพลัง’ ไม่ได้มีความเลวร้ายในตัวเอง แต่เป็นเพียงคุณสมบัติอย่างหนึ่ง แต่ผู้ที่ถูกคุณสมบัติที่เข้าครอบงำก็จะใช้ ‘พลัง’ ไปในทางที่ผิดและเป็นอันตรายแก่ผู้อื่นได้

แต่ผู้ที่ถูกพลังด้านมืดเข้าครอบงำก็ใช้ว่าจะเป็นคนเลวตลอดไป เช่น คาร์ธ เวเดอร์ ทำยที่สุดก็กลับคืนสู่ด้านสว่างได้ แม้จะในนาทียุคสุดท้ายของชีวิตก็ตาม

ภาพที่ 4. คาร์ธ เวเดอร์ อดีตอัศวินเจไดที่ตกสู่ด้านมืด

(ที่มา : http://www.noz-cdn.de/media/2015/12/16/imago55177959h_201512161820_full.jpg)

หลักของศาสตร์ตะวันออกจึงเหมือนถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อให้สามารถแปรพลังด้านมืดเป็นด้านสว่าง เพราะทั้งสองด้านเหมือนเป็นสัญลักษณ์ภายในจิตวิญญาณของแต่ละคน คนแต่ละคนล้วนมี ‘ด้านสว่าง’ และ ‘ด้านมืด’ มี ‘คนดี’ และ ‘คนเลว’ อยู่ในตัวเองทั้งสิ้น บุคลิก พฤติกรรมที่แตกต่างกันไป นั่นคือส่วนผสมของ ‘พลังด้านสว่าง’ และ ‘พลังด้านมืด’ ในแต่ละคน ศาสตร์ตะวันออกจึงไม่เชื่อว่า คนจะแปรเปลี่ยนไม่ได้ เพราะการเคลื่อนไหวในทิวภวะนั้นเป็นแบบยึดหยุ่น ไม่ได้หยุดนิ่งตายตัว แต่สำหรับคนธรรมดาทั่วไปนั้น ย่อมมีแนวโน้มไปในทางด้านใดด้านหนึ่งมากกว่าและยากที่จะแปรเปลี่ยนเท่านั้น

โยดาเองก็ไม่ได้ยอมรับหรือปฏิเสธพลังด้านมืด โยดารู้ถึงการดำรงอยู่ของมัน แต่ก็ไม่ได้บอกว่ามันเหนือกว่าในแง่ปริมาณหรือคุณภาพแต่อย่างใด พลังด้านมืดจึงเป็นสิ่งที่เจได ต้องเรียนรู้ โดยผ่านบททดสอบที่แทบต้องเอาชีวิตของตนเองเป็นเดิมพัน ก่อนที่จะกลายเป็นเจไดที่สมบูรณ์

4.6 ใบหน้าที่แท้จริง

“ใบหน้าที่แท้จริงของเธอเป็นเช่นไร?”

ปรีศนาธรรมของ ‘เซน’

ปรมาจารย์ของเจไดอย่างโยดา รู้ความเป็นมาและชะตากรรมของศิษย์ของตนดี สิ่งที่โยดาทำไม่เพียงแต่ทำให้เด็กหนุ่มชาวไร่คนหนึ่งแข็งแกร่งขึ้นเป็นนักรบเท่านั้น แต่โยดาได้เปิดสมรรถภาพภายในของลูกเพื่อให้เขาได้รู้ว่า จริงๆ แล้วนั่น เขากำลังต่อกรอยู่กับใคร

การพัฒนาด้านจิตวิญญาณของคนนั้น เหมือนกับแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ ครั้งแล้วครั้งเล่า โดยที่ไม่มีทางรู้เลยว่า เราผ่านมาก็ข้อแล้ว และจะต้องทำต่อไปอีกเท่าไร ‘เจได’ หรือ ‘ผู้ฝึกพลัง’ ไม่อยู่นอกกฎเกณฑ์นี้

สิ่งที่โยดาบอกกับลูกว่าเราจะต้องกลัว แต่โยดาไม่เคยบอกเลยว่าสิ่งนั้นคืออะไร โยดาก็ไม่แตกต่างจากอาจารย์เซน ไม่เคยบอกอะไรตรงๆ แก่ศิษย์ แต่กลับให้ศิษย์สะสมประสบการณ์เพื่อเรียนรู้เองมากกว่า

วันหนึ่งโยดาพาลูกมาที่ต้นไม้แห่งมายาที่บรรยากาศบริเวณนั้นน่าสะพรึงกลัวมาก โยดาให้ลูกเข้าไปในนั้น “ที่นั่นเต็มไปด้วยพลังด้านมืด เป็นเขตของปีศาจ เจ้าต้องเข้าไป... ในนั้น”

“ในนั้นมีอะไรครับ” ลูคถาม

“มีเพียงสิ่งที่เจ้านำเข้าไปด้วย...” โยดาตอบอย่างเป็นปริศนา

ลูคพบกับดาร์ธ เวเดอร์ ในถ้ำนั้น เขาใช้กระบี่แสงฟันดาร์ธ เวเดอร์ จนคอขาด แต่สิ่งที่เขาต้องตะลึงที่สุด คือ ใบหน้าใต้น้ำกากของดาร์ธ เวเดอร์ นั่นคือใบหน้าของเขาเอง

ภาพมานั้นมีความหมายเช่นไร โยดาจึงเงียบ ไม่ได้เอ่ยปากใดๆในเรื่องนี้

ภาพที่ 5. ลูคฟันหัวของดาร์ธ เวเดอร์ แต่ภาพที่ปรากฏกลับเป็นใบหน้าของตน

(ที่มา : <http://static1.techinsider.io/image/562929aab86ef16008c4039-1259-533/star-wars-luke-skywalker-darth-vader-mask.jpg>)

สำหรับหลักของศาสตร์ตะวันออกเชื่อว่า ศัตรูที่เข้มแข็งที่สุด ที่ทำลายยากที่สุด ไม่ใช่คนอื่นไกล คือตัวเราเอง ผู้ที่ชนะตนเองได้ย่อมยิ่งใหญ่กว่าชนะผู้อื่น และผู้ที่จะต้องกรกับตัวเองได้ก็คือตัวเองเท่านั้น

ความกลัว ความโกรธ หรือความเศร้าเสียใจ ล้วนแต่เป็นผลมาจาก ‘พลังด้านมืด’ หรือ ‘จิตใจ’ ฝ่ายต่ำ สิ่งเหล่านี้เกิดจากความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง แม้ไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่ก็อาจทำอันตรายแก่ ‘ตนเอง’ และ ‘ผู้อื่น’ ได้

การที่ ‘ตัวเอง’ เป็นสิ่งที่ต่อกรยากที่สุดเพราะเราอยู่กับมันตลอดเวลา แต่เราก็ไม่เคยเห็นมันจริงๆ และมันสามารถแปรเปลี่ยนเป็นหน้ากากไปได้มากมายไม่สิ้นสุด จิตใจไม่มีอะไรฉลาดไปกว่า ‘ตัวเรา’ ซึ่งสามารถสร้าง ‘เหตุผล’ ขึ้นมาอ้างเพื่อปิดบัง ‘ความผิดพลาด’ ก็ได้ ทำไว้ได้อย่างแนบเนียน คนจำนวนไม่น้อยสร้างตัวตนขึ้นมาเป็น ‘เกราะ’ หรือ ‘เปลือก’ หรือ ‘หน้ากาก’ ขึ้นมา

ปิดบังตัวเองจากใบหน้าที่แท้จริง จิตใจแบบนี้ยากแก่การเอาชนะ เพราะมันทำตัวเหมือนมิตร แสร้งว่าอาทรต่อเราเสมอ โชคดีที่จิตใจแบบนี้ไม่หลอกตัวมันเอง และมันทำหน้าที่ใดก็ทำหน้าที่นั้นอย่างเที่ยงตรง เมื่อ ‘หน้ากาก’ นั้นหนาเข้า หนาเข้า มันก็จะกลายเป็นใบหน้าจริงๆ ไปเสียเอง ไม่ต่างอะไรไปจากคาร์ธ เวเดอร์ ที่ต้องสวมหน้ากากชั่วร้ายเอาไว้ตลอดเวลา

ทุกคนมีหน้ากานี้กันทั้งนั้น เพียงแต่ในกรณีของคนทั่วไปไม่ได้ออกมาชัดเจนเหมือนหน้ากากของเวเดอร์เท่านั้น และการต่อสู้กับความจริงนี้ ไม่มีอะไรดีไปกว่าการเข้าเผชิญหน้ากับตัวเอง

โยดาจึงให้ลูกลงไปในต้นไม้แห่งมายา เพื่อให้ลูกลงได้พบว่า ภายในใจของเรายังมีสิ่งใดแฝงเร้นอยู่ และเนื้อแท้ของมายานั้นเป็นเช่นไร “จงต่อสู้กับตัวของเธอเอง” นี่คือความหมายที่โยดาบอกแก่ลูก เมื่อลูกลงออกมา เขาก็รู้แล้วว่าระหว่างคาร์ธ เวเดอร์ กับตัวเขาเองนั้น ใครจะเป็นศัตรูที่น่ากลัวไปกว่ากัน

หลักแรกของมวยไทจี้กล่าวไว้ว่า ‘จงลงทุนในสิ่งที่ขาดทุน’

หลักสุดท้ายของมวยไทจี้กล่าวไว้ว่า ‘จงละทิ้งตัวตน’

ทั้งสองหลักนั้นคือ เรื่องเดียวกันนั่นเอง นั่นก็คือ ‘ละอัตตาตนเอง โอนอ่อนตามผู้อื่น’ หลักการต่อสู้ที่ใช้ได้ทั้งสมรภูมิภายนอกและภายในตนเอง

การเก็บกดพลังด้านมืดไว้ โดยเฉพาะพลังทางเพศ เป็นสิ่งที่ไม่เกิดผลดีต่อการฝึกฝน เพราะความรุนแรงของพลังชนิดนี้ยากแก่การต้านทาน และเมื่อปิดทางออกทางหลักของมันไว้ มันก็จะหาทางออกทางอื่นออกมา กลายเป็นความผิดเพี้ยนเบี่ยงเบน เกิดปัญหาตามมามากมาย วิธีที่จะต่อสู้กับพลังด้านมืดก็คือ แปรเปลี่ยนมันให้เป็นพลังสว่าง ความรักในรูปแบบของความปรารถนาที่แปรเปลี่ยนเป็นความรักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า พลังทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นพลังการกระทำ พลังความคิดสร้างสรรค์ พลังเพื่อความแข็งแกร่ง

การแปรเปลี่ยนนี้เอง คือ หลักสำคัญของศาสตร์ตะวันออก เมื่อเราสามารถแปรเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจเดิมๆ ที่มีอยู่ให้หมดไป ดักแต่ที่ทิ้งกราบเก่าของตนเองก็จะกลายเป็นผีเสื้อที่งดงาม และใบหน้าที่แท้จริงก็ย่อมปรากฏขึ้นมา

แม้ลูก สกายวอล์กเกอร์ จะมีชื่อเสียงเรื่องใจร้อน ไม่อดทน แต่ข้อดีของเขาก็คือ เขาเป็นคนที่รักเพื่อน ไม่ยอมทิ้งเพื่อนที่เดือดร้อน ข้อดีนี้เองทำให้เขาต้องโดนทดสอบอีกครั้ง คราวนี้ไม่ใช่ภาพมายา แต่เป็นของจริง

ระหว่างการไปช่วยเพื่อนที่กำลังจะตาย ทั้งการฝึกไปกลางคัน อาจเสี่ยงต่อการตกอยู่ใต้พลังด้านมืดตลอดกาล กับการยอมสูญเสียเพื่อนของตนไป ยอมฝึกต่อให้สำเร็จ

เบน เคโนบี เตือนลูกด้วยความหวังดี เขายังไม่พร้อม ยังใช้พลังได้ไม่คล่องตั้งใจปรารถนา ซึ่งในตอนนี้จะอันตรายที่สุดเพราะสามารถเดินสู่พลังด้านมืดได้ง่าย ทั้งโยดาและเบนบอกว่า เขาคือ ‘เจไดคนสุดท้าย’ เป็นความหวังเดียวของ ‘เจได’ แต่ลูกนั้นตัดสินใจไปช่วยเพื่อนของเขา ชะตากรรมบางอย่าง แม้พลังก็ไม่อาจเข้าไปแทรกแซงได้

โยดาเองก็รู้ดี หากลูกผ่านบททดสอบนี้ เขาก็ไม่จำเป็นต้องฝึกอีกแล้ว หากลูกไม่กลายมาเป็นเจไดคนสุดท้าย เขาก็จะกลายเป็นดาร์ธ เวเดอร์ คนใหม่อย่างสมบูรณ์

ลูก เષชัญหน้ากับ ดาร์ธ เวเดอร์ ในครั้งแรกนั้น เขาต้องสูญเสียมือไปข้างหนึ่งเพื่อแลกกับความจริงที่ว่า ‘เวเดอร์’ คือ ‘พ่อ’ ของเขาเอง ลูกบอบช้ำแทบเอาชีวิตไม่รอด แทนที่จะเป็นฝ่ายไปช่วยเพื่อน เพื่อนของเขาต่างหากที่ช่วยเขาให้รอดพ้นจากความตายในนาทีสุดท้าย

ลูก โชคดีที่ไม่ชนะ แต่ก็ไม่แพ้ (โดนพลังด้านมืดเข้าครอบงำ) ลูกทำได้แค่ประคองตัวให้ ‘เสมอ’ และเขารู้ดีว่า การเષชัญหน้ากันครั้งสุดท้ายนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้อย่างแน่นอน เมื่อนั้น โบหน้า ที่แท้จริงภายใต้หน้ากากอันหนาทึบหรือบางเบาของแต่ละคนจะปรากฏออกมาอย่างชัดเจน

4.7 เกี่ยวกับการต่อสู้ของเจได

ลูก สกายวอล์กเกอร์ ก้าวสู่วิถีเจไดเต็มตัว ลูกบุกเข้าไปช่วยเพื่อนจากเหล่าร้ายอย่างไม่หวาดกลัวต่อสิ่งใด แต่สิ่งที่เขาหวั่นไหวมากกว่าก็คือ อดีตและสายเลือดอันไม่มีทางเปลี่ยนแปลงการต่อสู้กับพ่อของตัวเองอย่างไม่อาจเลี่ยงได้

อาวุธเดียวที่ลูกนำเข้าไปเષชัญหน้ากับจักรพรรดิและดาร์ธ เวเดอร์ ‘พ่อของเขา’ กลับไม่ใช่ ‘กระบี่แสง’ แต่เป็นความเชื่อมั่นและศรัทธาในพลังด้านสว่างในตัวของเขาเอง เขาเชื่อว่า ดาร์ธ เวเดอร์ จะกลับมาเป็น ‘พ่อ’ คนเดิมของเขาได้

ขณะที่อาวุธที่จักรพรรดิใช้ต่อสู้ก็คือ ‘โทสะ’ ในตัวของ ‘ลูก’ เอง การต่อสู้ครั้งนี้จึงไม่ได้ตัดสินที่วิชาฝีมืออีกต่อไป แต่เป็นการต่อสู้กันเองของพลัง ‘พลังด้านสว่าง’ กับ ‘พลังด้านมืด’ ที่พุ่งพล่านอยู่ในตัวของลูก สกายวอล์กเกอร์ นั่นเอง

เมื่อบรรดาจอมยุทธ์หรือ ‘นักรบ’ ในระดับยอดฝีมือประลองกัน การตัดสินแพ้ชนะไม่ได้อยู่ที่วิชาฝีมือแล้ว แต่อยู่ที่ใจของแต่ละฝ่าย นั่นคือ จิตวิญญาณของฝ่ายใครจะพัฒนาไปมากกว่ากัน ฝ่ายที่คิดทำร้ายฝ่ายตรงข้ามก่อน ระเบิดช่องว่างขึ้น ทำให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถเข้าโจมตีได้ในชั่วพริบตา และนั่นย่อมหมายถึงผลแพ้ชนะที่ตามมา

ในอีกแง่หนึ่ง แพ้ ชนะ ย่อมถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว อำนาจของคุณธรรม ความดีงาม และความรัก ย่อมมีชัยชนะเหนือ ‘อวิชชา’ ทั้งปวง

ลักษณะเด่นของมวยภายในแต่ละสาย ไม่ว่าจะเป็นความหนักแน่นของมวยสิงห์ ความต่อเนื่องของมวยไทจี การเคลื่อนไหวเป็นวงกลมของมวยฝ่ามือมังกรสิบแปดทิศ และการปล่อยพลังที่รุนแรงของมวย ไป่ยกี้ ถูกนำมาประสานกันด้วยจิตใจแห่งความรักที่ไม่ใช่ความรักแบบค้นหา แต่เป็นความรักที่แท้จริง ที่ไม่เอาอวดตาของตนเองมาเป็นที่ตั้ง

มวยภายในที่แท้จริงฝึกไปเพื่อ ‘รัก’ ผู้อื่นเท่านั้น มิใช่เพื่อทำลาย และผู้ที่รักผู้อื่นได้อย่างแท้จริงก็คือ ผู้ที่ละทิ้งอวดตาของตนได้แล้วเท่านั้น

ในการเผชิญหน้าครั้งสุดท้าย จักรพรรดิวางแผนให้ยานของฝ่ายกบฏเข้ามาติดกับ แล้วใช้กองกำลังทั้งหมดเข้าทำลายยานฝ่ายกบฏทีละลำ ลูกยืนดูภาพพวกของตนโดนทำลาย ขณะเดียวกันเขาก็ไม่มีประสงค์ที่จะสู้กับพ่อของเขาเอง ในใจของเขาเต็มไปด้วยความขัดแย้ง ลูกทนไม่ได้ที่เห็นเพื่อนจะต้องตายไป ขณะที่วิธีที่จะช่วยเพื่อนก็คือสู้ แต่เมื่อไหร่ที่เขาสู้ เขาก็อาจจะตกอยู่ในอำนาจของพลังด้านมืดตลอดไป

สภาพเช่นนั้น มันอยู่นอกเหนือกรอบแห่ง ‘ลูก’ หรือ ‘ผิด’ สำหรับคนทั่วไปจะมาตัดสินในโลกของ ‘นักรบ’ ย่อมต้องแสวงหา ‘ความเป็นไป’ ใน ‘ความตาย’ คาบที่พินลงไปยอมไม่ใช่เพื่อความเกลียดชัง แต่พินลงไปด้วย ‘จิต’ ที่ปล่อยวางตัวตนจากความยึดมั่นทั้งปวง ‘นักรบ’ จึงพินคาบลงไปที่จิตใจที่ยังยึดมั่นกับความคิดหนึ่งใดของตน และด้วยจิตใจแห่งความรักที่แท้จริงนั้น นักรบจึงจะรู้ว่า เขาควรจะประนีประนอมกับสิ่งใดและไม่ควร ‘ปราณี’ ต่อสิ่งใด

ลูคไม่ใช่เจไดที่สมบูรณ์แบบ แต่สุดท้ายด้วยความผูกพันที่เขามีต่อเพื่อนก็แปรเปลี่ยนเป็นโทสะ จนหมัด กระบี่แสงในมือของเขาก็ต้องทำหน้าที่ของมัน ลูคไล่ฟันพ่อของเขาอย่างบ้าคลั่ง จนเขาสามารถฟันมือของพ่อเขาขาดไปข้างหนึ่ง เพียงการฟันอีกครั้งเดียวเท่านั้น เขาก็จะฆ่าพ่อของตัวเอง และตกอยู่ในความมืดตลอดกาล แต่ลูคกลับหยุด แล้วปีดกระบี่แสง

“ท่านแพ้แล้ว” ลูคบอกกับจักรพรรดิ “ข้าคือเจได เหมือนอย่างพ่อข้าเคยเป็น”

ในที่สุด ความเชื่อมั่นและศรัทธาของลูคก็สามารถทำให้คาร์ธ เวเดอร์ กลับคืนมาเป็น ‘อนาคิน สกายวอล์คเกอร์’ ได้ คาร์ธ เวเดอร์ ยอมสละชีวิตของตนทำลายจักรพรรดิเพื่อช่วยลูคชาย และจักรวาลเอาไว้

ภาพที่ 6. การปะทะกันระหว่าง ลูค สกายวอล์คเกอร์ และ คาร์ธ เวเดอร์

(ที่มา : http://cdn1.theodysseyonline.com/files/2016/01/31/635898164926923803-600619117_luke%20vader%20jedi.jpg)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในการ วิเคราะห์อิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

เต๋า ในตอนแรกไม่ใช่ลัทธิ และไม่ใช่ทั้งศาสนา เพราะเต๋าปราศจากพิธีกรรม ปราศจากความเชื่อให้ยึดมั่นถือมั่น หากมุ่งเข้าสู่เนื้อหาสาระโดยตรง หากเต๋าเป็นลัทธิความเชื่อหรือเป็นศาสนา ดังสมัยต่อมา เต๋าก็แยกอยู่ต่างหากจากชีวิตจริง เพราะสิ่งทั้งสองเป็นสิ่งอยู่ภายนอก เป็นของเทียม ศาสนาและลัทธิความเชื่อใดๆ ครอบงำที่ยังเป็นความเชื่อ เป็นศาสนาอยู่ ก็เป็นของเทียม จนกว่า ศาสนาและความเชื่อนั้นจะละลายไหลเข้ามารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเราเท่านั้น นั่นคือชีวิต และชีวิตเป็นของจริง เป็นส่วนที่หนักแน่นและสมเหตุสมผล เต๋าจึงไม่ใช่ทั้งศาสนาและลัทธิความเชื่อ หากเต๋าคือ “วิถีชีวิต” นั่นเอง เมื่อคนได้แลเห็น ใจของเขาย่อมสว่าง หนทางอันยิ่งใหญ่ย่อมเปิดออก เป็นหนทางอันยิ่งใหญ่ที่รวมทางเล็กทางน้อยทุกสายไว้ภายใน เราเพียงแต่เดินไปโดยมิต้องกังวล เราเดินตามทางไปโดยมิต้องตั้งจุดหมายหรือวางแผนการ ชีวิตของเราจะเป็นไปเอง เรียบง่าย ดังการไหลของน้ำ ดังนกที่บินอยู่บนอากาศ และดังปลาที่แหวกว่ายอยู่ในสายธาร เราจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกอย่างเหมาะสมกลมกลืน เราจะอยู่ในสังคมที่สับสนด้วยใจที่สว่าง โดยมิต้องหลบเข้าป่าบวช หรือหนีหน้าออกจากสังคม เราจะรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับโลกและธรรมชาติ ลีลาจังหวะชีวิตของเราจะดำเนินไปอย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ พร้อมๆกับการหมุนของโลก ดังการเปลี่ยนฤดู หรือดังใบไม้ที่พลิ้วไหวกับสายลม (พจนานุกรมสันติ 2533:)

กำลังภายใน คือพลังแห่งชีวิตที่มีอยู่ในตัวของพวกเราทุกคน แต่ไม่ปรากฏเป็นรูปลักษณะ ออกมาให้แลเห็นด้วยตาเปล่า แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่สามารถรู้สึกรับรู้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี กำลังภายในของคนเราเกิดขึ้นมาจากองค์ประกอบแห่งชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมอย่างสุขภาพ ร่างกาย และที่เป็นนามธรรมอย่างจิต เจตนา สติ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และทำปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กัน จนก่อให้เกิดเป็น “พลังงาน” ที่เรียกในภาษาจีนว่า “จี่” ขึ้นภายในร่างกายของคนเรา พลังงาน นี้ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีแล้ว จะก่อให้เกิดพลังที่มี

ประสิทธิภาพและพลังงานมากกว่าในกรณีที่ไม่ได้ฝึกฝนเป็นอย่างมาก ตามปกติ พลังงานนี้แยกได้ออกเป็น พลังก่อนกำเนิด กับพลังหลังกำเนิด พลังก่อนกำเนิดเป็นพลังที่แต่ละคนได้รับติดตัวมาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติ ซึ่งมีมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ส่วนพลังหลังกำเนิดเป็นพลังที่เกิดจากลมปราณ หรือลมหายใจเผาผลาญอาหารเปลี่ยนให้เป็นพลังงาน โดยมีจิตเป็นผู้ควบคุม เพราะฉะนั้น พลังหลังกำเนิดนี้เป็นสิ่งที่สามารถทำให้เพิ่มพูนสูงขึ้นได้ด้วยการหมั่นฝึกสมาธิจิตและการหายใจ หรือการเดินลมปราณให้ถูกวิธี ซึ่งจะไปบริหารกายให้เนื้อเยื่อและอวัยวะภายในแกร่งกล้าทนทาน อันจะก่อผลให้เกิดพลังเสริมสมรรถภาพของร่างกาย ให้ได้ประสิทธิผลสมบูรณ์และแข็งแรงทนทาน ยิ่งขึ้นกว่าปกติของคนทั่วไป การฝึกฝนพลังหลังกำเนิดนี้แหละ ที่มีความหมายมากในวิชากำลังฝีมือของจีน ที่ทำให้คนตัวเล็กสามารถโค่นคนตัวใหญ่ได้ บทบาทของกำลังภายในเป็นเพียงส่วนเสริมให้วิทยายุทธมีอานุภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (สุวินัย ภรณวลัย 2538:32-33)

เซน เป็นนิกายในศาสนาพุทธฝ่ายมหายาน นับถือกันอย่างแพร่หลายในแถบเอเชียตะวันออกเฉียง (จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลี) มีต้นกำเนิดจากประเทศอินเดีย พัฒนาที่ประเทศจีน ก่อนที่จะถูกเผยแพร่มาสู่เกาหลีและเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น โดยได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋า ในช่วงระหว่างที่เผยแพร่มาสู่ญี่ปุ่น การฝึกตนของนิกายเซน เน้นที่การนั่งสมาธิเพื่อการรู้แจ้ง เซน ยึดถือหลักปฏิบัติธรรมตามหลักของพระพุทธเจ้า ตามหลักของการฝึกสติ อริยสัจ 4 และมรรค 8 อีกทั้ง เซนยังได้แฝงเอาพุทธปรัชญา แบบเซน ไว้อย่างแนบแน่น (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี 2558: ออนไลน์)

จากการศึกษา แนวคิดเอเชียตะวันออกเฉียงที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส จะเห็นได้ว่า จอร์จ ลูคัส ผู้แต่งเรื่องสตาร์ วอร์สนั้น มีความชื่นชอบและความสนใจเป็นพิเศษในวัฒนธรรมตะวันออก และได้รับแรงบันดาลใจหลักๆ ในการสร้างภาพยนตร์ชุด สตาร์ วอร์ส มาจากงานภาพยนตร์ของอะกิระ คุโรซะวะ ลูคัสได้นำเอาเค้าโครงเรื่อง แก่นเรื่อง และลักษณะเด่นในด้านแนวคิด และวัฒนธรรมตะวันออกทั้งในด้านปรัชญา จิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต มาดัดแปลงและตีความเสียใหม่ให้เข้ากับวัตถุประสงค์ที่ตนต้องการ โดยไม่ได้มีการอ้างอิงโดยตรง มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบดั้งเดิม และนำวัฒนธรรมตะวันออกมาผสมผสานกับวัฒนธรรมตะวันตกเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย และตอบสนองผู้ชม โดยการนำเสนอแนวคิดและลักษณะเด่นทางด้านแนวคิดแบบเอเชียตะวันออกเฉียงในหลายๆ รูปแบบ ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดในการนำเสนอแนวคิดของลูคัสนั้นก็คือ อัสวินเจได ซึ่งอัสวินเจไดนั้น จะมีลักษณะภายนอกเหมือนกับนักพรตของลัทธิเต๋ายึดมั่นในพลัง (Force) มีหน้าที่ในการปกป้อง รักษาสันติภาพและความยุติธรรมเพื่อความสงบ

เรียบร้อยในสาขารัฐกาแลคติก รวมทั้งต่อต้านกับซิช ศัตรูที่ร้ายกาจ ผู้ที่เรียนรู้และใช้พลังด้านมืด อัจฉินเจไดมินิสัยรักสันโดษ มีคุณธรรม มีการฝึกฝนการใช้พลัง ซึ่งพลังในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สนั้น เปรียบเสมือนกับปราณ ชี่ หรือกำลังภายใน ในศาสตร์วิทยายุทธของจีน และการฝึกพลัง นั้นก็สามารถอธิบายได้ด้วยหลักวิชาของทางตะวันออกได้ โดยการฝึกวิ่งแบกของหนัก กระโดดไป มา เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง และมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อที่สามารถรับการฝึกในขั้นต่อไปได้ และมีการ ฝึกเอาเท้าชี้ฟ้าหัวที่มดิน นั่นก็คือ หลักการฝึกโยคะ หรือฝึกโคจรพลังสู่ศีรษะ และมีการฝึกควบคุม พลัง เพื่อใช้บังคับสิ่งของต่างๆ ก็ไม่ต่างกับการฝึกสมาธิในแง่หนึ่ง จะพบว่าการใช้พลังยกลสิ่งของ ต่างๆ ได้นั้น เพราะมีการรวบรวมพลังทั้งหมดเพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และการรวบรวม พลังนั้นก็ไม่ได้ต่างไปจากการฝึกสมาธิ หรือการหัดควบคุมความคิดแต่อย่างใด อีกทั้งยังมีการกล่าวถึง ปริศนาธรรมของเซนที่ว่า “ใบหน้าที่แท้จริงของเธอเป็นเช่นไร ?” เพื่อเป็นการพัฒนาทางด้านจิต วิญญาณว่าอยู่ในระดับใด และเป็นเครื่องมือตรวจสอบความเข้าใจและความรู้แจ้งของศิษย์ นอกจากนี้ จะเป็นปริศนาที่ใช้เป็นเครื่องทดสอบประสบการณ์ทางจิตของศิษย์แล้ว อีกเหตุผลหนึ่งก็เพื่อทำลาย ความคิดและการใช้ภาษาในระดับปกติ จุดมุ่งหมายคือการพยายามทำให้เกิดการแสดงออกของความ จริงแท้ โดยการทำลายความคิดปรุงแต่งต่างๆ ที่เกิดจากกิเลสตัณหาและอวิชชา เหมือนดั่งคำสอน และหลักปฏิบัติของเซน

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออกที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปรัชญาและแนวคิดต่างๆ ในเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดปรัชญาเต๋า และเซน รวมไปถึงต้องศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดอื่นๆ ด้วย เช่น ลัทธิบูชิโด มวยจีนหรือมวยภายใน เพื่อจะได้มีความเข้าใจถึงแนวคิดแบบเอเชียตะวันออก ทั้งในด้านปรัชญา ครอบคลุมถึงเรื่องจิตวิญญาณ ศาสนา และพฤติกรรมการใช้ชีวิต เพื่อให้สามารถวิเคราะห์แนวคิด ต่างๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส กรณีศึกษาอิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออกนั้นแสดงให้เห็นว่าเรื่องนี้ แนวคิดแบบเอเชียตะวันออกมีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส ซึ่งได้กลายเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัย (Pop culture) อีกทั้งยังสามารถทำให้ผู้ศึกษาทราบถึง มุมมองของชาวตะวันตก (Western world) ที่มีต่อเอเชียตะวันออกอีกด้วย

หากต้องการศึกษาภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สนอกจากเรื่องอิทธิพลแนวคิดเอเชียตะวันออก
แล้วนั้น ยังมีเรื่องอื่นๆที่น่าสนใจต่อไปได้ เช่น ปรัชญาไซไฟในภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์ส หรือ
ปัจจัยที่ส่งผลให้ภาพยนตร์เรื่องสตาร์ วอร์สกลายเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัย กลายเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

คลีรี, โธมัส. (2545). **บุชิโด กฎของซามูไร**. พิมพ์ครั้งที่1. แปลจาก Code of The Samurai. แปลโดย กอปรเชษฐ ตย์คานนท์. กรุงเทพฯ: ท้อปปริ้นท์ พับบลิคเคชั่น.

ชาติรี แซ่บ่าง. (2551). **ปรัชญาเต๋า**. พิมพ์ครั้งที่2 ฉบับปรับปรุง. สมุทรปราการ: รัชดาโพธิ์ทิพย์.

เซนไค ชิบายามะ. (2526). **ดอกไม้ไม่จำนรรจ์**. แปลโดย พจนา จันทรสันติ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

ดิช นัท ฮันท์. (2532). **กัญแจเซน**. แปลโดย พจนา จันทรสันติ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.

พจนา จันทรสันติ. (2521). **วิถีแห่งเต๋า**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.

พจนา จันทรสันติ. (2533). **วิถีแห่งเต๋า**. พิมพ์ครั้งที่11. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

เหล่าซือ [นามแฝง]. (2535). **วิทยายุทธ์เซน**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

สุวินัย ภรณวลัย. (2538). **คัมภีร์จอมยุทธ์ วิทยายุทธ์ยุคโลกาภิวัตน์**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2540). **คำบรรยายพระไตรปิฎก**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: ยูวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย.

Brode, Douglas; Deyneka, Leah. (2012). **Sex, Politics, and Religion in Star Wars: An Anthology**. Maryland: Scarecrow Press.

Cheng, Chung-ying. (1973). **On Zen (Ch'an) Language and Zen Paradoxes**. Journal of Chinese Philosophy 1: 77-102.

Decker, Kevin S.; Eberl, Jason T.; Irwin, William. (2013). **Star Wars and Philosophy: More Powerful than You Can Possibly Imagine**. Illinois: Carus Publishing.

Kraemer, Ross; Cassidy, William; Schwartz, Susan L. (2009). **Religions Of Star Trek**. Colorado: Westview Press.

ฐานข้อมูลออนไลน์

ข่าวสด. (2557). **ไม่ใช่แค่ข่าวๆ เปิดงานวิจัย "เจไดนิยม" จากหนังสือการ์ วอร์ จะผันเป็นศาสนาใหม่หรือไม่**. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

http://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=TVRReE5ETTBNeK0yTVE9PQ==

มหาวิทยาลัยธรรมกาย แคลิฟอร์เนีย. (2558). **ศาสนาจินโต**. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://book.dou.us/doku.php?id=df404:9>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). **เจได**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%88%E0%B9%84%E0%B8%94>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). **ซิธ**. เข้าถึงเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8B%E0%B8%B4%E0%B8%98>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). **เซน**. เข้าถึงเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%99>

เวทิน ชาติกุล. (ม.ป.ป.). **ศาสตร์ตะวันออกและอัศวินเจได**. เข้าถึงเมื่อ 29 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

[http://www.dragon-press.com/content-"ศาสตร์ตะวันออกและอัศวินเจได"-4-6691-105211-1.html](http://www.dragon-press.com/content-)

สุทธิดา มะลิแก้ว. (2548). **สตาร์ วอร์ส วิถีพุทธ**. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.prachatai.com/column-archives/node/161>

julyrhapsody. (2551). **รวมมิตรจักรวาล..รากเหง้าวัฒนธรรม Star Wars**. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.oknation.net/blog/julyrhapsody/2008/09/20/entry-1>

patchon bouthong. (2555). **ประวัติของ Star wars**. เข้าถึงเมื่อ 30 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://tps-2-1-12.blogspot.com/2012/12/star-wars.html>

P. Pannoi. (2015). "บู้ชิโด" วิถีแห่งนักรบซามูไร กับความเชื่อที่สามารถนำมาใช้ได้ในปัจจุบัน. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.unlockmen.com/bushido/>

MGR Online (2554). ศาสนา "เจได" : เมื่อ Star Wars เป็นมากกว่าภาพยนตร์. เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9540000161109>

starwars.siligon. (2011). **Star Wars**. เข้าถึงเมื่อ 20 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://www.starwars.siligon.com/>

StarWars.com. (2015). **Jedi Order**. Accessed October 29. Available from

<http://www.starwars.com/databank/jedi-order>

Wookieepedia. (n.d.). **Star Wars: Lost Tribe of the Sith: Spiral**. Accessed October 29. Available from

<http://starwars.wikia.com/wiki/Sith>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ – นามสกุล นายวณิชฎ์ ประทุมรัตน์

วัน เดือน ปีเกิด 23 พฤษภาคม 2537

ที่อยู่ 1/1 ถ.ท่าเรือ-พระพุทธรบาท ตำบลท่าเรือ อำเภอท่าเรือ พระนครศรีอยุธยา 13130

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 098-954-6177

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542-2547 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนแสนโกศิกนุสรณ์ อำเภอท่าเรือ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. 2548-2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนท่าเรือ”นิตยานุกูล” อำเภอท่าเรือ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา